

Országgyűlési Napló

Kövér László, Jakab István és dr. Latorcai János,
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hiszékeny Dezső, Móring József Attila,*
Szabó Sándor, dr. Szűcs Lajos

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	2867
Napirend előtti felszólalások:	
Varju László (DK)	2867
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	2868
Korózs Lajos (MSZP)	2871
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	2872
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd)	2874
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	2875
Sneider Tamás (Jobbik)	2877
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	2879
Csárdi Antal (LMP)	2881
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	2882
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	2884
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	2885
Kocsis Máté (Fidesz)	2887
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	2888
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Hiszékeny Dezső jegyző	2890
Döntés napirend módosításáról	2891
Az ülés napirendjének elfogadása	2891
Döntés előterjesztés bizottsági megtárgyalásáról és döntéshozataláról	2891
Bizottsági tisztségviselők és tagok megválasztása:	
Dr. Szűcs Lajos jegyző	2891
Interpellációk	
Hegedűs Lorántné (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mi lesz veled, Budapest?” címmel	2892
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	2893
Viszonzválasz:	
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	2894
Határozathozatal	2894
Tóth Csaba (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mi lesz veled, Budapest?” címmel... ..	2895
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	2896
Viszonzválasz:	
Tóth Csaba (MSZP)	2897
Határozathozatal	2898
Dr. Vadai Ágnes (DK) - a belügyminiszterhez - „Kaspersky Lab már nincs, de orosz titkosszolgálati vezető családja még igen?” címmel	2898
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	2899
Viszonzválasz:	
Dr. Vadai Ágnes (DK)	2900
Határozathozatal	2900
Schmuck Erzsébet (LMP) - a Paksi Atomerőmű bővítéséért felelős tárca nélküli miniszterhez - „A Duna élővilágát vagy a gazdaságos működtetést áldozzák föl Pakson, vagy mindkettőt?” címmel	2900
Süli János tárca nélküli miniszter	2901

Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	2903
Határozathozatal	2903
Szabó Timea (Párbeszéd) - az igazságügyi miniszterhez - „Hogyan lehetséges, hogy a Nagy és Trócsányi Ügyvédi iroda tevékenysége nem összeférhetetlen az Ön miniszteri megbízásával a Miniszterelnökséggel kötött szerződés alapján?” címmel	2903
Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter	2905
Viszonzválasz:	
Szabó Timea (Párbeszéd)	2906
Határozathozatal	2907
Dr. Salacz László (Fidesz) - az igazságügyi miniszterhez - „A törvények kijátszásával elkerülheti-e a Migration Aid az adófizetést?” címmel	2907
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	2908
Viszonzválasz:	
Dr. Salacz László (Fidesz).....	2909
Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért tetszik Orbán Viktornak, hogy a magyarok küzdenek a legtöbb betegséggel Európában?” címmel	2910
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	2911
Viszonzválasz:	
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	2913
Határozathozatal	2913
Dr. Vejkey Imre (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hogyan erősíti a Kormány a nevelésszülői rendszert?” címmel	2914
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	2914
Viszonzválasz:	
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	2916
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Jaj azonban annak a segítségnek, mely gátak építése helyett örökké csak a düledező házakat akarja megtámasztani, s mikor a válság állandósulását látja, nem a társadalom szerkezetében rejlő okokat keresi és küszöböli ki, hanem (...) a bajok tüneti kezelésére való állandó készséget fejleszti ki magában. A társadalom szerkezeti hibáiért, akár okozta őket, akár nem, az elit - éppen azért, mert elit - felelős, ilyenkor tehát a szociális munkával azt toldozza-foldozza, amit egyéb munkájával maga ront el. A hiba nem (...) a tüneti kezelés intézményes állandósításán s az erre való készség hamis túlértékelésén, ami az egész társadalom veszedelmes lelki deformálódására vezet.” címmel	2916
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	2918
Viszonzválasz:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	2919
Határozathozatal	2920
Arató Gergely (DK) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor szánja rá magát a kormány az óvodapedagógusok helyzetének megoldására?” címmel	2920
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	2921
Viszonzválasz:	
Arató Gergely (DK).....	2922
Határozathozatal	2923
Csárdi Antal (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Mikor kíván a kormány az emberek oldalára állni a bankokkal szemben?” címmel.....	2923
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	2924
Viszonzválasz:	
Csárdi Antal (LMP)	2926
Határozathozatal	2926
Simon Róbert Balázs (Fidesz) - az igazságügyi miniszterhez - „Milyen szakaszban van a Stop Soros törvénycsomag miatt indított kötelezettségszegési eljárás?” címmel	2926

Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	2927
Viszonzválasz:	
Simon Róbert Balázs (Fidesz)	2929
Dr. Staudt Gábor (Jobbik) - az igazságügyi miniszterhez - „A törvények annyit érnek, amennyit betartanak belőlük, avagy valóban jól működik egy olyan végrehajtási rendszer, amelyben a jogszabályok betartása a jelenlévő országgyűlési képviselőktől függ?” címmel	2929
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	2930
Viszonzválasz:	
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	2932
Határozathozatal	2932
Dr. Varga László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hiányzik az orvos, hiányzik a nővér, a Kormány mégis hallgat. Miért?” címmel	2932
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	2933
Viszonzválasz:	
Dr. Varga László (MSZP)	2935
Határozathozatal	2936

Azonnali kérdések és válaszok órája

Sneider Tamás és Gyöngyösi Márton (Jobbik) - a miniszterelnöknek - „Mennyire hiteles a kormány politikája?” címmel.....	2936
Orbán Viktor miniszterelnök.....	2937
Viszonzválasz:	
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	2937
Orbán Viktor miniszterelnök	2938
Kunhalmi Ágnes (MSZP) - a miniszterelnöknek - „Miért pont a Corvinust magánosítják?” címmel... ..	2938
Orbán Viktor miniszterelnök.....	2939
Viszonzválasz:	
Kunhalmi Ágnes (MSZP)	2939
Orbán Viktor miniszterelnök	2940
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	2941
Hajdu László (DK) - a miniszterelnöknek - „Ennyire fél a Fidesz a főpolgármester-választástól?” címmel... ..	2941
Orbán Viktor miniszterelnök.....	2941
Viszonzválasz:	
Hajdu László (DK).....	2942
Orbán Viktor miniszterelnök	2942
Schmuck Erzsébet és Dr. Keresztes László Lóránt (LMP) - a miniszterelnöknek - „Mi lesz velük?” címmel	2943
Orbán Viktor miniszterelnök.....	2943
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	2944
Orbán Viktor miniszterelnök	2945
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd) - a miniszterelnöknek - „Biztonsági kockázatot jelent-e Paks, a magyar emberek számára?” címmel.....	2945
Orbán Viktor miniszterelnök.....	2946
Viszonzválasz:	
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd)	2947
Orbán Viktor miniszterelnök	2947
Kovács Sándor (Fidesz) - az igazságügyi miniszternek - „Mikor láthatunk tisztán a Czeglédy Csaba és a baloldal által már oly sokszor megkárosított emberek ügyében?” címmel	2948

Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	2949
Viszontválasz:	
Kovács Sándor (Fidesz).....	2950
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	2950
Szilágyi György (Jobbik) - a miniszterelnököknek - „Mennyire hiteles a kormány politikája?” címmel.....	2950
Orbán Viktor miniszterelnök.....	2951
Viszontválasz:	
Szilágyi György (Jobbik).....	2952
Orbán Viktor miniszterelnök.....	2952
Móring József Attila (KDNP) - az agrárminiszternek - „Milyen tapasztalatokkal zárult a nyári Nébih ellenőrzés?” címmel.....	2953
Zsigó Róbert agrárminisztériumi államtitkár.....	2954
Viszontválasz:	
Móring József Attila (KDNP).....	2954
Zsigó Róbert agrárminisztériumi államtitkár.....	2955
Dr. Harangozó Tamás (MSZP) - a miniszterelnököknek - „A nemzet potyautasa” címmel.....	2955
Orbán Viktor miniszterelnök.....	2956
Viszontválasz:	
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	2956
Orbán Viktor miniszterelnök.....	2957
Gréczy Zsolt (DK) - a miniszterelnököknek - „Holokausztmúzeum a zsidók ellenében?” címmel.....	2957
Orbán Viktor miniszterelnök.....	2958
Viszontválasz:	
Gréczy Zsolt (DK).....	2958
Orbán Viktor miniszterelnök.....	2959
A 2020. év Trianon Emlékévvé nyilvánításáról című, határozati javaslat tárgysorozatba- vételi kérelmének tárgyalása.....	2960
Szávay István (Jobbik).....	2960
Felszólalók:	
Pánczél Károly (Fidesz).....	2962
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	2963
Tordai Bence (Párbeszéd).....	2964
Dúró Dóra (független).....	2964
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	2965
Szávay István (Jobbik).....	2966
A Magyarország biztonsági érdekét sértő külföldi befektetések ellenőrzéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott zárószavazás előtti jelentés és zárószavazás előtti módosító javaslat vitája.....	2967
Felszólalók:	
Hadházy Sándor , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	2968
Potocskáné Kőrösi Anita , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének elő- adója.....	2969
Tordai Bence (Párbeszéd).....	2970
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	2971
A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és összegző módosító javaslat vitája.....	2973
Felszólalók:	
Dr. Salacz László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	2973
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	2974
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	2975

Az EUROFISH Nemzetközi Szervezetet létrehozó Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	2976
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Törvényalkotási bizottság előadója	2976
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	2977
Magyar Zoltán (Jobbik)	2977
A földművesek emléknapijáról szóló határozati javaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és összegző módosító javaslat vitája	2978
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Törvényalkotási bizottság előadója	2978
Magyar Zoltán (Jobbik)	2979
Szabó Szabolcs (LMP)	2981
Hajdu László (DK).....	2983
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	2984
Dr. Simon Miklós (Fidesz)	2985
Napirend utáni felszólalások:	
Szabó Szabolcs (LMP)	2986
Fenyvesi Zoltán (Fidesz)	2988
Ungár Péter (LMP)	2990
Dúró Dóra (független)	2991
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	2993
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	2995
Ander Balázs (Jobbik).....	2997
Dr. Brenner Koloman (Jobbik).....	2999
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	3000
Hajdu László (DK).....	3002
Az ülésnap bezárása	3004

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, GULYÁS GERGELY Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, MENCZER TAMÁS államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakának
4. ülésnapja
2018. október 1-jén, hétfőn
(13.04 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés őszi ülészakának 4. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatok önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Tisztelt Ház! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Varju László képviselő, a DK frakciójából: „Üzenetet hoztam egy otthonápolótól” címmel. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): *(A képviselő „Az otthonápolás munka!” feliratú pólót visel.)* Köszönöm szépen. Kedves Képviselőtársaim! Nem láttam önöket múlt héten pénteken a Ház előtt, amikor az otthonápolókkal tüntettünk itt. Nem láttam önöket, mert nem voltak itt; önök elmenekültek az elől a pillanat elől, hogy találkozhassanak velük, találkozhassanak azokkal, akiknek a szemébe kell nézni, akiket önök nem vesznek emberszámba.

Mivel önök túlságosan gyávák voltak ahhoz, hogy ezt a találkozást létrehozzák, tisztelt kormánypárti képviselők, ezért elhoztam egy levelet önöknek, hogy önök ezt itt végighallgassák. Ez elől nem tudnak elmenekülni, ezért idézem azt, amit üzentek önöknek, amit egyébként rajtam keresztül írtak meg:

„Azért fordulok önhöz, mert semmilyen kiutat nem látok a helyzetemből otthonápolóként. Kisfiam tízéves, koraszülöttként jött világra, amit agyvérzés követett. Egy fertőzés következtében aztán kómába esett, immáron tíz éve él magatehetetlenül. Látása nincs, a hallása az egyetlen, ami működik. Sajnos ő is hallja, amikor néha-néha egy pillanatra nem tudom erősnek mutatni magam, és sírva fakadok. Mostanában egyre többször van ez így. Kisfiamat speciális tápszerrel kell etetnem, és oxigénpalackkal kell lélegeztetnem. Nekem nincs reggel, nincs este, nincs hétköznap, nincs hétvége. Minden nap minden órájában azért küzdök, hogy életben tartsam a kisfiamat. Tíz éve csinálom ezt. Tíz éve nem volt olyan, hogy négy óránál többet aludtam volna egyhuzamban. Nyugdíjam nem lesz, mert az állam azt mondja, hogy ez nem munka. *(Cseresnyés Péter: Ez nem igaz...)* Az ápolási díj, amit ezért kapok, 52 ezer forint. Ez nemcsak az életünket, hanem a tápszert, az oxigénpalackot és a gyógyszereket sem fedezi. Az ápolási díjat azzal egészítem ki, hogy díszpárnákat készítek gyerekeknek, ezeket próbálom eladni. Ebből lesz gyógyszer, oxigénpalack, pelenka, görcsoldó.

Ha nem tudom majd eladni, akkor nem tudom, mi lesz. Az államtól én is és a kisfiam is meghalhatnánk, senki sem kérdezné meg, hogy hová lettünk, mi lett velünk. Nem bírom ezt így tovább. Ha a kisfiam kórházba kerül - sajnos gyakran előfordul -, ne higgye, hogy én pihenhetek! A kórházban is nekem kell ápolnom, mert nincs ott annyi ember, hogy valaki folyamatosan segíteni tudjon. Oda is nekem kell bevennem a gyógyszereket, a pelenkát, mert nekik nincs. És közben azon kell idegeskednem, hogy ne tartsák bent a gyereket három hónapig, mert akkor automatikusan megvonják az ápolási díjat. Nem tudom felfogni, hogyan lett az ország ilyen embertelen és szívtelen hely, hogy senkit sem érdekel, holnap életben lesz-e még a gyermekem. Képviselő úr, kérem, csináljon valamit, mert nem fogjuk ezt sokáig bírni. Tudom, hogy nem vagyunk ezzel egyedül.”

Ezt tették önök, képviselőtársaim, az ilyen sorsú emberekkel, pedig ők nem kértek sokat; azt kérték önöktől, hogy azonnal emeljék meg 50 ezer forinttal az ő ellátásukat, az ő díjukat.

Én elmentem egy családhoz ezen a héten, hogy lássam mindazt, amit itt leírva is hallottak, hogy hogyan élnek meg a mindennapjaikat. Abba most bele se megyek, hogy az 50 ezer forintos ápolási díjból hogyan lehet kifizetni a 60 ezer forintba kerülő gyógyszereket. Amit az otthonápolók ma csinálnak, az embertelenül nagy munka, mondhatnám, nem is élet. Én ismerem ezt a kemény munkát, én bányászcsaládban nőttem fel, tudom, hogy mi az, de én nem cserélnék velük, és meg vagyok róla győződve, hogy önök sem cserélnének velük.

Miért ágálnak ennyire az ellen, hogy ezek az emberek 50 ezer forinttal többet kapjanak, most, kedves államtitkár úr? Szép szavak helyett most kell lépni, és nem pedig várni! Mi abban olyan nagyon megterhelő ennek a sikertől harsogó kormánynak, ami ebben az országban működik? Mert mennyi pénzről is beszélünk összesen, kedves képviselőtársaim? Egy félstadionnyi árról? Vagy arról, hogy valakinek a kezén egy luxusóra működik, és abból egyetlen családnak tíz évre megemelhetnék az ápolási díját? Nem a mostanit tudnák kifizetni ebből, államtitkár úr, hanem az egészet tudnák ebből megfinanszírozni. Hol veszett ki önökből az ember, kedves képviselőtársaim? Hogyan lehet az, hogy most unottan a telefonjukat nézegetik, nyomkodják, vagy nézik kétkedve, hogy miről beszéllek? *(Cseresnyés Péter: Senki nem nézi a telefonját!)*

Kedves képviselőtársaim, nézzenek tükörbe, és azonnal cselekedjenek! Adják meg az otthonápolóknak azt, amit követelnek, vagy szégyelljék magukat örökre! Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék sorai-ban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár úré a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a

szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Abban semmilyen jóézés emberben nincs vita vagy nincs kétség, hogy azok, akik valóban otthon ápolják akár a gyereküket, akár a hozzátartozójukat, emberfeletti erőfeszítéseket tesznek meg azzal, hogy a gyermeküknek, szüleiknek vagy bármilyen más hozzátartozójuknak könnyebbé, élhetőbbé tegyék a hétköznapjait.

De ha már ön megemlítette a tükröt, tisztelt képviselő úr, ettől függetlenül hadd tartsak önnek egy tükröt! Ön itt fölállt, és most érzelmesen szónokolt. De amikor ön három éven keresztül a Gazdasági Minisztériumnak az államtitkára volt, akkor egyetlenegy fillérrel egyetlenegy ápolási díjat sem emeltek. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* Most ön itt nyilván úgy szónokol, amivel minden jóézés ember egyetért, hogy legyen emelés, minél hamarabb, minél nagyobb arányú emelés legyen *(Kunhalmi Ágnes közbeszól.)*, minél több segítséget nyújtunk azoknak, akik otthon ápolják a gyereküket. De ha ön tükrőről beszél, megnézte, hogy amikor saját maga ott volt, és az EU-s pénzekről is dönthetett, milyen döntéseket hozott akkor, amikor ezeknek az embereknek a javát szolgálták? Hogy a miniszterelnöke erre használta-e a hatalmát, vagy arra, hogy nagyobb osztalékot vegyen ki a saját cégeiből, meg különböző állami vállalati kedvezményeket kapjon? Vagy felszólt akkor, amikor Mátrai Márta képviselőtársunk 2004 környékén egy javaslatot nyújtott be, hogy emeljék ezeknek az embereknek a juttatásait? 2004 környékén, 14 évvel ezelőtt. És akkor felszólt, hogy azt a javaslatot támogatni kellene?

Egyetértünk tartalmilag azzal, amit mond, el is fogom mondani, nyilván már többször elmondtam, ma is elismétlem önnek, hogy mennyi mindent teszünk is ennek érdekében, tettünk és teszünk, és folytatni fogjuk a pozitív intézkedéssorozatunkat ebben a kérdésben. De kérem, amikor feláll, és megpróbál *(Varju László: Halljuk, mit fognak csinálni, államtitkár úr! - Az elnök csenget.)* minket egyfajta kioktató hangnemben számonkérni, azért gondoljon vissza a saját hároméves államtitkárságára, és arra, hogy akkor nulla forinttal emelték ezeknek az embereknek a juttatásait. Mi viszont nemcsak emeltük tételenként az alap és az emelt összegű ápolási díjat, hanem egy új kategóriát is bevezettünk, a kiemelt ápolási díjat, pontosan azért, hogy akik a legsúlyosabb helyzetben lévő gyermeküket, hozzátartozójukat ápolják, azoknak még magasabb összegű juttatás legyen.

(13.10)

Persze, mindenki szeretné emelni, csak van, amikor befagynak ezek az összegek, amikor ön államtitkára a Gazdasági Minisztériumnak, és van, amikor növekednek; van, amelyik kisebb, van, amelyik nagyobb mértékben. *(Varju László: Önök csökkentették, államtitkár úr!)*

Az alap ápolási díj is 28 500-ról 32 600 forintra nőtt, 37 ezerről 48 900-ra nőtt az emelt; és akik pedig a legsúlyosabb állapotú hozzátartozójukat ápolják, nekik 37 050 forintról 58 680 forintra emelkedett az ápolási díj. Valóban lehet ezen emelni, ebben nincs közöttünk - és soha nem is volt - semmifajta vita. De mégiscsak, az elmúlt években 60 százalékkal növeltük ezt a tételt. És azt fogjuk folytatni, hogy a következő években is érezhető emelések legyenek. De ez nem egy most elkezdett intézkedéssorozat, tisztelt képviselő úr, hanem évek óta zajló és éppen ezért a nehéz helyzetben levőknek már 60 százalékos emelést produkált eddig. Az ön nulla százalékaival áll szemben az elmúlt évek 60 százalékos emelése.

És kérem, nyugtassa meg, nyilván megnyugtató nem tudja, de tájékoztassa azt, aki önnek ezt a levelet írta, hogy pontosan azért, hogy aki ezt a beteg gyermekét otthon ápolja és ezért nem tud dolgozni, nekik vezettük be azt az 50 ezer forintos többletet, amely nyilván még mindig lehetne több, csak hogy még ezt az 50 ezer forintot is mi vezettük be, amit a nyugdíjához kiegészítésként azért kap, mert nyilván a nyugdíjat eredményező jövedelme alacsonyabb mértékű, minthogyha nem gyermekápolással töltene napi 24 órát, hanem dolgozna napi 8 órát. *(Közbeszólás ellenzéki pádsorokból: Nem szégyelled magad, tényleg?! - Zaj. - Az elnök csenget.)*

Ezért vezettük be ezt a többletet 50 ezer forintot. Önök is bevezethették volna 2004-ben is, amikor Mátrai Márta képviselőtársam javasolta itt a parlamentben, vagy amikor ön három éven keresztül a gazdasági tárca államtitkára volt. És nyugdíjjogosultságot is szereznek, a szolgálati időbe is beleszámít, és egészségügyi szolgáltatásra is jogosultak ezek az emberek, akik tényleg emberfeletti munkával ápolják a hozzátartozóikat. *(Varju László közbeszól.)* Szeretnénk ezt emelni.

Tisztelt Képviselő Úr! Tisztában vagyunk mindnyájan ezzel az élethelyzettel. Ön is találkozott velük, én is találkoztam velük. Ön is egyeztetett velük, én is egyeztettem velük, és nemcsak én, hanem a minisztériumunk más államtitkára is, más tisztségviselője is, az önök által említettek kívül az Autisták Országos Szövetségével, az Értelmi Fogyatékosokkal Élők és Segítőik Országos Szövetségével, a Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségével, a Mozgáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetségével, a Siketek és Nagyothallók Országos Szövetségével, valamint a Siketvakok Országos Szövetségének képviselőivel; és ők másfajta hangnemben távoztak, mint amit ön itt most előadott.

Ők azt mondták, hogy valódi megoldásra törekvő, konstruktív egyeztetések zajlanak. A kormány a következő hetekben ezt az előterjesztést meg fogja tárgyalni, döntést fog róla hozni, erről még az ősz folyamán minden érintett tájékoztatást fog kapni, értesülni fog róla, és januártól ennek fényében tovább emelkednek az ápolási díjak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pádsorokban.)*

ELNÖK: Napirend előtti felszólalásra jelentkezett az MSZP részéről Korózs Lajos: „A idősök tisztelete” címmel. A képviselő úr a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm a lehetőséget. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Az idősök világnapján innen, a Házból is köszöntenünk kell idős honfitársainkat. Mintegy 2,6 millió emberről beszélünk, közel a társadalom egyharmadáról. Ugyanakkor el kell hogy mondjuk, hogy nagyon sok nyugdíjas honfitársunk borzalmasan rossz körülmények között él, alacsonyak a jövedelmek, alacsonyak a nyugdíjak, körülbelül 600 ezer ember a nyugdíjasok társadalmából, akinek a nyugdíja nem éri el a 100 ezer forintot, és azt is pontosan tudjuk, hogy immáron kilencedik éve az öregségi legkisebb nyugdíj összege egy jottányit sem mozdult el.

Egy szociológiai felmérés éppen azt demonstrálta a közelmúltban, hogy a nyugdíjas-létminimum, az egyszemélyes nyugdíjas-háztartás létminimuma, meghaladja a 80 ezer forintot. Itt meg kell hogy jegyezzem: ezt a vizsgálatot és ezt a mérést civil szervezetek végzik, ugyanis harmadik éve, hogy a Központi Statisztikai Hivatal, amit én egyébként stílszerűen csak kormányzati statisztikai hivatalnak szoktam hívni, nem végzi el ezeket a számításokat.

Egy másik felmérés pedig azt mutatja, kedves képviselőtársaim, hogy amikor megkérdezték a nyugdíjasokat, hogy véleményük szerint mekkora az a nyugdíj, amelyből kényelmesen meg tudnának élni, akkor rendszerint a 240 ezer forintot említették, és amikor azt kérdezték meg, hogy melyik az a legkisebb nyugdíj, amelyből még emberhez méltó életet lehet élni, akkor pedig azt mondták, hogy ez a 100 ezer forint. Meglehetősen nagy a differencia a 28 500 forintos legkisebb öregségi nyugdíj, illetve a 600 ezer embernek a 100 ezer forintnál is kisebb nyugdíja és a nyugdíjas-létminimum között.

Többször említettem már különböző parlamenti műfajban azokat az intézkedéseket, amelyeket az önkormányzatok a két ciklus alatt meghozott. Eltörölték a rugalmas nyugdíjba vonulás lehetőségét, ezzel megszüntették a korengedményes és korengedményes nyugdíjat, és nincs ember szerintem Magyarországon, függetlenül attól, hogy melyik padosorban ül a Parlamentben, aki meg tudná magyarázni annak az embernek, akinek több mint 45 év ledolgozott ideje van, hogy mégsem tud nyugdíjba menni. Igaz, hogy bőven elmúlt 60 éves, de mindig emelkedik, évente fél évet emelkedik a nyugdíjkorhatár, és nem tud elmenni nyugdíjba csupán azért, mert a kormány intézkedése következtében ma nincs sem előrehozott öregségi nyugdíj, sem korengedményes nyugdíj, sem korengedményes nyugdíj, nincs csökkentett összegű előrehozott öregségi nyugdíj. Ezen túlmenően a rokkantsági és a baleseti rokkantsági nyugdíjat megszüntették.

Kérem szépen, Európában, de a civilizált világban sincs egyetlenegy olyan ország sem, ahol ne lenne

valamilyen rokkantsági vagy baleseti rokkantsági nyugdíj, magyarul: biztosítási jogviszony. És egyoldalúan kizárólag a nőknek tették lehetővé azt, hogy 40 év jogosultsági idővel, ha úgy döntenek, elmehesse nek nyugdíjba, és a férfiaknak minden lehetőséget eltörölték ezzel, a rugalmas nyugdíjba vonulási lehetőségek a megszüntetésével.

Kedves Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Csak ebben a kormányzati ciklusban - áprilisban voltak a választások - 21 indítványt nyújtottam be arra vonatkozóan, hogy hogyan lehetne segíteni az idősök, a rászorultak, a nyugdíjasok és a rokkantak helyzetén. És valamennyi alkalommal - rendszerint ezek írásbeli választ igénylő kérdések voltak - semmitmondó válaszokat kaptam. Szeretnék ebből idézni: „A társadalombiztosítás... - egy nyugdíjrendszerben minden módosítás, kedvezmény bevezetését hosszú előkészítő munka előzi meg, tekintettel az érintettek létszámára, a több évtizedre szóló hatásokra, mindezek pénzügyi fedezetére.”

(13.20)

Kérem szépen, én ezt értem, mert beszélek magyarul, és a kapott információkat is tudom dekódolni. De mondják meg nekem, hogy a fenébe lesz ebből a 28 500 forintból egy magasabb öregségi nyugdíj!? Mert azt értem én, hogy itt számolni kell, nem is felelőtlen döntéseket várok a kormánytól. De az mégsem járja, hogy az egyik oldalon lehetővé teszik például a több millió forintos nyugdíjak meglétét és kifizetését, a másik oldalon pedig 600 ezer ember nyugdíja nem éri el a 100 ezer forintot. Ahhoz nem kell fejszámolónak lenni, hogy amelyiket az egyik rovaton meg lehet takarítani, s akkor az úgynevezett nyugdíjkasszához hozzá sem kell érdemben nyúlni, abból lehetne finanszírozni az alul lévő nyugdíjat.

Nem véletlen, hogy a nyugdíjasszervezetek már évek óta követelik a vegyes indexálás visszaállítását, egy nyugdíjkorrekciós programot, és mindenekelőtt a milliós nyugdíjak megszüntetését.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Ismét Rétvári Bence államtitkár úr a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön is valami hasonló tudathasadásos állapotban lehet, mint Varju László képviselőtársa, hiszen név szerinti szavazás volt ebben a teremben, itt a parlamentben arról, hogy ki akarja elvenni a nyugdíjasoktól egyhavi nyugdíjukat és ki nem.

Ön bizony abba a frakcióba tartozik, amelynek a tagjai egyenként felálltak itt a parlamentben 2008 táján, és úgy szavaztak, hogy igen, minden magyar

nyugdíjastól vegyenek el egyhavi nyugdíjat. Arra példa Magyarországon a rendszerváltás óta nem volt, hogy valakik külföldi tanácsadók utasítását követve a magyar nyugdíjasoktól elveszik egyhavi jövedelmüket, és ezzel akarnak megfelelni a valódi gazdáik, a külföldi befektetők, pénzemberek, politikusok iránt.

Tisztelt Képviselő Úr! A nyugdíjasok ezt önöknek sohasem fogják elfelejteni. S ön bármilyen szép szónoklatot elmondhat itt a parlamentben, vagy bármely másik képviselőtársa, önök tényleg azon a szegénypadon ülnek, egyetlenegy kormányként, szocialista politikusok és egykori szabad demokrata tetteistársaik, akik elvettek a nyugdíjasoktól, akik csökkentették a nyugdíjakat. Nemhogy elinflálták a nyugdíjak értékét, hanem elvettek, tételesen elvettek a nyugdíjkból. Ehhez képest mi 2010 óta összességében 23 százalékkal emeltük a nyugdíjakat, amit ha a nyugdíjas-vásárlókosárhoz hasonlítok, akkor egy közel 10 százalékos valódi reálérték-emelkedést jelent.

Ma volt az Idősek Tanácsának az ülése, bizonyára ön is olvasta a híreket ezzel kapcsolatban, tisztelt képviselő úr, ahol megerősítésre került az, hogy szerencsére ma már teljesít olyan jól a magyar gazdaság, hogy nemcsak a fizetések, a bérek tudnak nőni - 2010 óta összességében 51 százalékkal nőttek a fizetések Magyarországon -, nemcsak az adók tudnak csökkenni a családi típusú adókedvezmény következtében, hanem ebből a többletből már a nyugdíjasok is tudnak részesülni. Nemcsak a bérek nőnek érezhető mértékben, hanem a nyugdíjasok is ennek a növekedésnek egy részét nyugdíjprémium formájában megkaphatják. Ez az idén novemberre várható, ahogy az a tavalyi évben is megtörtént, és mivel magasabb gazdasági növekedéssel számolunk, ezért az is lehetséges, hogy az idén akár magasabb is legyen a nyugdíjprémium, mint a tavalyi évben. Ez egy jó hír, ennek érdemes mindnyájunknak örülni.

Már csak azért is, mert ha az összegeket nézem, amikor kifizettük 2017 novemberében első alkalommal a nyugdíjprémiumokat Magyarországon, soha semelyik kormány korábban nyugdíjprémiumot nem fizetett Magyarországon, csak a Fidesz és a KDNP (*Derűtség az MSZP-frakció soraiban.*), és nem azért, mert egész egyszerűen egy ilyen döntést hoztunk, hanem azért, mert a gazdaságnak már van olyan teljesítménye, amivel többletet kaphatnak a nyugdíjasok. Lehet, hogy ezen a 10 ezer forintos vagy pár ezer forintos, vagy több mint 10 ezer forintos összegen nevetnek szocialista képviselőtársaink, de bizony a nyugdíjasok számára fontos, hogy nyugdíjprémiumot most már a második évben is meg tudnak kapni. Tavaly ennek az összege összesen 24 milliárd forint volt. Emellett 2016 és 2017 karácsonyán is tudtunk a gazdaság teljesítményének következtében Erzsébet-utalványt adni a nyugdíjasoknak, és ezt 2018 húsvétján is meg tudtuk ismételni. Ez 2,7 millió főnek összesen 81 milliárd forintos többletet jelent. Amikor önök spórolni akartak a nyugdíjasokon és 2,2 millió embertől

elvettek egyhavi nyugdíjat, akkor 82 milliárd forintot húztak ki a nyugdíjasok zsebéből. Csak a nyugdíjprémium, a nyugdíj-kiegészítések és az Erzsébet-utalvány összesen 129 milliárd forint, tehát jóval több, és ehhez számítsák hozzá a nyugdíjak 9,5 százalékos vásárlóérték-növekedését.

Képviselő úr, ha önök az idősekre olyan nagy figyelemmel lennének, akkor miért nem szavazták meg a „Nők 40”-et itt a parlamentben? Egy egyszerű gombnyomással bizonyíthatták volna, hogy szembefordulnak akár korábbi önmagukkal is, és nemcsak elvenni tudnak a nyugdíjasoktól, hanem adni is tudnak nekik. 229 ezer nő vette igénybe azóta ezt a nagymama-nyugdíjat, és tud segíteni a családnak, akár az unokák gondozásában. Önök ezt nem tették meg. Amikor azt kiabálja be, hogy „szegény”, amikor valószínűleg a képviselőtársainak kiabálja be, hogy ilyen döntést hoztak ez előtt nyolc évvel, hogy még azt se tudták támogatni itt a parlamentben, hogy a nők negyven év után nyugdíjba menjenek, és a családdal, az unokákkal tudjanak foglalkozni.

És ha a havi átlagnyugdíjak összegét nézzük, ott is érezhető a különbség akkor, ha hozzáesszük a különböző egyéb juttatásokat. Ezért is az ön számításai nyilván csalókéak, hiszen sem az özvegyi nyugdíjat, sem a nyugdíjprémiumot és egyéb jogosultságokat vagy juttatásokat nem veszi figyelembe. És azt se vette figyelembe, hogy könnyebb már a megélhetés is egy idős ember vagy idős házaspár számára a rezsi-csökkentésnek köszönhetően. Azt se vette figyelembe, hogy az Erzsébet-program keretében 260 ezer nyugdíjasnak tudtunk üdülési, pihenési, fürdőzési lehetőséget kínálni. És még sorolhatnám, hogy mennyi minden pozitívum történt. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: A következő napirend előtti felszólalást Mellár Tamás képviselő úr, a Párbeszéd frakciójának tagja fogja elmondani: „Aktuális ügyekről!” címmel. Parancsoljon!

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! A Századvég-sztoriról szeretnék néhány szót ejteni. Mint ismeretes, a Századvég 88. száma elkészült, ennek nyomdakész változata is létrejött, aztán mégsem került kinyomtatásra, hanem kukába rakták. Az elektronikus változat egy nagyon rövid ideig ugyan, de fent volt a világhálón, aztán utána levették a világhálóról, a szerkesztőbizottságot pedig teljes egészében átalakították. Feloszlatták a korábbi szerkesztőbizottságot, és egy új szerkesztőbizottság alakult meg.

Miért érdekes ez a hír? Nyilván azért érdekes, mert a Századvég nem egy közönséges folyóirat, hanem a kormány ideológiai lapja. A korábbi szerkesztőbizottságokban olyan emberek szerepeltek, mint Orbán Viktor miniszterelnök úr és Kövér László házelnök úr. Tehát azt gondolom, az egy igen fontos kérdés, hogy vajon mi is történik a Századvég környékén.

Ez a lépés egyébként nagyon beleillik abba a sorba, hogy úgy tűnik, a konzervatív sajtóval elindult a leszámolás, hiszen megszűnt a Magyar Nemzet, a Heti Válasz, átalakították a Mandinert, hogy csak egy-kettőt említsék a nemrég múltból, és meglátjuk, hogy mi fog még ezek után következni.

Mi ütötte ki a biztosítékot kormánypárti körökben, hogy a Századvégnél ez a történet végbemegett? Ez a 88. szám a járadékról szól, a járadék különböző formáiról, amelyek közül talán a legfontosabb az, hogy ha monopolpozícióba kerül valaki, akkor járadékot tud realizálni, és ha a politika rátelepszik a piacra, akkor szintén járadékszerű jövedelmek képződhetnek, szemben a normál profittal. S természetesen a korrupció is egy ilyen járadéktípusú dolog.

Ezekről a kérdésekről értekezett ebben a számban Mihályi Péter és Szelényi Iván, ők írták az első nyitó tanulmányt, valamint Bod Péter Ákos is. Információk szerint ez a két tanulmány volt az, amelyeket a kormányzati körök nem nagyon tudtak tolerálni, s ezért léptek közbe a történetben. Szelényi Iván egyébként nagyon büszke lehet magára, hiszen ő megérte azt hosszú élete során, hogy a kommunista rendszerben is betiltották, és most is betiltották a tanulmányt.

Természetesen, persze magyar sajátosság az, hogy miközben ezt a lapszámot betiltották, ugyanakkor pedig vészesen terjed, és rengeteg letöltést lehet látni, merthogy mégiscsak valahogy át tudták játszani a bürokráciát és szamizdatként terjed. Ebből következik az is, hogy egyre többen és többen olvassák el, ami egyébként örömteli dolog lehet, hiszen így legalább eléri a dolog a célját.

De nekem mint öreg embernek, déjà vu érzésem van, hiszen ilyet mi már láttunk korábban is. 1984-ben például a Mozgó Világ egyik számát bezúzták, és a Kulin Ferenc által vezetett szerkesztőbizottságot menesztették, és helyette párthú katonákkal töltötték azt föl.

(13.30)

Kérdezem én, hogy tulajdonképpen akkor most mi történik itt. Tessenek már nekem ezt megmondani! Mert azt megtanultuk a történelemből, hogy a bolsevik forradalom felfalja gyermekeit, de vajon a fülkeforradalom is felfalja gyermekeit? Köszönöm szépen. (*Taps a Párbeszéd és az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Válaszadásra Cseresnyés Péter államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nem tudom, hogy jó helyre címezte-e és jó helyen mondta-e el ezt a felszólalását, mert talán a szerkesztőségnek kellett volna ezt megszövegezni, és megkérdezni, hogy mi történt. (*Kunhalmi Ágnes folyamatosan közbeszól.*)

De hát, úgy látszik, ön már a múlt alkalommal is az egyik felszólalásában némi nosztalgiával viselte...

ELNÖK: Képviselő asszonynak nem adtam még egyelőre szót. És ha így folytatja, nem is fogok.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: ...a Kádár-rendszer iránt, és most is...

ELNÖK: Legyen szíves, államtitkár úr! (*Zaj, közbeszólások.*)

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: ...talán ebbe az irányba elmozdulva fogalmazta meg...

ELNÖK: Államtitkár úr, egy kis türelmet kérnék szépen. Eddig méltányoltam az ellenzéki képviselők visszafogottságát, hogy viszonylag keveset kiabáltak be, de nem szeretném, ha elharapózna ennek örvéen a bekiabálás. Képviselő asszony, majd ha szót kap, akkor mikrofont is kap melléje. Hagyja, hogy államtitkár úr válaszoljon, ha szabad kérem. (*Kunhalmi Ágnes: Kommunista tempó.*) Hát, ön csak tudja! (*Derűltég és taps a kormánypárti padosorokban.*) Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Óvatosan próbálok fogalmazni, és kettős idézőjelbe tenném, hogy tolvaj kiált tolvajt, ahogy itt elhangzott az MSZP-s padosorokból. Tehát úgy látszik, hogy bizonyos nosztalgiával él képviselő úr a Kádár-rendszer iránt, de tudomásul kell vennie, hogy sajtószabadság van. Minden cikket, minden egyes tanulmányt, minden egyes olyan összegzést, ami megfogalmazódik tudósok, újságírók vagy éppen közélettel foglalkozó emberek tollából, azt szabadon kiadhatja egy szerkesztőbizottság, vagy pedig azt mondhatja rá, hogy ezzel ők nem foglalkoznak.

De ma Magyarországon sajtószabadság van (*Kunhalmi Ágnes folyamatosan közbeszól.*), minden folyóirat szabadon dönti el, hogy adminisztratív, jogi, gazdasági korlátozásoktól mentesen működik. Önök bizonyították azt, pontosabban képviselő úr bizonyította a felszólalásában, hogy a jelzett tanulmány olvasható, tehát hozzáférhető, nem tiltotta senki sem le. Úgy látszik, hogy valami probléma van az önök gondolkodásával. Nálunk ugyanis nincsenek kimondatlan kérdések (*Közbeszólások, zaj az ellenzéki pártok soraiból.*), és nincsenek olyan problémák, tabutémák, amelyeket ne ismerhetne meg senki sem, aki tájékozódni akar.

Például akár az illegális bevándorlás ügyeivel kapcsolatban, ahol önök teljesen más véleményt fogalmaznak meg, mint a magyar emberek többsége. Közel 90 százaléknyi magyar polgár azt mondja, hogy

nincs szükség ide az országba behozni illegális bevándorlókat, az önök csoportosulása, a Párbeszéd meg kiáll emellett, és harsányan hirdeti, hogy ezekre az emberekre Európának és a magyar társadalomnak szüksége van. Erről kellene beszélni, képviselő úr, szembenézni a magyar polgárokkal, elmondani nekik azt, hogy önök pontosan őellenük, az ő akaratuk ellen tesznek!

De hát azért Mellár Tamástól szokatlan ez a hangvétel, hogy vitába száll a Századvég folyóirat mögött álló értelmiségi körrel. Talán csak nem azért teszi ezt, nem azért kritizálja a szerkesztőbizottság munkáját, mert köztudott, hogy ön nem elfogulatlan a Századvéggel? Nem elfogulatlan, hiszen még pert is vesztett annak idején a Századvéggel szemben. Ön ugyanis valótlanságot állított, ezzel megsértette a Századvég Gazdaságkutató Zrt. jó hírnevét, és elnézést kellett kérnie, hangsúlyozom, elnézést kellett kérnie a Századvég Gazdaságkutató Zrt.-től. Csak nem emiatt mondta el ezt a felszólalását, képviselő úr, keresve az alkalmat, hogy mikor vághat vissza a közvélemény előtt, és mondhat megint valótlanságokat vagy híresztelhet olyan sejtetéseket, aminek semmiféle valóság-alapja nincs?

Úgy látszik, az ön magánvitáját a közélet szintjére, a közbeszéd szintjére akarta felemelni. Nem először fordult elő egyébként az önök csoportosulásában ez, ezt már megszoktuk. A legközelebbi időszakban is természetesen így kezeljük az önök fölszólalásait.

És, képviselő úr, talán még egy személyes megjegyzés. Ha ön konzervatívnak tartja önmagát, magyarázza már meg, hogy mit keres egy szélsőbaloldali csoportosulásban a parlamentben.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: A Jobbik frakciója részéről Sneider Tamás képviselő úr kért szót: „Mennyit ér egy ledolgozott élet?” Parancsoljon, képviselő úr! Sneider Tamás képviselő úr következik.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az idősek világnapja alkalmából sok szeretettel köszöntöm szüleim és nagyszüleim korosztályát. Azokat a generációkat, amelynek tagjai voltak azok, akik két kézzel felépítették hazánkat. Ma ők már nyugdíjasok, akik ledolgozott éveik után méltán várják el, hogy megfelelő anyagi körülmények között nyugodt, békés életet élhessenek.

Ez a jogos elvárás azonban sokszor elmarad a valóságtól. A nyugdíjas-társadalom egyharmada létminimum alatt él, és közel fele szegénynek tekinthető. Egy ilyen helyzetben egy gondoskodó állam számtalan intézkedést tesz az idősek életének javításáért, de sajnos Magyarország ebből a szempontból 2008 óta semmiképp sem nevezhető gondoskodó államnak.

Ekkor kezdődött az idősek és a nyugdíjasok helyzetének romlása. Mint ismert, a Szocialista Párt alatt

a 13. havi nyugdíj elvételével, a nyugdíjkorhatár emelésével kezdődött ez a történet. Mindez folytatódott a jelenlegi kormány alatt, a 3000 milliárd forintos magán-nyugdíjbiztosítási vagyon elvételével, a szolgálati és karkedvezményes nyugdíj megszüntetésével. Lehetne sorolni azokat az intézkedéseket, amelyek kedvezőtlenül érintették a mai időseket, a nyugdíjas-társadalmat. Ugyanis a nyugdíjak vásárlóértéke egyre inkább csökken, és egyáltalán nem tud lépést tartani a bérek növekedésével.

Közismert, hogy ma Magyarországon az általános inflációhoz kötött nyugdíjmelés létezik. A nyugdíjak folyamatos értékvesztése azért zajlik, mert eleve a nyugdíjas fogyasztói kosár alapján számított infláció kellene hogy alapja legyen a nyugdíjmelésnek. Ezért rengetegen részesülnek olyan megalázóan alacsony nyugellátásban, ami az alapvető megélhetést sem teszi lehetővé.

Mindeközben a szakadék egyre nő, az emelések mértékét csak a luxusnyugdíjban részesülők érezhetik meg. 3 százalékos emelés egy 60 ezer forintos nyugdíj esetében 1800 forintot jelent, egy 1 milliós juttatás esetében 30 ezer forintot.

A Jobbik ezért elengedhetetlennek tartja a kis és közepes nyugdíjban részesülők kedvező, differenciált nyugdíjmelését. Ezzel rövid távon el kell érni, hogy a legkisebb öregségi nyugdíj ne lehessen 50 ezer forintnál kevesebb. Határozott véleményünk szerint a bérektől való leszakadás megszüntetése hosszabb távon a magyar indexálással érhető el. Ennek lényege, hogy a nyugdíjmelés mértékét egyrészt a nyugdíjasok által fogyasztott termékek árnövekedése, másrészt a reálbérek együttesen határozzák meg.

Tisztelt Ház! A Jobbik régi követelése, hogy a tisztességesen felnevelt, tanítatott gyermekek után nyugdíj-kiegészítés járjon. Ez egy fontos igazságtalanságot orvosolna, a megbecsülést jelentené azok számára, akik vállalják a gyermeknevelés nehézségeit. Ezen felül a társadalmi szemléletváltozásnak is fontos eleme lenne.

Tisztelt Ház! Vannak munkakörök, amelyek anynyira megterhelőek, hogy azok sem tudják elvégezni már közel 60 évesen, akik mindezt el szeretnék végezni. Kilátástalan helyzetbe kerül rengeteg olyan magyar munkavállaló, aki 55-60 éves korában veszíti el a munkahelyét. A Jobbik ezért tartja fontosnak, hogy a férfiak számára is legyen lehetőség nyugdíjba vonulni 40 év munka után. A család egységét is erősítené, ha a férfiak 40 ledolgozott év után feleségükkel együtt élvezhetnék a nyugdíjat, és többet foglalkozhatnának unokáikkal.

Végezetül az időseknek biztonságra van szükségük. A jelzőrendszeres segítségnyújtást modernizálni kell. Elérhetővé kell válnia mindenki számára. Elengedhetetlen az ápolási díj emelése és a szociális szférában dolgozók bérének emelése. Az idősothtonba költözőknek méltó elhelyezésre van szükségük. Azonnal el kell indítani egy idősothton-építési és -bővítési

programot, hiszen jelenleg is több mint 28 ezren várnak arra, hogy bentlakásos idősellátásban részesülhessenek.

Jelenleg a kormányzat az uniós átlagnál jóval alacsonyabb összegeket költ a nyugdíjakra.

(13.40)

Míg az uniós átlag a GDP 11 százalékát teszi ki, Magyarországon ez már csak 9 százalék, és jövőre mindössze 8,5 százalék lesz. Van tehát elmaradása a magyar államnak, amit minél hamarabb pótolni kell. Az idősek világnapja alkalmából erre hívjuk fel a figyelmet. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Ismét Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, a szülők, édesanyák és édesapák tisztelete elsősorban itt a parlamentben az ön szájából kicsit furcsán hangzik. De ettől függetlenül nekünk, mindnyájunknak meg kell becsülnünk azokat az embereket valóban, akik a vállukon vitték az ország terheit éveken, évtizedeken keresztül, egy háború után újjáépítették azt; nemcsak szavakban, de tettekben is meg kell hogy nyilvánuljon. De szavakban is jobb, ha őszinte szavakban nyilvánul meg, nem válik ketté a gyakorlat és a szavak itt a parlamentben.

Emlékeztetnék arra, hogy önnek is volt egy őszinteségrohama Szekszárdon korábban, amit egy hangfelvétel tudott bizonyítani. Ezen ön is kifejti, hogy kedves, aranyos gyerekek kell itt a parlamentben a jobbikos képviselőknek látszaniuk. Ön is szívesebben lenne radikális, mint a Betyársereg, de amit a Betyársereg megtehet, azt ön itt sajnos a parlamentben nem teheti meg. Amikor ön itt mindig feláll és megpróbál - a saját szavait idézem - kedves, aranyos gyerekek látszani mind politikusként, mind emberként, akkor mindig visszaemlékezhetünk arra, hogy ön ezt egyfajta felvett póznak tartja, egyfajta politikai hasonlóságnak, szavazatszerzési lehetőségnek tartja *(Dr. Vadai Ágnes: Úristen! Úristen!)*, mert erről beszélt itt évekkal ezelőtt Szekszárdon is, hogy ez a Jobbik stílusváltásának egy fontos eleme.

De amikor itt a parlamentben esetleg döntésekkel, szavazatokkal is ki lehetne állni az idősek mellett, önök ezt egyszer sem tették meg. *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Nem igaz!)* Nem tették meg akkor, amikor a „Nők 40” bevezetésénél igennel szavazhattak volna erre a felvetésre. Nem szavazták meg, az egész Jobbik nem szavazta meg, és láthatóan a lelkiismeretüket ez még mindig furdalja, nyolc évvel a rossz döntésük után. *(Z. Kárpát Dániel: Magadat pszichológáld, ne minket, légy szíves!)*

Amikor a nyugdíjasok számára is előnyös áfa-csökkenéseket meg kellett volna szavazni a parlamentben, hogy mégiscsak az alapvető élelmiszerek áfája csökkenjen, önök ezt nem szavazták meg. *(Z. Kárpát Dániel: Miért ne szavaztuk volna meg?)* Amikor költségvetési forrást kellett volna, mondjuk, az „Egészséges Budapest” programra megszavazni, hogy Budapesten és Pest megyében épüljenek új, korszerűbb kórházak, újítsuk fel a régiókat, ami az itt élő idősek számára nagyon fontos kérdés lett volna, önök ezt itt a parlamentben nem szavazták meg, ezeket a kormányzati javaslatokat nem támogatták, és még sorolhatnám. *(Mirkóczki Ádám: Csak azért nincs nyugdíjmelés, mert mi nem szavaztuk meg?)*

Őn a Magyar Szocialista Párt nyugdíjmelési javaslatát, úgy látom, nagyon magáévá tette. Még Korózs Lajos képviselőtársunk sem emlegette fel, bár most már nincs itt, hogy nekik volt korábban a nyugdíjmelési számítás módosítására javaslatuk, amelyet a Jobbik magáévá tett. Az MSZP ugyan már nem hozta elő, de a Jobbik előhozta ezt a szocialista javaslatot. Kicsit XV. kerületi déjã vu érzése van az embernek ilyenkor.

Nos tehát, önöknek ez a javaslata, pontosabban ez a szocialista javaslat, amit most a Jobbik kér számon a kormányon, a magyar nyugdíjasok zsebéből 2011 és 2016 között átlagosan havonta 4090 forintot húzott volna ki, azaz éves szinten 49 080 forinttal rövidítette volna meg a nyugdíjasokat ez a javaslat. A szocialisták, úgy látszik, már elvetették, önök felmelegítették. Lehet, hogy még lesznek ilyen csereszabatos árucikkek a Jobbik és a baloldal között, mint ahogy erre a kampányban is láttunk nem egy példát.

Azt fontosnak tartom a mai napon az Idősek Tanácsa ülése után, amiről ma már itt beszéltünk is, hogy az idei évben is teljesít úgy a magyar gazdaság a kormány jó gazdaságpolitikájának is következtében és a magyar emberek szorgalmának következtében, hogy nyugdíjprémiumot tudunk fizetni. Tudják, amikor elfogadta az Országgyűlés azokat a javaslatokat, amelyek a gazdaságot élénkítették, és amelyek következményeként most nyugdíjprémiumot tudunk fizetni az idős embereknek, akkor önök azt mondták ezekre a javaslatokra, hogy egyenként és összességében sem támogatják őket, mert fél év múlva össze fog omlani tőlük a magyar gazdaság.

Nemhogy nem omlott össze, nemhogy szinten maradt, nemhogy bővült, hanem olyan mértékben bővült, hogy még nyugdíjprémiumra is sok-sok tíz milliárd forintnyi többletet tudunk betenni az idei évi költségvetésbe is, és ezt az év végén a nyugdíjasoknak oda is fogjuk tudni adni.

Ha önökön múlt volna, nemcsak „Nők 40” nem lenne, nemcsak rezsicsökkentés nem lenne, nemcsak Erzsébet-program nem lenne, hanem bizony a nyugdíjprémium fedezete sem lenne ott, hanem lehet, hogy önök is a londoni befektetők és az IMF-tanácsadók javaslatait keresgelnék, hogy hol mit szorítsanak meg a nyugdíjasok számára is fájó módon.

Ahogy említettem már korábban, a Fidesz-KDNP-kormány döntései értelmében Erzsébet-utalványt is kaphattak már három ízben a magyar nyugdíjasok, ami az általunk őszintén is érzett tiszteletnek egy konkrét megnyilvánulása volt. Ugyanígy a nyugdíjprémium tavalyi 24 milliárd forintos összege, ami idén több tíz milliárd forint lesz, szintén a nyugdíj-kiegészítés és még sorolhatóan a többi intézkedést a nyugdíjmeléssel együtt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból. - Dr. Lukács László György: Szégyellj magad! Szomorú!)*

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett az LMP képviselője, Csárdi Antal: „Százerek várják, hogy az Országgyűlés megoldja a problémáikat” címmel. Képviselő úr a szó.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Évekkel vagyunk az után, hogy a magyar parlament a végtörlesztésről döntött, és évek teltek el azóta, hogy a devizahitelek forintosították. És mégis ma a devizahitelezés következtében körülbelül 200 ezer végrehajtás van folyamatban.

Ha megnézzük a kilakoltatások számát, akkor ki lehet jelteni, hogy ebben az ütemben a ciklus végéig több mint tízezer család lesz kilakoltatva. Ez körülbelül 30-40 ezer embert érint, ami azt jelenti, mintha Cegléd teljes lakosságát csecsemőtől az aggastyánig, vagy Pápa teljes lakosságát csecsemőtől az aggastyánig az utcára tennék.

Azt gondolom, hogy a múlt héten, szeptember végén egy nagyon fontos előrelépés történt az ügyben. Az Európai Bíróság szeptember 20-ai IC/51/27-es határozatával egy olyan döntést hozott, amely egyértelművé teszi azt a kötelezettségét a magyar törvényalkotásnak, az egész Országgyűlésnek, hogy itt most újra kell nyitni a devizahiteles szerződések ügyét.

Engedjék meg, hogy idézzek néhány mondatot ebből a döntésből: „Az árfolyamkockázattal kapcsolatos feltételeknek nemcsak alaki és nyelvtani szempontból, hanem a konkrét tartalom vonatkozásában is érthetőnek kell lennie a fogyasztó számára abban az értelemben, hogy az általánosan tájékoztatott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó ne csupán azt legyen képes felismerni, hogy a nemzeti fizetőeszköz a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti devizához képest leértékelődhet, hanem tudnia kell értékelnie a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt hatását és az erre vonatkozó gazdasági következményeket is.”

Tisztelt Ház! Aki látott életében devizahitel-szerződést, az pontosan tudja, hogy ilyen szerződés Magyarországon nincs. Nincs olyan szerződés ma Magyarországon a devizahiteles ügyletekben, amely pontosan, átélhető módon bemutatta volna a fogyasztó, tehát az adós számára, hogy milyen gazdasági következményekkel jár annak a kockázata, hogy ő devizában vett fel adósságot. Azt gondolom, hogy itt lép be

a magyar parlament felelőssége, a magyar kormány felelőssége, mert most újra van egy lehetőség a kezünkben.

Újra van egy lehetőség a kezünkben, hogy meghallva a bírósági döntést, könnyítsünk a magyar adósok helyzetén, hogy ne kelljen egyenként bírósághoz fordulniuk. Azt gondolom, hogy felelőségünk, hogy segítsük azt a több mint 200 ezer adóst, akire igazságtalan módon tájékoztatás nélkül rá lett tolva a teljes felelőség, a teljes kockázat. Bizony ez egy költői kérdés, hogy ismeri-e a magyar kormány ezt az európai bírósági ítéletet, és sokkal nagyobb kérdés, hogy ennek ismeretében kíván-e valamit tenni azoknak a devizahiteleseknek a megsegítése érdekében, akik ma minden este úgy fekszenek le aludni, hogy nem tudják, holnap nem kapnak-e levelet a kilakoltatásról.

(13.50)

Tisztelt Ház! Tisztelt kormánypárti Képviselők! Tisztelt Kormány! Nagyon fontos úgryól van szó, nem politikairól, és nagyon remélem, hogy a kapott válaszban nem az „elmúltnyolcévész” különböző módjait fogom válaszul hallani. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Dömötör Csabának adom meg a szót.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném önt biztosítani afelől, hogy a kormány, miképp eddig is, minden lehetőséget megvizsgál a tekintetben, hogy hogyan tud segítséget nyújtani a hiteleseknek, de azt azért önnek is érdemes látnia, hogy amikor ilyen összetett kérdéstről beszélünk, mint a lakhatás, mint a hitelek kérdése, akkor egyáltalán nem hagyhatjuk figyelmen kívül azt, hogy milyen helyzetből indultunk. Ön erről egyáltalán nem beszélt. *(Csárdi Antal: Mert ez nem számít! Ez nem számít!)* Ez a kormány volt az, amely tucatnyi intézkedéssel próbálta elérni azt, hogy végleg elszakadjunk a devizahitelek rémséges korszakától. Ön is nagyon jól tudja, hogy azok idejében növekedett százszorosára a devizahitelek mértéke, akikhez az ön pártja csatlakozott.

Ez a kormány volt az, amely először hirdetett kilakoltatási moratóriumot, bevezette az árfolyamgátat, és bevezette egyébként a végtörlesztést is. 2014-ben jöttek az újabb intézkedések, például a forintosítás, amely 3600 milliárd forint értékű hitelt érintett. Csak ezzel körülbelül 500 ezer család került jobb helyzetbe. Ezután került sor a banki elszámoltatásra, amelynek köszönhetően az emberek visszakaphatták azt a pénzt, amit a bankok tisztességtelenül vettek el tőlük. A törlesztők átlagosan 25-30 százalékkal csökkenhettek. Ön ezekről nem beszélt.

Hogy ezek jó irányba tett lépések voltak, tisztelt képviselő úr, ha van egy perce figyelni, akkor engedje

meg, hogy azt az adatot idézzem önnek, hogy 2012 második negyedévében a 90 napon túl késedelmes hitelek állománya még 367 milliárd volt, addig 2018 második negyedévére ez az állomány 72 milliárdra csökkent, tehát erősen csökkenő tendenciáról van szó. Ez azt is jelenti, hogy az elmúlt hat évben ötödére csökkent a késedelmes lakáshitelek állománya. Hogy máshonnan is megközelítsem ezt, a devizahitelek aránya a 2010-es 70 százalékról 1 százalék alá csökkent.

Azért mondom el ezeket, tisztelt képviselő úr, mert az ellenzéki pártok, bármit is állítson ön, ezt a küzdelmet egyáltalán nem támogatták. A devizahitelek betiltását és a bankok általi egyoldalú kamatemelések korlátozását az MSZP például nem szavazta meg. Az önök szövetségeséről van szó. Az árfolyamgát bevezetését és ezzel a devizahitelek megsegítését nem támogatta szavazatával sem a Jobbik-frakció, sem az MSZP, de ami az ön pártját illeti, önök nem szavazták meg az eszközkezelőt, a végtörlesztőt és a forintosítást sem, mint ahogy ez utóbbit egyetlen ellenzéki frakció sem. Szóval, az ellenzéki pártok körében azért indokolt lenne némi óvatosság, amikor bárkit is számon kérnek az otthoneremtés és a hitelek ügyében.

Ami a devizahiteleken túli dolgokat is illeti, mert azt gondolom, hogy az ön számára is fontos, a jelenlegi kormány volt az, amely az eddigi legjelentősebb otthoneremtési programot indította el. Van egy filozófiai különbség a mi pártjaink között. Mi a magántulajdont részesítjük előnyben, önök pedig bérlakásrendszerben gondolkodnak. Én mindenesetre komoly eredménynek tartom, hogy a CSOK-on és a kedvezményes hitelen, valamint a kedvezményes áfán alapuló otthoneremtési program eddig mintegy 80 ezer családnak segített.

Az ön felszólalásából mindez kimaradt. Hogy mindezt máshonnan is alátámaszom, mármint hogy a program eredményes, az elmúlt évben 30 százalékkal több lakás épülhetett, mint egy évvel korábban. Ez egy percig nem jelenti azt, hogy hátra lehet dőlni, hogy ne lenne még hátra teendő. Sőt, ezért is gondolkozik a kormány azon, hogy hogyan lehetne tovább bővíteni ezt az otthoneremtési programot például a vidéki településeken élő családok célzott támogatásával. Ez is ehhez kapcsolódik, képviselő úr. Az ezzel kapcsolatos előkészítő munka már gőzerővel zajlik, és várhatóan még az ősszel megszületnek a vonatkozó döntések.

Tisztelt Képviselő Úr! Nem biztos, hogy minden szakmai kérdésben egyetértünk, talán túlzó lenne ezt állítani. Nem is feltétlenül kell hogy így legyen, de egy dologban biztosan nehezen áthidalható az ellentét közöttünk. Önök a választási kampányban belengették, hogy megszüntetnék a jelenlegi otthoneremtési programot, azt a programot, amely arra hivatott, hogy felváltsa a devizahitelezés időszakát, mi pedig foggalkörömmel ragaszkodunk ehhez a programhoz. Azt tudom önnek elmondani, hogy ha valóban fontos önöknek a magyarok lakhatása, az otthoneremtés, akkor

nyugodtan hívjanak össze egy elnökségi ülést, vonják vissza ezt a javaslatot, nyugodtan vegyék fel ezt is diktafonnal és hozzák nyilvánosságra.

Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most a KDNP képviselője, Vejkey Imre következik: „A Brüsszel-Strasbourg-Soros triumvirátus továbbra is ránk akarja erőszakolni bevándorlás-párti politikáját” címmel. A képviselő úr a szó. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Napjaink és az elmúlt évek nem másról szóltak, mint arról, hogy a Brüsszel-Strasbourg-Soros-féle kozmopolita triumvirátus egyre nagyobb nyomás alá helyezte és helyezi hazánkat annak érdekében, hogy ránk erőszakolja bevándorlás-párti politikáját, ránk kényszerítse a migránsok befogadását, végül elvéve tőlünk a határvédelemhez való jogosultságunkat is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ők most ünnepelnek, mert a Sargentini-jelentésben a triumvirátus álláspontja győzött. Ők most ünnepelnek, mert azt hiszik, hogy a nyílt társadalmuk megvalósítása győzött az európai őshonos népekkel és nemzetekkel szemben. Azt hiszik, hogy győztek és a gyökereinket képező keresztény civilizációt el tudták pusztítani. Azt hiszik, hogy megtörték bennünket, azonban tévednek. Tévednek, mert nem győztek, mert még az atombombának minősített 7. cikkelyvel sem törték meg a gerincünket. Mi továbbra is a magunk útját járjuk; a magunk útját, kitarva ezeréves nemzeti keresztény értékeink mellett, megvédve a szuverén Magyarországot minden honpolgárával együtt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ne feledjék, a szabadságharcaink mindig arról szóltak, hogy ne mások döntsenek helyettünk. Most is ezért vívjuk a szabadságharcunkat a BSS-féle triumvirátussal szemben *(Dr. Vadai Ágnes: BSS?)*, mert ők el akarják venni tőlünk és a tagállamoktól a menedékkérelmek lefolytatásának a jogát, mert ők legalizálni akarják az Európa felé irányuló gazdasági bevándorlást, mert ők szervezett migrációs útvonalakat akarnak létrehozni, mert ők meg akarják szüntetni a büntethetőségét úgy az illegális határátlépésnek, mint az illegális migráció szervezésének.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A BSS-féle triumvirátus még több pénzt és még nagyobb befolyást akar adni a bevándorlást szponzoráló Soros-szervezeteknek. Erről szól az Európai Bizottság legújabb javaslata, és erről szól a brüsszeli migrációs biztos ENSZ-ben mondott beszéde, a Brüsszel által is támogatott ENSZ globális migrációs csomag és az Európa Parlament előtt fekvő bevándorlás-párti javaslatok, valamint a Soros-hálózat által kiadott nyilatkozatok is. Ne feledjék, a brüsszeli Bizottság migrációs biztosa az ENSZ Közgyűlésén elmondott felszólalásában már arról beszél, hogy azért akarják elvenni a tagállamoktól

a határvédelmet, hogy aztán beengedjék a migránsokat. Dimitrisz Avramopulosz arra is kitért, hogy szervezetté akarják tenni, legalizálni akarják a gazdasági migránsok beáramlását, továbbá sürgette az áttelepítési programok végrehajtását.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ebből is látszik, hogy nem azért akarják elvenni a tagállamoktól a határvédelmet, hogy lezárják a határokat és megállítsák a migrációt, hanem éppen ellenkezőleg, csak azért, hogy megnyissák a határokat a migráció előtt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A BSS-féle triumvirátus tehát továbbra is azon dolgozik, hogy ránk kényszerítse bevándorláspárti politikáját. Ne engedjünk a kényszerítésnek! Ne hagyjuk, hogy a BSS zsarolja Magyarországot! Küzdjünk, mert rajtunk múlik, lesz-e jövőnk, lesz-e a jövőben is nemzeti keresztény Magyarországnak, vagy csak egy romhalmaz áll majd a helyén. Legyünk bátrak, és álljunk ki a magyar és keresztény értékeink mellett! Ne feledjük a Pál apostol rómaiakhoz írt levelében foglaltakat - 12,21 -: „Ne engedd, hogy legyőzzön a rossz, inkább te győzd le a rosszat.”

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(14.00)

ELNÖK: Völner Pál államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Valamennyien jól emlékszünk a 2015. évi tavaszi ülészak elejére, amikor miniszterelnök úr felszólalt itt a Házban, és jelezte, hogy egy új népvándorlás készülődik az Unió keleti határain, amelyre fel kell készülnünk, és amely bevándorlásnak a negatív következményeitől meg kell óvni hazánkat és meg kell óvni az Uniót. Arra is emlékszünk, hogy majdhogynem gúnykacaj fogadta az ellenzéki padsorokból ezt a jövőre vonatkozó prognózist. Azt mondták, hogy nincs is ilyen a levegőben, sőt ezt még a nyár folyamán is tagadták, amikor már a Keleti pályaudvaron felsorakoztak a bevándorlók ezrei, akik mindenféle papírok, legális határátlépés nélkül előzőnlőtték Magyarországot, a Balkánt, és továbbváltak Nyugat-Európa felé.

Jól emlékszünk arra, hogy 2015 őszén meghoztuk a határőrizetre vonatkozó törvénycsomagunkat, amellyel ismét illegálissá tettük a határátkelést. Szabályoztuk, hogy hogyan lehet és milyen formában legálisan átmenni Magyarországon. Elkülönítettük a menekültügyet a bevándorlástól, amelynek az összesítése napjainkig zajlik az ellenzéki térfélen, illetve az ön által említett Brüsszel-Strasbourg-Soros-szervezetek tengelyen, ami továbbra is rá akar bennünket kényszeríteni arra, hogy válogatás és mindenféle vé-

delmi szempontok nélkül továbbra is befogadjuk, átengedjük ezeket a kontingenseket, akiket ők biztatnak fel ott a távoli országokban, hogy tejjel-mézzel folyó Kánaán várja őket itt az Unió területén, és jöjjenek minél többen.

Nem tudhatjuk persze a mögöttes szándékaikat, nem tudhatjuk, hogy miért és milyen előnyöket remélnék konkrétan ezektől a mozgalmaktól, de azt láthatjuk, hogy az Uniónak és Magyarországnak nem jó az, amit tesznek. Akár a terrorizmusról beszélünk, akár a bűnözésről, akár azokról a szociális, akár identitási problémákról, amelyeket okoznak, mind-mind veszélyt jelentenek az európai és keresztény kultúrára. S mindemellett még a bűnbak szerepét is ránk akarják osztani; a közelmúltban is volt olyan európai államfő, aki azt mondta, hogy az volt a probléma, hogy Orbán Viktor nem védte meg időben a magyar határt. Én nem teljesen emlékszem, hogy ezzel kapcsolatban bármilyen kifogás felmerült volna ott 2015 nyarán, amikor a Willkommenskulturt éppen ők hirdették meg Németországban. Utólag belemagyaráznak mindenféle hamis vádak az akkor történetekbe; nagyon amnéziások vagy szelektív az emlékezetük, ezt megállapíthatjuk, ugyanis írásbeli dokumentumok vannak arról, hogy ki mit és mikor mondott ebben az ügyben.

Az is látható, hogy azok a jogszabálysomagok, azok az intézkedések, amelyeket hoztunk, akár a határőrizetre vonatkozóan, amelyek most érnek a luxembourgi bíróság elé, miután a Bizottság ezeket megtámadta, tehát Brüsszel továbbra is támadja a magyar határvédelmi intézkedéseket; vagy éppen gondolhatunk a Stop Soros törvénycsomagra, amelyet a közelmúltban fogadtunk el, amelyben szintén kötelezettségszegési eljárást indítottak hazánk ellen, akkor láthatjuk, hogy nem adják fel, továbbra is erőltetik. Mindegy, hogy hányféle szólamon beszélnek, és mikor mit mondanak, de a szándék mögöttes mindig kitapintható és bizonyítható.

Dimitrisz Avramopulosznak a felszólalása egyértelműen bizonyítja, hogy valószínűleg a biztos úr nem magában gondolja így ezeket a migrációval kapcsolatos dolgokat. Látjuk Görögország hozzáállását is már kezdetektől, akik schengeni határt képeznek; őket soha nem éri kritika, hogy nem védik a schengeni határokat. És megjegyzem egyébként, hogy 2015 nyarán is nem mi nem védtük meg a schengeni határokat, hanem Görögország - ennek ellenére Görögországgal kapcsolatban nem hangzottak el ilyen kritikák, velünk kapcsolatban pedig folyamatosan.

Az is látható, hogy valamennyi olyan intézkedésünk, ami mondjuk, a Soros-hálózatoknak, -szervezeteknek, ezeknek az NGO-knak a kétes tevékenységét bizonyítja, szűri, átláthatóvá akarja tenni, ugyanolyan támadásokban részesül a Bizottság részéről. Gondoljunk itt a külföldről támogatott szervezetek átláthatóságáról szóló törvényre, amely szintén kötelezettségszegési eljárás alatt van, és rekordidő alatt jutottunk

el egyébként a luxembourgi bíróság elé. És látjuk azokat a képsorokat, amikor Juncker elnök úr, Soros György vagy éppen Timmermans alelnök úr összeborulva zokognak ott Brüsszelben vagy éppen örülnek egymásnak, és lehet, hogy arról is beszélnek, hogy hogyan lehetne Magyarországot betörni ebbe a sorba. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormány- pártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! A felszólalók sorában utolsóként Kocsis Máté frakcióvezető úr, a Fidesz részéről: „Aktuális kérdésekről” mondja el hozzászólását. Parancsoljon, képviselő úr!

KOCSIS MÁTÉ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Elindult az európai parlamenti kampány, és bár távolinak tűnik a jövő májusi időpont, de mégis mindennapjaink részét képezi. Nyitányának tekinthetjük az Európai Parlamentben elfogadott Sargentini-jelentést.

Azonban már a kampány elején minden európai polgár számára világos, hogy egy nagy tétű - nem kockáztatunk nagyot, ha azt mondjuk, hogy az eddig legnagyobb téttel rendelkező - európai parlamenti választás lesz. A kérdés az, hogy a bevándorlaspárti vagy a bevándorlásellenes erők lesznek többségben. Ma még a mostani, lejárt szavatosságú Európai Parlamentben a bevándorlaspárti képviselők vannak többségben, és mindent megtesznek azért, hogy minden lehetséges eszközzel megbüntessék vagy megbélyegezzék azokat, akik az ő véleményükkel szemben állnak. Magyarország szemben áll, és bizony, tisztelt képviselőtársaim, nem a magyar kormány áll, nem pusztán a magyar kormány áll szemben, hanem a magyar választók többsége, a magyar választók többségének az akarata, amelyet több fórumon, többször egyértelműen már kinyilvánítottak.

A bevándorlaspárti brüsszeli európai politikusok egyik utolsó, kétségbeesett kísérlete volt, amikor az uniós migrációügyi biztos, Dimitrisz Avramopoulos a múlt héten az ENSZ közgyűlésén egyértelművé tett három dolgot. Az első, hogy el akarják venni a tagállamoktól a határvédelmet, a második, hogy legalizálni akarják a migránsok beáramlását, a harmadik pedig, hogy sürgetik az áttelepítési programok végrehajtását. Ez már a sokadik politikai nyilatkozat, amely kétségkívül teszi számunkra, hogy mi is a valódi szándék. És bizony a fejtől bűzlik a hal. Ez a fej pedig Brüsszel és annak politikai elitje.

Az is mindenki számára világos, hogy ennek az elitnek a mecénása, ennek az elitnek a politikai-, ideológiai alap-öntője az amerikai tőzsdespekuláns, Soros György, aki hálózatán keresztül *(Közbeszólások az ellenzéki sorokból.)*, demokratikus legitimáció nélkül akar beavatkozni, nyomást gyakorolni azokra a tagállamokra, amelyek a terve útjában állnak, és amelyek nem akarnak lemondani a határőrizet jogáról. Az

ellenzéki felháborodás nem mást jelent, mint hogy igazat mondunk.

Tisztelt Országgyűlés! Ha már ellenzék, ezen érdekek mentén aktivizálódott a hazai Soros-hálózat és a hazai ellenzék is. Belföldi politikai álmaikat még mindig külföldön dédelgetik, itthon pedig kampányblöffökkel terelik el a figyelmet a valódi európai vitáról. Soros-portálok támadják a magyar miniszterelnököt egyszerű kampányblöffökkel.

Tisztelt Országgyűlés! Ezen a héten szerdán az Országgyűlés elkezd tárgyalni azt a határozatot, amely visszautasítja a hazug támadásokat, amely visszautasítja a valótlan állításokat, amelyeket az Európai Parlament elfogadott - az elfogadás körülményeiről most már ne is ejtsünk szót -, és visszautasítja a nemzeti szuverenitás talaján állva azt a szándékot, hogy elvonják Magyarországtól a határőrizet jogát.

Ujhelyi István szocialista képviselő úr jelezte európai parlamenti képviselőként, hogy szeretné, ha uniós napirendként tárgyalná az Országgyűlés ezt az országgyűlési határozatot. Innen üzenem Ujhelyi képviselő úrnak, hogy ennek az égvilágon semmi akadálya nincsen, támogatni fogjuk a kezdeményezését, már csak azért is, mert szeretnénk módot adni neki arra, hogy elmondja a Magyar Országgyűlésben, hogy miként változott meg 2015-2018 között az a véleménye, hogy semmilyen 7. cikkely szerinti eljárást nem támogat. Lehetőséget kell neki arra is biztosítani, hogy beszámoljon, hogy ez a véleményváltozás milyen háttérrel bír, és lehetőséget kell neki arra is biztosítani, hogy elmondja nekünk, milyen megfontolásból szavazott Magyarország ellen, és milyen megfontolásból követett el - morális értelemben mindenképpen - hazaárulást. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

Ujhelyi képviselő úrnak valószínűleg meg kell küzdenie majd az európai parlamenti listás helyéért, ezért, ha jól nézem, a legagresszívabb politikai támadástól sem riad vissza. Azt azonban szeretnénk világossá tenni számára is, hogy a magyar álláspontot a jövőben éppoly következetesen fogjuk képviselni nemcsak Európában, de itt, sajnos a magyar parlamentben is ezt kell tennünk, még Ujhelyi Istvánnal szemben is, aki teljesen világosan Magyarország ellen adta le a voksát. Szeretettel várjuk őt is a szerdai vitában.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

(14.10)

ELNÖK: A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon! *(Dr. Varga László: Kemény választ!)*

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Valóban elindult a választási kampány, az európai parla-

menti választási kampány, és ezt nemcsak onnan tudjuk, hogy újra aktív Demszky Gábor vagy újra az ellenzék vezére Gyurcsány Ferenc, hanem onnan is, hogy a korábbihoz hasonló nyomásgyakorlásnak van kitéve a kormány. S ha valaki arra keresi a választ, hogy a bevándorlást támogató európai erők milyen tervekkel vágnak neki az őszi szezonnak, akkor az a legjobb, ha megnézi, hogy az uniós migrációs biztos, Avramopulosz úr mit mondott az ENSZ legutóbbi közgyűlésén az elmúlt napokban. Egyértelműen kiállt a migráció szükségessége mellett, egész pontosan úgy fogalmazott, hogy „a legális útvonalak fejlesztése elengedhetetlen eleme a kiegyensúlyozott és átfogó bevándorláspolitikának”. Ezt ő mondta, nem mi mondjuk. Méltatta a betelepítési kvótákat is, és szólt arról, hogy a migrációra 2014-20 között rendelkezésre álló forrásokat a menedékkérelmekre fordították, tehát nem a határvédelemre.

Ezzel az állásfoglalással, az uniós biztos állásfoglalásával egy halom probléma van, és akkor még szépen fogalmaztunk. Kezdjük azzal, hogy a migrációs biztosnak semmiféle felhatalmazása nincsen arra, hogy az uniós tagállamok nevében ilyen kötelezettséget vállaljon. Mindenekelőtt azért, mert a Bizottság nem egyedüli döntéshozó, hanem végrehajtó szerv, márpedig egy ilyen terv végrehajtására nem hatalmazták fel a tagországok. Másrészt pedig azért elfogadhatatlan ez az állásfoglalás, mert az uniós országok egyáltalán nincsenek egyetértésben azzal kapcsolatban, hogy akarnak-e kvótát. Magyarország például egyáltalán nem akar, a magyarok 98 százaléka ezt egyértelműen megüzente a népszavazáson.

Egyébként a betelepítési kvóta nemcsak a migrációs biztos állásfoglalásában bukkan fel, hanem az Európai Bizottság szeptember közepén írásban is közölt állásfoglalásában is, tehát egy testületi álláspontról van szó, és az újramelegített betelepítési terveket valóban még súlyosabbá teszi, hogy amint azt az uniós csúcson is megerősítették, ki akarják venni a kezünkől a határvédelem jogát is.

A legutóbbi csúcson nem sikerült, de ez nem jelenti azt, hogy a következő uniós csúcsokon ne próbálkoznának majd ezzel. És azt is tudjuk, mindezt súlyosbítandó, hogy a dublini reform álcája mögé bújva a menekültkérelmek elbírálásának jogát is ki akarják venni a tagországok kezéből, tehát annak a jogát, hogy mi dönthessük el, hogy ki a menekült és ki a gazdasági bevándorló.

Ilyen körülmények között föltehetjük azt a kérdést, hogy vajon miért akarják átvenni a határvédelmet és miért akarnak további betelepítéseket. A migrációs biztos mondatai erre is választ adnak. Két héttel ezelőtt arról beszélt: „Meg kell teremteni az eddigieknél sokkal kontrolláltabb és proaktívabb, a tagállamok gazdasági szükségleteit szem előtt tartó munkaerő-migrációt.” Számukra tehát a migráció elsősorban gazdasági lehetőség és szükségszerűség. Nem akarják megállítani, azért nem akarják megállítani,

mert jónak tartják, függetlenül attól, hogy milyen drámai módon rontja Európa biztonságát, és akkor a gazdasági következményekről még nem is beszéltünk.

Az, amit most Brüsszelben képviselnek, az szembe megy minden olyan demokratikus alapelvvel, amelyre egyébként ők minden utcasarkon hivatkozni szoktak, mert nagyon jól tudják, hogy az európai állampolgárok 70 százaléka ellenzi azt, ami most történik, ellenzi az illegális bevándorlást, de csak azért is erőltetik ezeket a terveket, mégpedig azért, mert tudják, hogy a jövő évi európai parlamenti választás után lehet, hogy már nem lesz lehetőségük arra, hogy ezeket végrehajtsák.

Ha egyébként azt gondolják, hogy a jövő évi választás irányváltást hozhat, akkor jól gondolják, ebben az egyben egyetértünk. Mert soha nem volt még ilyen jelentőségű európai választás, és a politikai tájképet nézve nemcsak a magyarok, hanem az európai állampolgárok is nagyon jól tudják ezt. Jövő májusban az önfeladást jelentő nyílt társadalom és a biztonságot garantáló, kereszténydemokrata alapokon álló Európa alternatívái között kell majd választanunk. Nem is lehet kérdés, hogy a mi politikai közösségünk hol áll, melyik oldalon áll ebben a küzdelemben. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a további napirenden kívüli felszólalókat.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Szabó Szabolcs, LMP; Fenyvesi Zoltán, Fidesz; Ungár Péter, LMP; Dúró Dóra, független; Hegedűs Lorántné, Jobbik; Lukács László György, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Brenner Koloman, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Hajdu László, DK.

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Székely Sándor, DK; Szabó Sándor, MSZP; Tordai Bence, Párbeszéd; Ander Balázs, Jobbik; Szabó Szabolcs, LMP; Harrach Péter, KDNP; Hubay György, Fidesz.

A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Ungár Péter, LMP; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Varga-Damm Andrea, Jobbik; Bányai Gábor, Fidesz.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Ungár Péter, LMP; Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkezekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk. Most a **napirend módosítására** tett indítványokról döntünk.

Az MSZP képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a Magyarország szuverenitásának megvédéséről és a Magyarországgal szembeni rágalomk visszautasításáról szóló H/1487. számú határozati javaslatot az Országgyűlés európai uniós kérdéssel összefüggő napirendi pontként tárgyalja. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot elfogadta.

Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást. Kérem, szintén kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **napirendet elfogadta.**

Tisztelt Országgyűlés! Házbizottsági egyetértés hiányában az elnöki jogkörben előterjesztett indítvány alapján most **előterjesztés bizottsági meg tárgyalásáról és döntéshozataláról** határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Gazdasági bizottságot „Az atomenergia 2016. évi hazai alkalmazásának biztonságáról” című, B/1655. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 121 igen szavazattal, 51 nem ellenében, tartózkodás nélkül a kijelölt bizottságot a határozathozatalra felkérte.

Soron következik a **bizottsági tisztségviselők és tagok megválasztása.** Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse az elnöki jogkörben előterjesztett S/1747. számú személyi javaslat tartalmát.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: *(Hangosítás nélkül:)*
1. pont: Az Országgyűlés...

ELNÖK: Szűcs Lajosnak kérném a hangot!

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: 1. pont: Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 5/2018. (V. 8.) országgyűlési határozat 2. pontja a következők szerint módosul: az Országgyűlés a Törvényalkotási bizottságba dr. Harangozó Tamás, MSZP, helyett dr. Varga Lászlót, MSZP, a bizottság alelnökévé; dr. Harangozó Tamás, MSZP, helyett Molnár Gyulát, MSZP, a bizottság tagjává megválasztja. 2. pont: Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba. Budapest, 2018. október 1. Kövér László.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most határozathozatal következik ismét. Kérdezem a tisztelt Házat, hogy elfogadja-e az S/1747. számú személyi javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház a személyi javaslatot 172 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta.

Most, tisztelt képviselőtársaim, 14 óra 20 perckor áttérünk az **interpellációk** és az azonnali kérdések tárgyalására.

Hegedűs Lorántné, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Mi lesz veled, Budapest?**” címmel. Képviselő asszonyé a szó.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Az önkormányzati választások közeledtével egyre többet hallani arról, hogy a kormányzat alapjaiban kívánja átalakítani a helyhatósági rendszert. Az, hogy a kisebb települések esetén erőteljes összevonások lesznek és ezzel együtt leépítések is, már régi hír, s ezt látjuk is lépésről lépésre megvalósulni.

(14.20)

Itt legfeljebb már csak az a kérdés maradt nyitva, hogy lassú kivézetéssel vagy a törvény erejénél fogva számolják fel majd az aprófalvakat. Az azonban, hogy Budapest önkormányzatiságának sorsa is véglegesen megpecsételődik, csak mostanában lett nyilvánvaló. Információink szerint gyakorlatilag minden néven nevezendő feladatot, illetve az azokat ellátó cégeket államosítanak. Az olyan közszolgáltatásokat, mint a közterület-fenntartás, a víz-, és csatornaszolgáltatás vagy a temetkezés, mind-mind egy nagy állami holding részébe tennék. De a HÉV után a BKV is államivá válna, ahogy a közlekedésszervezés vagy a parkolás is.

A központosítás mindent elnyelni kívánó igénye persze már a Fidesz alkotta önkormányzati törvény szellemiségéből is következik. Ezek a tervek tehát egyáltalában nem meglepőek, mint ahogy az sem, hogy egy összetett rendszer hatékony működtetését csak az államosítás útján tudja elképzelni a kormányzat, ami, lássuk be, komoly szegénységi bizonyítvány. Ugyanakkor különösen káros az, amit a Fidesz az úgynevezett kiemelkedően fontos közérdekű tevékenységek s azon belül a kiemelt budapesti fejlesztések kapcsán tesz. Egy nemrégiben elfogadott törvény szerint a kormány által meghatározott építési paraméterekkel és hatósági eljárással, egy központi tervhivatal gondozásában, kijelölt építetével és vagyongazdálkodóval valósulhatnak meg majd ingatlanfejlesztések. Amit eddig csak kirívó túlkapásnak gondolhattunk egyes budapesti nagyberuházások kapcsán, az most egy rendszerré vált. És ahogy ezt már megszokhattuk, a pártállam irányításában megvalósított építkezések legfőbb jellemzője a tervezetthez képest indokolatlanul megnövekvő, sokszoros kivitelezési költségek, azaz nemes egyszerűséggel a korrupció.

Tisztelt Államtitkár Úr! A Kárpát-medence központjának, nemzetünk fővárosának sorsa iránymutató az egész ország jövője számára. Kérem tehát, nyilatkozzon, hogy milyen központosítási tervei vannak a kormányzatnak Budapesttel kapcsolatban. Lesz-e még érdemi tartalma az önkormányzati önrendelkezésnek? Várom megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Válaszadásra Orbán Balázs államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Viszonylag új vagyok ebben a székben, úgyhogy kérem, engedje meg, hogy egy általános megjegyzéssel kezdjem. Van egy mondas, hogy érted aggódom, nem pedig ellened. A Jobbik felszólalásait hallgatva nekem mindig ennek éppen az ellenkezője jut eszembe. Tehát önök, amikor egészségügyről beszélnek, akkor ezt egy olyan képviselő teszi, aki az orvosok külföldi munkavállalását segíti elő. *(Derűtség és közbeszólások a Jobbik, a DK és a Párbeszéd soraiból.)* Amikor önök antiszemitizmusról és rasszizmusról beszélnek, akkor ezt olyan képviselők teszik, akiknek pontosan ilyen megjegyzéseik voltak a jövőben *(sic!)*. *(Folyamatos közbeszólások a Jobbik, a DK és a Párbeszéd soraiból.)* Amikor pedig önök oligarchaügyekről beszélnek, akkor ezt egy olyan párt képviselőiként teszik, akiket foglyul ejtett egy oligarcha a saját bevallásuk szerint is. *(Folyamatos közbekiáltások az ellenzék soraiból.)*

Ugyanez a helyzet önkormányzati ügyekben is. Önök úgy beszélnek és úgy lépnek fel az önkormányzati szektor szakértőjeként, hogy tulajdonképpen a magyar emberek önöket városvezetőként, illetőleg az önkormányzati rendszerben felelős pozíciót betöltőként nem várják el. Ennek legutóbbi jele a tiszavasvári, úgynevezett Jobbik-fővárosnak az elvesztése az időközi önkormányzati választásokon. *(Folyamatos zaj, közbekiáltások az ellenzéki padsorokból.)*

Ezt az általános megjegyzést azért tartottam fontosnak elmondani, mert ebből vezetem le azt, hogy önök miért aggódnak látszólagos módon állandóan az önkormányzatiságért, miért folytatják azt a dezinformációs kampányt, amelyik az önkormányzatiság elvesztéséről szól és ezzel vádolja a kormányt, miközben a kormány egyébként rengeteget tett 2010 óta az önkormányzatiság, a méltó önkormányzatiság megerősítéséért. Éppen az Orbán-kormány volt az, aki több mint 2 ezer települést megszabadított több mint 1500 milliárdos önkormányzati adósságállománytól, és a legkisebb településeken élőknek segített ez a legtöbbet, illetőleg a legkisebb önkormányzatokat tudta kirántani a bajból. De ugyanez van a nagyobb településekkel kapcsolatban is, ott is ugyanez az dezinformációs kampány folyik az önök hathatós részvételével, miközben mi annyit csinálunk, hogy elindítunk egy „Modern városok” nevezetű programot, amelynek az a lényege, hogy 3500 milliárd forintot, döntően költségvetési, hazai forrásokból tegyünk bele az önkormányzatok és a nagyobb települések fejlesztésébe. Ugyanennek a logikának a mentén indítunk el egy úgynevezett „Modern falvak” programot is a jövő évi általános költségvetési tartalék terhére, aminek éppen az az értelme, hogy a legkisebb településen élők is megélhessék az önkormányzatisághoz fűződő jogot,

valóban ne úgy élhessék meg azt, ahogyan az 2010 előtt történt.

Ha Budapestről beszélünk, akkor ne legyünk azért álszentek. Budapest fejlesztése a kormány, a végrehajtó hatalom és az önkormányzat együttműködése nélkül nem valósulhat meg. Ezt tanítja nekünk a történelem is. Minden nagy budapesti fejlesztés, a folyamszabályozás, a hidak, a pályaudvarok építése, a Parlament, a múzeumok, illetőleg a közútfejlesztések is mind az állam és az önkormányzat közötti partnerségben valósultak meg. Ennek a partnerségnek a feltételeit mi voltunk egyedül képesek biztosítani, és az új, 2018. áprilisi választást követően felállt Orbán-kormány éppen ezért hoz létre egy dedikált szervezeti egységet az önkormányzat, Budapest fővárosa és az állam közötti együttműködés, partnerség és fejlesztési megállapodásoknak a kezelésére.

Úgyhogy éppen ezért azt szeretném öntől és a Jobbiktól is kérni, hogy ne Budapest ellen, hanem Budapestért aggódjanak, de ezt az ilyen típusú dezinformációs kampányokra épülő felszólalásokban *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* nem lehet megtenni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Viszonválaszra megadom ismét a szót a képviselő asszonynak. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Tudja, nekem az a benyomásom, hogy amikor önök válaszolnak vagy valamit mondanak válaszként egy feltett kérdésre, akkor mindig csak azért szólnak meg, hogy ne konkrét válaszokat adjanak, hanem beszéljenek tücsök, bogár, mindenféléről *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Így van!)*, csak éppen ne a konkrét ügyről, amit önök elé tettünk és ami kapcsán választ várunk. Megtisztelt volna és a budapestieket is megtisztelte volna, ha nyílt, egyenes választ adott volna.

De tudja mit, államtitkár úr? Nyilván nem meri megtenni, mert az, amit elmondtam, az az utolsó szóig igaz. Valószínűleg tényleg államosítani akarják az összes közfeladatot, az összes olyan közfeladatot ellátó nagy céget, ami jelenleg még önkormányzati tulajdonban van. Valószínűleg tovább akarnak központosítani, és valószínűleg az összes nagy budapesti beruházás kapcsán megjelent eddigi projektlista csak egy fedőterv, egy fedősztori azért, hogy a korrupciójukat tovább tudják folytatni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Nem fogadom el a választ. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e államtitkár úr válaszát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház a választ 117 igen szavazattal, 50 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tóth Csaba, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Mi lesz veled, Budapest?**” címmel. A képviselő úré a szó.

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt hetekben ugrásszerűen megnőtt a le- és felszálló repülőgépek zajára panaszok zúglói lakosok száma. A kerület több pontján 400-500 méter magasan a lakóövezet felett elhúzó gépek megkeserítik az ott élő emberek életét. Sokan panaszkodnak arra, hogy regget hat óra előtt már a zajra ébrednek, és este 23 óra után sem tudnak még aludni miatta.

Kaptam olyan levelet is, amelyben az ott lakó felháborodottan mesélte, hogy reggel 6 és déli 12 óra között 42 repülőgépet számolt meg, ami a lakása felett elrepült.

A HunagroControl Zrt. tájékoztatása szerint a törvényes és a biztonságos légi közlekedés biztosítása érdekében új műszeres szabványindulási eljárásokat dolgoztak ki, ezek léptek életbe augusztus 16-án. Az új navigációs követelményrendszer pontosabb nyomvonalatartást eredményez, ennek köszönhetően Budapesten és környékén összességében csökken a zajjal érintett területrészek nagysága.

Ezzel szemben az az igazság, hogy a kerület egyes részein sokkal nagyobb lett a zajterhelés. Az Agrárminisztérium honlapján található Budapest Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér stratégiai zajvédelmi intézkedési terve a 2013-2020 közötti időszakra az alábbi megállapításokat teszi: „Az utasforgalom 5 százalékos csökkenéssel a 2006-os, a repülőgépmozgások száma pedig 21 százalékos csökkenéssel a 2003-as szintre esett vissza.

(14.30)

A gépmozgások jelentős növekedésére az elkövetkezendő években sem számíthatunk. A jelenlegi előrejelzések alapján a Liszt Ferenc repülőtér légi jármű-forgalma még évekig alatta marad a zajterhelés során vizsgált 2011. év gépmozgásszámának, következésképpen az elkövetkezendő években a zajterhelés, ebből következően az érintettek száma is kisebb lesz, mint 2011-ben.”

A 2013-ban készült jelentés előrejelzéseiről mára kiderült, hogy tévesek. Ezt támasztja alá a HungaroControl Zrt. 2018. augusztus elején kiadott közleménye is. Ebből egyértelműen látszik, hogy kétszer akkora volt júliusban az átrepülő légi forgalom Magyarország fölött, mint az előre jelzett. A budapesti repülőtér forgalma hosszú idő után először haladta meg a 11 ezer gépmozgást, és a legfrissebb előrejelzések is azt mutatják, hogy ez év végéig minden hónapban kétszámjegyű növekedés várható az érkező és az induló gépek forgalmában. A repülőtéri fejlesztések és a járathálózat-sűrítések is ezt támasztják alá.

Budapest felett északnyugati az uralkodó széljárás, ezért a repülőtérrel induló járatok 70 százaléka északnyugati irányba, azaz Pest felé, 30 százaléka pedig délkeleti irányba, Üllő és Vecsés felé száll fel. Az uralkodó széljárás és a repülőtér adottságai miatt a repülőgépek jelentős része így jelenleg nem tudja kikerülni Zuglót.

Fentiekre tekintettel kérdezem államtitkár urat, milyen intézkedéseket kívánnak tenni annak érdekében, hogy csökkenjen a légtérzaj Zuglóban, ami az itt élő emberek nyugalmát és egészségét veszélyezteti. Várom válaszát.

Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padso-rokból.)*

ELNÖK: Farkas Sándor államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: *(Hangosítás nélkül.)* Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr!

ELNÖK: Államtitkár úr, egy pillanat! Farkas Sándor államtitkár úr mikrofonját legyenek szívesek bekapcsolni! Köszönöm. *(Megtörténik. - Az államtitkár neve megjelenik a kijelzőn.)* Parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Budapest Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér működése gazdasági és társadalmi szempontból kiemelt jelentőséggel bír hazánkban, több ezer munkahelyet biztosít, növeli az ország versenyképességét, azonban az elhelyezkedéséből fakadó érdekellentétek miatt több problémával is szembe kell néznünk.

A negatív hatások közül kiemelkedik a repülőtér környezetét érintő repülési zaj. A repülőtér elhelyezkedéséből, futópályáinak az uralkodó szélirányhoz igazodó tájolásából adódóan a légi forgalom zaja elkerülhetetlenül terheli a főváros és a környező települések lakóterületeit. Ma már nincs olyan összefüggő lakatlan területsáv, amely lehetővé tenné, hogy a légi járművek végig lakatlan vagy ritkán lakott területek felett közelítsék meg, illetve hagyják el a repülőtér ki-futópályáit.

A légi forgalmi útvonalak és az alkalmazott repüléstechnikai eljárások szigorú nemzetközi és hazai előírások figyelembevételével kerültek kialakításra. A légi közlekedési szakmai szervezetek arra töreksznek, hogy a zajterhelés a lehető legkevesebb lakost érintsen, és a repülőgépek zaja a lehető legkisebb zavarást eredményezze.

2018. augusztus 16-án módosultak a repülőtér felszállási eljárásai, hogy maradéktalanul kielégítsék a hatályos jogszabály előírásait, továbbá hogy a repülőtér kapacitásának fenntartása mellett garantálni tudják a megkívánt repülésbiztonsági szint fenntartását.

A bevezetés előtt a HungaroControl Zrt. több lakossági érintettségi, így zajterhelési vizsgálatot készített. Az eredmények alapján a bevezetett felszállási eljárások az érintett területeken összességében egyaránt eredményeztek pozitív és csekély mértékű negatív zajterhelési változást. A felszállási eljárások nyomvonalának módosítása következtében a felszálló repülőgépek repülési útvonala jelentősen távolabb került a XVI. kerület déli határától, ennek következtében az Istvánmező, Kiszugló, Nagyzugló, Rákosfalva, Törökőr területek érintettsége csökkent.

A felszállási eljárások módosítása a zajterhelés megváltozását eredményezi ugyan, a zajterhelés azonban a független szakértő által végzett zajterhelési vizsgálat szerint sehol sem éri el a zajgátló védőövezet újrakijelölésének kritériumaként megjelölt 3 decibelles változást.

Ezen túlmenően jelezni szeretném, hogy a képviselő úr által hivatkozott 2018. júliusi átrepülőforgalomadat-növekedés semmilyen módon nem érintheti a főváros lakosságát, mivel ezen légi járművek jellemzően 10-11 ezer méteres magasságban haladnak el a felszín felett.

A légi közlekedési eljárások elegendők ugyan a zajértékek betartásához, a zavarmentes környezet biztosítása azonban nem lehetséges, minden jó szándék és intézkedés ellenére továbbra is lesznek olyan területek, melyek lakosait közvetlenül érinteni fogja a légi közlekedési zaj.

A kormány a továbbiakban is megtesz mindent annak érdekében, hogy a repülésből adódó zajterhelés a lehető legkisebb mértékben érintse a repülőtér környezetében élő lakosságot. Törekszünk a zavaró légi közlekedési zaj csökkentésére, keressük az újabb megoldásokat, folyamatosan vizsgáljuk a jogszabályi környezetet, és amennyiben szükséges, megteesszük a módosításra irányuló intézkedéseket.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és kérem a válaszom elfogadását. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Ismét képviselő úré a szó. Kérdezem, elfogadjá-e az államtitkár úr választát.

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A tisztelt államtitkár úr válasza egyáltalán nem nyugtatja meg a légtérzajtól szenvedő zuglói embereket. De ugyanúgy nem nyugtatja meg a X., a XIII., a XVI., a XVII. vagy a XVIII. kerületben élő, a zajt elviselni kénytelen lakosokat sem.

És még egy nagyon fontos szempontra szeretném a figyelmét felhívni. Az év elején jelent meg egy brit kutatás eredménye, amelyet a londoni Heathrow repülőtér környékén lakó emberek között végeztek. Megállapították, hogy a repülőgépek keltette zaj 10-20 százalékkal növeli az agyi érkatasztrófa és a szívbetegségek kockázatát. Az adatok szerint minden 10 decibelles zajszintemelkedés 3,5 százalékkal növeli a szív- és érrendszeri kórházi kezelések számát.

Miután semmilyen konkrét javaslatot nem halottunk öntől, államtitkár úr, a probléma megoldásához, ezért a választát nem tudom elfogadni. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az ellenzéki padosorokból.*)

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadják-e a választ. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

A Ház a választ 115 igen szavazattal, 42 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Vadai Ágnes, a DK képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszterhez: „**Kaspersky Lab már nincs, de orosz titkosszolgálati vezető családja még igen?**” címmel. Képviselő asszonyé a szó.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Fél év sem telt el azóta, hogy ebben a Házban arról beszéltem önöknek, hogy nemzetbiztonsági kockázatot jelent a moszkvai székhelyű Kaspersky Lab vírusirtójának használata az állami gépeken. Önök tagadtak, mentegetőztek, „el-múltnyolcéveztek”, aztán két hónappal később csendben kiadtak egy kormányrendeletet a Kaspersky szoftverének állami gépeken való betiltásáról. Na, ugye! - ahogy mondani szokás.

Ezzel persze nem ért véget a bimbózó nász az orbáni lúzerkormány és a putyini Oroszország között. Az Orbán-rendszer letelepedési kötvényét ugyanis a hírek szerint nem csak a szír diktátor pénzembere vagy az illegális migrációval foglalkozó nemzetközi terror szervezetek tagjai szeretik. Kiderült, hogy önök letelepedési kötvényt adtak Szergej Nariskin családjának, aki történetesen az orosz hírszerzés egyik vezetője. (*Arató Gergely: Hihetetlen! - Moraj az ellenzéki padosorokban.*) De önök beengedték az orosz alvilág egyik kulcsfiguráját is, Dimitrij Boriszovics Pavlovot. De tovább is van, mondom még! A finn hatóságok egy héttel ezelőtt 17 helyszínre száz rendőrrel vonultak ki, hogy elkapjanak egy Finnországban élő orosz üzletembert. Az illetőt pénzmosással és adócsalással gyanúsítják.

Ennél azonban sokkal érdekesebb, hogy leselejtezett finn hadihajókat és stratégiai fontosságú finn szigeteket vásárolt fel az elmúlt években. Milyen érdekes, hogy a magyar sajtó információi szerint önök neki is letelepedési kötvényt adtak! A finn sajtó is megerősítette, hogy az orosz katonai érdekek mentén ténykedő üzletembernek magyarországi tartózkodási címe van.

Ha Magyarországra jössz, terroristának, bűnözőnek vagy kémnek kell lenned, különben nem engedünk be! - kár, hogy nem ezt írták az óriásplakátokra.

Tisztelt Képviselőtársak! Nagyon úgy tűnik, hogy Kádár elvtárs és Brezsnyev elvtárs egykori csókja visszafogott előjáték volt ahhoz képest, amit most önök az oroszokkal művelnek. Kérdezem ezért önt, államtitkár úr - sajnálom, hogy Pintér Sándor belügyminiszter úr nincsen itt -, miért nem történt meg a letelepedési kötvényesek nemzetbiztonsági ellenőrzése.

Ha meg megtörtént, akkor kirúgták-e már a teljes apparátust - beleértve a politikai vezetőket is - alkalmatlanság miatt? Pótolják-e utólag az átvilágításokat? Kérdezem továbbá, hány orosz kémeket, hány terroristát, hány nemzetközi bűnözőt engedtek be Magyarországra az európai magyarok tudta nélkül.

(14.40)

Államtitkár Úr! A választát, kérem, kezdje azzal, hogy lehetővé teszi számomra, hogy megtekinthessem, kik azok, akik velünk együtt élnek, akiket önök beengedtek letelepedési kötvénnyel. Ha nincs takarognivalójuk, akkor nyilván ennek nem lesz akadálya. *(Arató Gergely: Így van!)* Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Egyet sem engedtünk be, tisztelt képviselő asszony, hogy válaszoljak mindjárt a kérdéseinek a leglényesebbjére.

A letelepedésikötvény-program ellenőrzési mechanizmusában feladatot ellátó, végrehajtó belügyminisztériumi szervek minden esetben a magyar törvények betartásával, Magyarország törvényes érdekeit szem előtt tartva járnak el. Ez vonatkozik arra az esetre is, ha a letelepedési joggal rendelkező személy körülményeiben változás áll be, ilyen esetben is lehetőséget biztosít a törvény a magyar nemzeti érdekek érvényesítésére. A letelepedésikötvény-programban részt vevő személyek mindegyikét átvizsgálták a hatáskörrel rendelkező szervek. A letelepedési kötvényt benyújtók négyszeres szűrőn mennek át, vizsgálta őket a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal, a rendőrség, a Terrorelhárítási Központ és a szakszolgálatok is.

A jogszabály lehetőséget biztosít a letelepedési engedélyek felülvizsgálatára is. Azokban az esetekben, amikor kiderült, hogy a letelepedési engedéllyel rendelkezők vonatkozásában nemzetbiztonsági kockázat állt fenn, az engedélyeket felülvizsgáltuk, és azokat vissza is vontuk.

Azt, hogy a letelepedési kötvénnyel rendelkezők nyilvántartásába ki tekinthet be, tisztelt képviselő asszony, a jogszabályok, a magyar törvények határozzák meg, mi ezeket a törvényeket végrehajtjuk. A Belügyminisztérium irányítása alatt álló szervek mindenben a hatályos jogszabályoknak megfelelően jártak el a letelepedési engedélyek kiadása során, ezt az Országgyűlés Nemzetbiztonsági bizottságának elnöke a bizottság 2018. szeptember 17-ei ülését követően is megerősítette, tisztelt képviselő asszony.

Ami pedig a finnországi esetet, a Finnországban történeteket illeti, egy Finnországban élő orosz üzletember gazdasági ügyeit ne kérje számon a magyar kormányon.

Amennyiben további információt szeretne, akkor az a tiszteletteljes javaslatunk, hogy forduljon bizalommal a finn hatóságokhoz, ha pedig a sajtóhíreken túl, amelyeket itt említett, konkrét bizonyítékai is vannak, tegyen feljelentést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Ismét a képviselő asszonyé a szó.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az alapján, amit ön elmondott, nagyobb a baj, mint gondoltuk. Ha négy állami szerv is átvilágította azokat, akik letelepedési kötvényt kaptak, mégis terroristákat, bűnözőket és orosz kémeket engedtek be Magyarországra, akkor valaki nagyon súlyosat hibázott. Most az a kérdés, hogy ott a szakmai feladatot végzők vétettek-e hibát, vagy utasításra kellett eljárniuk.

Őszintén szólva, államtitkár úr, azt gondolom, az európai magyaroknak, a magyar állampolgároknak joguk van tudni azt, hogy kikkel élnek együtt. Jelen pillanatban annyit tudunk, hogy önök beengedtek terroristákat, bűnözőket, emberiesség elleni bűncselekményeket elkövető személyeket, orosz kémeket. Van az a pénz, államtitkár úr, amiért képesek erre? Van az a pénz, amiért képesek semmibe venni hazájuk érdekét? És van az a pénz, amiért hajlandóak a magyarok biztonságát kockáztatni?! *(Közbeszólás az ellenzék soraiból: Hidd el nekem, van!)* Ez a válasz elfogadhatatlan.

Azt pedig, azt gondolom, mindenkinek joga van tudni, hogy kikkel élünk együtt, ezért meg kell mutatni a magyar polgároknak a letelepedésikötvényesek *(Az elnök kikapcsolja a szónok mikrofonját.)* listáját. A választ nem tudom elfogadni. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: A képviselő asszony nem fogadta el a választ. Kérdezem, hogy elfogadják-e. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 117 igen szavazattal, 40 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett a választ elfogadta.

Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a Paksi Atomerőmű bővítéséért felelős tárca nélküli miniszterhez: „**A Duna élővilágát vagy a gazdaságos működtetést áldozzák föl Pakson, vagy mindkettőt?**” címmel. Képviselő asszonyé a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Az elmúlt hónapban a Paksi Atomerőmű hűtővízcsatornájának torkolatánál a Duna vizének hőmérséklete a hivatalos mérések szerint megközelítette az engedélyekben sze-

repló 30 Celsius-fokos határértéket, amelynek túllépése esetén a környezeti károk megelőzése érdekében az erőművet le kellett volna állítani. Joggal merül fel a kérdés, hogy ha az erőmű már a jelenlegi, 2000 megawattnyi erőművi kapacitás mellett is nehezen tudja betartani a környezetvédelmi előírásokat, akkor a tervezett bővítés után, amikor már 4400 megawattnyi kapacitású reaktor hűtéséről kell majd gondoskodni, a frissvizes hűtés hogyan jelent majd megfelelő megoldást, különösen akkor, amikor a klímaváltozás időszakát éljük, és várhatóak a forró és száraz időszakok.

Az eset kapcsán az is kiderült, hogy a beruházás úgy kapta meg a környezetvédelmi engedélyt, hogy a szakértők előzetesen azt állították, hogy az aszály és a hőség együttes jelentkezése csak százévenként egyszer fordulhat elő, ami nyilvánvalóan képtelenség, hiszen néhány napra augusztusban is megtapasztaltuk, mint ahogy az elmúlt évtizedben többször is, ez pedig fölveti a környezetvédelmi engedély felülvizsgálatának szükségességét is.

Miközben az Orbán-kormány mindig az ellátásbiztonság érvével próbálja indokolni az értelmetlen paksi bővítést, az LMP évek óta mondja, hogy a meglévő és a tervezett reaktorblokk Duna-vizes hűtése a nyári időszakban ellátási és biztonsági kockázatot jelent. A tervezők jelenleg azzal számolnak, hogy ilyenkor majd visszaterhelik az erőművet: csökkentik a teljesítményét, vagy akár le is állítják, amíg nem lesz több víz a Dunában. Csakhogy az összes gazdasági számítás 95 százalékos kihasználtságra készült, az új blokkoknak, a kötelező karbantartást leszámítva, folyamatosan maximális teljesítménnyel kell üzemelniük, különben soha nem fogják kitermelni az építésükhöz felvett gigaméterű devizahitel törlesztőrészleteit. Éppen ezért a folyó érdekében vagy lemondanak a gazdaságos működésről, vagy pedig az anyagi csőd elkerülése végett föl fogják áldozni a Duna élővilágát.

Ezért azt kérdezem miniszter úrtól, hogy az új blokkokat miért a Duna vizével tervezik hűteni, és hogyan teljesíthető a bővítés megtérülési számításaiban szereplő 95 százalékos kihasználtság, ha a forró, száraz nyarakon rendszeresen vissza kell majd terhelni a blokkokat. Azt kérdezem még a miniszter úrtól, hogy tervezik-e a környezetvédelmi engedély felülvizsgálatát. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az LMP pad-soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Süli miniszter úrnak adom meg a lehetőséget. Parancsoljon, miniszter úr!

SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Köszönjük a kérdést, hisz először látom aggódni önöket azért, hogy a Paksi Atomerőmű megfelelően tud-e majd működni. Eddig mindig az volt a kérdés, hogy meg se épüljön, tehát ez már biztató változás.

Az idei nyárról megállapíthatjuk, hogy ez egy igen meleg nyár volt, ezzel nincs is semmi baj. Azt is példaként el tudom mondani, hogy amikor az

1-4. blokk megépült, akkor százéves minimumra terveztük a hűtővizet, és érdekes módon abban az évben bekövetkezett. Tehát amikor a százéves adatokról beszélünk, akkor sose tudjuk, hogy az a száz év milyen valószínűséggel mikor fordul elő, ezért vannak azok a technikai, műszaki korlátok. Figyelembe véve azokat a tapasztalatokat, amiket eddig szereztünk, harmincévi üzemátlagban az 1-4. blokk, tehát ezeket a tapasztalatokat figyelembe véve... - figyelembe véve a Duna menti erőművet, ami szintén 2000 megawatt kapacitással több mint negyven évig terhelte a Duna hőmérsékletét, figyelembe véve azt, hogy a Tiszai Erőmű négy blokkja egy jóval kisebb kapacitású Tiszát terhelve is megfelelően üzemelt, semmilyen károsítást nem tudott senki eddig kimutatni, csak azt, hogy aggodnik.

Egyébként mi is aggódunk, mert ott élünk a térségben, de az aggodáson kívül olyan műszaki megoldásokat, olyan tartalékokat terveztünk be az új blokk rendszerébe, hogy ez a melegebb korlát, ami most elő van írva, ez a 30 fok - és ez a kibocsátástól van 500 méterre -, az új blokkon jóval kedvezőbb feltételekkel, jóval kevesebb mennyiségű hűtővízzel kielégíthető, és a szivattyúk is biztonsággal, 2 méterrel mélyebbre lesznek elhelyezve, mint a jelenleg tervezettek.

Tehát egyértelműen ki tudom mondani, hogy azokat a korlátokat, amelyeket a hatóság előír számunkra, és a műszaki megfontolásokban és egyéb elemzésekben szerepelnek, mindenkor be fogjuk tudni tartani az új blokk vonatkozásában is. Tény, hogy az 1-4. blokk vonatkozásában az a szabály, hogy ha nem tudjuk a 30 fokot tartani, akkor nem leállítani kell a blokkot, hanem terheléscsökkentéssel csökkenteni az erőmű teljesítményét, hogy ez a hőfokkorlát tartható legyen.

Egyébként a hűtőtornyos változat, mint ahogy mondtam, vizsgálva volt a projekt során, és az elemzések azt mutatták, hogy a hűtőtornyos változatnál mindig kedvezőbb a frissvizes hűtés. Abban a pár napban, ami előfordulhat, a blokk teljesítménye csökkenhet a hűtővíz magasabb hőmérséklete miatt.

(14.50)

Egyébként a hűtőtornyos változatnál pedig mindig alacsonyabb a blokkok teljesítménye, hiszen egy zárt hűtőrendszerrel beszélünk, amelynek a hatásfoka értelemszerűen rosszabb.

Tehát azt kell mondanom, hogy megvizsgálva az összes feltételt, megállapítható, hogy a környezetvédelmi engedélyt nem kell módosítanunk. Megfelelő műszaki tartalékokkal terveztük a blokkot, s ahogy említettem és a múltkor is elmondtam, a Dunának nem a teljes keresztmetszetét melegítjük fel ezzel a hűtővízzel, hanem csak egy sávot, és van egy megfelelő tartalék. Kezdetben is 4 ezer megawatt volt a telephely méretezve, 4 ezer megawatt teljesítmény hő

elvitelére alkalmas a Duna. Ez most is így van, és még plusz műszaki intézkedésekkel, utóhűtők beépítésével, más torkolati mű kialakításával meg fogjuk oldani, hogy hőmérsékletkorlátba az új blokkon sohasem fogunk keveredni.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a miniszter úr válaszát.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Miniszter úr, abban ne reménykedjen, hogy egy tapodtnyi is közeledünk ahhoz, hogy a paksi bővítésre szükség van. Ön ezt biztosan nem fogja se tolelem, sem az LMP-től hallani. Egy biztos: a környezetvédelmi engedélyt úgy adták meg, hogy a szakértők azt mondták, az aszály és a hőség százévente legfeljebb egyszer fordulhat elő. Ez most a nyáron legalább két napon keresztül előfordult.

Miniszter úr, érdemes lenne egy picikét többet foglalkozni a klímaváltozás hatásaival. Nagyon remélem, hogy ön holnap, amikor elkezdődik a nemzeti éghajlatváltozási stratégia vitája, meg fogja hallgatni Áder János köztársasági elnök urat is. Én már ajánlgattam azt, hogy a kormány leckét vehetne Áder köztársasági elnök úrtól, hogy a klímaváltozás milyen komoly problémákat fog okozni. Ön nem jelentheti ki azt, hogy az elkövetkezendő években nagyon gyakran nem fog előállni az a helyzet, ami most a nyáron augusztusban előfordult.

Még egyszer kérem a környezetvédelmi engedély felülvizsgálatát. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő asszony nem fogadta el a választ. Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház a választ 117 igen szavazattal, 25 nem ellenében, 16 tartózkodás mellett elfogadta.

Szabó Timea, a Párbeszéd képviselője, interpellációt nyújtott be az igazságügyi miniszterhez: **„Hogyan lehetséges, hogy a Nagy és Trócsányi Ügyvédi iroda tevékenysége nem összeférhetetlen az Ön miniszteri megbízatásával a Miniszterelnökséggel kötött szerződés alapján?”** címmel. Képviselő asszonyé a szó.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Jávor Benedek, a Párbeszéd európai parlamenti képviselője a minap nyilvánosságra hozott egy, a Miniszterelnökség, valamint a Nagy és Trócsányi Ügyvédi Iroda között megkötött szerződést, amely azzal bízta meg az ön ügyvédi irodáját, hogy képviselje a magyar felet abban a perben, amelyet Ausztria indított az Európai Bíróságon az Európai Bizottsággal szemben, kifogásolva a paksi bővítésbe fektetett magyar állami támogatás jogszerűségét.

A szerződés szerint az iroda bruttó 120 ezer forintos órabérben képviseli a magyar kormányt, maximum bruttó 300 millió forintig. Az iroda ráadásul a Hinkley Point atomerőművel kapcsolatos perre vonatkozóan is végez elemzést, így akár összesen 364 millió forint juthat az ön ügyvédi irodájának az önt is soraiban tudó kormány képviselőjéért, miközben 2 millióan nyögik még mindig a devizahitelek terheit, amely ügyben egyébként szintén ön a bankokat képviselte az adósokkal szemben.

A szerződésben az is egy figyelemre méltó kitétel, hogy az ön ügyvédi irodájának nem mással, mint éppen önnel kell szorososan együttműködnie, tisztelt miniszter úr. De ami a kettős identitás lélektani vonatkozásainál aggasztóbb probléma, az az, hogy a szerződés kiköti, hogy az iroda tevékenysége nem áll összeférhetlenségben az ön miniszteri megbízatásával; amennyiben pedig mégis, úgy arról az irodának haladéktalanul értesítenie kell a kormányt, azaz önt.

Előre látom, miniszter úr, hogy a válaszában azzal fog védekezni, hogy önnek már nincs aktív kapcsolata az ügyvédi irodájával, de ne feledkezzünk meg arról, hogy tavaszig önnek igenis tulajdonrésze volt a Nagy és Trócsányi Ügyvédi Irodában, amit valamikor az év első felében ön ugyan megszüntetett, de azóta sem tudni, hogy ez a tulajdonrész az ön közvetlen környezetében hova vándorolt, családtaghoz, haverhoz, ügyfélhez, üzletfélhez vagy hova. Arra nincs semmiféle bizonyíték, hogy ez a tulajdonrész ne az önnel szoros kapcsolatban álló félhez került volna. S habár az ön legutóbbi vagyonnyilatkozata alapján az ön tulajdoni érdekeltsége jelenleg nulla százalék az irodában tagként, pontosan tudjuk, ne áltassuk magunkat, az ön érdekeltsége továbbra is fennáll az irodában.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tisztelt Miniszter Úr! Kérem, magyarázza már meg nekünk azt, hogy ön mint igazságügyi miniszter, aki elsősorban felel a jogalkotásért és jogérvényesítésért, hogyan képzei elfogadhatónak, hitelesnek és összeférhetőnek azt, hogy a kormány a saját minisztere, azaz az ön cégét bízta meg a perben való képviseléssel, még akkor is, ha ez egy konzorciumban történt. Ráadásul olyan órabéréért, amiről az emberek nemhogy álmodni nem tudnak, de még havonta sem keresik meg azt az összeget vagy annak akár a felét is. Mi a helyzet azzal a tulajdonrészrel, amiről ön lemondott, mi a bizonyíték arra, hogy az a tulajdonrész nem köthető semmilyen formában az ön személyéhez? Miniszter úr, várom megtisztelő válaszát.

Köszönöm. *(Taps a Párbeszéd és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat és minisz-

ter urat, aki válaszolni fog az imént elhangzott interpellációs kérdésre. S ha odafigyel, képviselő asszony, akkor hallani is fogja.

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter: Tisztelt Ház! Először is köszönettel tartozom képviselő asszonynak azért, hogy évek óta kitüntető figyelmet tanúsít személyem, valamint a Nagy és Trócsányi Ügyvédi Iroda iránt. Bár nem tudom, hogy ezt a figyelmet mivel érdemeltem ki, de mindig örömmel beszélgetek a képviselő asszonnyal. *(Zaj az ellenzéki oldalon.)*

Mint ahogy ön előtt is ismeretes, én nem a politika világából érkeztem a közéletbe, egyetemi, tudományos és ügyvédi háttérrel rendelkezem. A Nagy és Trócsányi Ügyvédi Irodában a közéleti szerepvállalásomra tekintettel több mint 11 éve az ügyvédi tevékenységemet szüneteltetem. Szeretném megjegyezni, hogy a közéletben szerepet vállaló és ezért praxisukat szüneteltető ügyvédek büszkén vállalják kötődésüket az ügyvédi karhoz, és ez világnézettől, pártállástól és kontinenstől független.

Képviselő asszony az interpellációjában szándékosan vagy tájékoztatlanságból hagyja teljes mértékben figyelmen kívül az ügyvédi irodákra vonatkozó jogszabályi sajátosságokat. A szünetelő ügyvéd nem csak hogy ügyvédi tevékenységet nem folytathat, tulajdonosi jogokat nem gyakorolhat, így az irodától 2007 óta semmiféle jövedelmem nem származott.

Itt válaszolok képviselő asszonynak a vagyonrész családtaghoz, haverhoz s a többi kerülésével kapcsolatos, nyilvánvalóan rosszindulatú felvetésére. A képviselő asszony teljes megnyugtatóra tájékoztatom, hogy a 2007 előtt keletkezett irodai vagyonrészemet senkire nem ruháztam át, az iroda azzal tőkét csökkentett, a vagyonrészem tehát tőkecsökkentés útján szűnt meg. Az ügyvédekről szóló törvény írja elő a szünetelt ügyvédi státusz feltételeként az ügyvédi irodai tagi minőség fennállását. Az ügyvédi tevékenységem szüneteltetéséhez jogom van, az ehhez törvényben előírt tagi minőség megtartásához szintén jogom van, és erről, bár elnézését kérem, de az ön kedvéért sem gondolom, hogy le kéne mondanom.

Mindezek alapján kijelentem, hogy a Nagy és Trócsányi Ügyvédi Irodával és a személyemmel kapcsolatos gyanúsítgatások, állítások és célzások a fentiek alapján minden alapot nélkülöznek, semmilyen valóságtartalommal nem bírnak. Bár nincs kétségem afelől, hogy képviselő asszonyt erről meggyőzni úgyse tudom, de biztosíthatom, hogy a jövőben is mindig örömmel állok a párbeszéd elébe.

Áttérve az interpellációban hivatkozott konkrét és az állami jogi képviseletek ellátásával kapcsolatos ügyre, elsőként leszögezem, hogy az ön által említett ügyet nem ismerem, a megbízási szerződést a Miniszterelnökség kötötte és nem az Igazságügyi Minisztérium. Azért, hogy az interpellációban feltett kérdésre választ tudjak adni, a Miniszterelnökségnél tájékoztattam az ügyről.

A Nagy és Trócsányi Ügyvédi Iroda azért kapott megbízást ebben az ügyben, mert az ügyvédi iroda korábban, az előzményi eljárásban az Európai Unió Bizottsága előtt a londoni Linklaters, valamint a Rothschild társasággal közösen eredményesen látta el a jogi képviseletet. A jelen megbízási szerződés ugyanezt a konzorciumot hozza létre az eredményes képviselet ellátása érdekében. A megbízási díj nem egyedül a Nagy és Trócsányi Ügyvédi Irodát illeti meg, hanem a perképviseletet ellátó konzorcium három tagja között oszlik meg.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ismerve az ügyvédi iroda kvalitásait, engem megnyugtat, hogy az adott ügyben a Nagy és Trócsányi Ügyvédi Iroda is megbízottként jár el.

Bár egyáltalán nem kapcsolódik az ügghöz, az interpellációban mégis utalás szerepel, hogy a nevet viselő ügyvédi iroda bankok jogi képviseletét látja el devizahitelekkel szemben. Javaslom képviselő asszonynak, hogy keresse meg a Nagy és Trócsányi Ügyvédi Irodát, hogy a jövőben csak olyan ügyet vállaljon el, amihez Szabó Timea hozzájárul. Bár nem biztos, hogy eredményes lesz ez a javaslat, de egy próbálkozást talán megér a képviselő asszony részéről. Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és kérem a válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(15.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Megkérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a miniszter úr válaszát. Parancsoljon!

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Természetesen sajnos nem áll módomban elfogadni ezt a választ. Drága miniszter úr, hogy mivel érdemelte ki az én figyelmeimet? Hát azzal, hogy órabérben az ön nevét viselő iroda 120 ezer forintot kap. Tudja, mennyit kap ma egy otthonápoló egyhavi szenvedéséért és munkájáért? 52 ezer forintot. Az ön nevét viselő ügyvédi iroda havonta ennek a sokszorosát, a százszorosát, az ezerszeresét kapja. Havonta 52 ezer forint, óránként 120 ezer forint. Ez a különbség.

És nem azt kérdeztem, hogy jogszerű-e. Azt a három kérdést tettem föl, hogy elfogadható, hiteles és összeférhető. Én elhiszem, hogy maga ezt jogszerűnek tartja és teljesen elfogadhatónak, azért a magyar emberek nagy része ezt nem tartja elfogadhatónak, így én sem. Azért az is bájos, hogy az ön társa, Nagy Péter úgy nyilatkozott, hogy azért kapták meg önök ezt a szerződést, mert önök megdolgoztak érte. Ön szerint egy otthonápoló nem dolgozik meg azért, hogy ne 52 ezer forintot kapjon havonta? Nem tudom elfogadni a választ. *(Taps a Párbeszéd és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! Képviselő asszony nem fogadta el miniszter úr válaszát, kérdezem ezért önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 114 igen szavazattal, 40 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Salacz László képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be az igazságügyi miniszterhez: **„A törvények kijátszásával elkerülheti-e a Migration Aid az adófizetést?”** címmel. Salacz László képviselő urat illeti a szó; Völner Pál államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

DR. SALACZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Európát és benne Magyarországot 2015-ben elérte az újkori népvándorlás. Soha nem látott tömegek érkeztek minden ellenőrzés nélkül Magyarország határaihoz. Több mint 400 ezer ember haladt át vagy tartózkodott Magyarország területén, ami súlyos biztonsági kockázatot jelentett az ország számára. A veszélyérzet nem volt alaptalan, hiszen Európában az elmúlt három esztendőben a migrációs háttérű terrortámadások áldozatainak száma meghaladta a 300-at.

Magyarország, a magyar emberek érdekeire, valamint a schengeni egyezményből eredő kötelezettségeire figyelemmel, a nemzetközi és hazai ellenzéki nyomás ellenére megépítette a műszaki határzárát, megerősítette a határvédelmet és létrehozta a jogi határzárát is. Ezeknek az intézkedéseknek köszönhetően megszűnt a bevándorlók Magyarország területére történő illegális beözönlése. Magyarország bizonyította, hogy meg lehet állítani szárazföldön az illegális migrációt.

Soros György bevándorlással összefüggő nyilatkozataiból világosan kitűnik, hogy a milliárdos tervszerűen kívánja megváltoztatni Európa és benne Magyarország népességét. A magyar kormány megkérdezte az embereket, hogy egyetértenek-e a keresztény kultúra feladásával és idegen népesség betelepítésével. A magyarok elsöprő többsége egyértelműen nyilvánította, hogy nem kíván bevándorlóországgá válni. A terv végrehajtásában nemcsak a külföldi országok és az európai intézmények vezetői vesznek részt, hanem civil köntösbe bújtatott hazai szervezetek is végzik a bevándorlást támogató munkát.

Dühítő, hogy amíg az állam több mint 900 millió eurót költ a határvédelemre, addig álcivil szervezetek minden eszközzel segítik a migrációt. Erre tekintettel a parlament augusztus 25-i hatálybalépéssel elfogadta a bevándorlási különadóra vonatkozó rendelkezéseket. A nyíltan bevándorláspárti Migration Aid augusztus közepén bejelentette, hogy párttá alakul, kifejezetten azzal a szándékkal, hogy kijátssza adófizetési kötelezettségét, és pártként tovább folytassa migrációt támogató tevékenységét.

Felháborító, hogy a milliárdos Soros György által támogatott szervezet nyíltan meg akarja kerülni a magyar törvényeket, és továbbra is semmibe veszi a magyar emberek akaratát.

Mindezek alapján tisztelettel kérdezem államtitkár urat, hogy a törvények kijátszásával elkerülheti-e

a Migration Aid az adófizetést. Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint már említettem, képviselő úr interpellációs kérdésére Völner Pál államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! A magyar állam elsődleges kötelessége, hogy polgárait, valamint nemzeti kultúránkat megvédje. A magyar kormány még időben felismerte a migráció mögött húzódó veszélyhelyzetet, ezért a költségvetésből több száz millió forintot fordított a bevándorlás megfékezésére, a magyar és az uniós határ bevándorlókkal szembeni védelmére. Nem szabad megfeledkezni arról sem, hogy a bevándorlási válság óta folyamatosan romlik Európában a közbiztonság, ugyanis a migránsválság kezdete óta Európában a migráns háttérű támadásoknak 347 halálos áldozata is volt.

Ahogy a képviselő úr is említette, a Soros-tervről szóló nemzeti konzultáció során a magyar emberek világosan, minden korábbi részvételi rekordot megdöntve - több mint 2,3 millió választó töltötte ki a kérdőívet -, arról mondtak véleményt, hogy egységesen erős fellépést akarnak az illegális bevándorlás ellen, a betelepítések helyett a határok megerősített védelmét szorgalmazzák.

A nyíltan bevándorláspárti Migration Aid, általuk nyíltan vállaltan a bevándorlási különadó megfizetésének elkerülése szándékával, még augusztus közepén jelentette be párttá alakulási szándékát. A Migration Aid párttá alakulása annak a beismerésnek is tekinthető, hogy tevékenységükkel a bevándorlást szervezik, cserébe pedig külföldről támogatást kapnak. Amennyiben egy szervezet a bevándorlási különadó megfizetését szeretné elkerülni azzal, hogy nem civil szervezetként folytatja tevékenységét, és pártként kívánja tenni ezt, akkor ez nyilvánvalóan a törvény megkerülésére irányul.

Azt is hozzá kell tennem, hogy magának a szándéknak az elismerése is tükrözi, hogy a különadó-megfizetési kötelezettség létezik, különben felesleges lenne ez a manőver. Az Országgyűlés júliusi döntése értelmében a bevándorlást támogató szervezeteknek bevándorlási különadót kell fizetniük. A vonatkozó rendelkezések szerint augusztus 25-től, ahogy képviselő úr is említette, amennyiben bevándorlást segítő szervezetek, támogatást nyújtó bel- vagy külföldi szervezetek adókötelezettségüket nem teljesítik, akkor az általuk támogatott szervezet válik az adó alanyává.

A bevándorlási különadó is az önadózás elvére épül, az adónem alanyai maguk állapítják meg, vallják be és fizetik meg az adót. A kötelezettség betartását a Nemzeti Adó- és Vámhivatal fogja ellenőrizni. Az első

bevallást szeptember 17-éig kellett benyújtani, a különadó mértéke pedig a bevándorlási különadó alapjának 25 százaléka; az ebből származó összes bevételt kizárólag a határvédelmi feladatok ellátására használhatja fel a magyar állam. Fontos megjegyezni, hogy a bevándorlási különadó legfontosabb célja nem az adóbevételek növelése, hanem a közterhek igazságos elosztása. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy az viselje legalább részben a határvédelem költségét, aki okozza ezeket a költségeket. A különadóból származó összes bevétel címkezett bevétel, azaz kizárólag határvédelmi feladatok ellátására használható fel. A bevándorlási különadó éppúgy Magyarország biztonságát és védelmét szolgálja, mint a határkerítés, a megerősített határvédelem, illetve a jogi határzár.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mivel nincs új a nap alatt, várható volt, hogy az illegális migrációt támogató Soros-szervezetek megint ki akarják játszani a törvényeket, és nem akarják majd befizetni a bevándorlási különadót. Egy biztos: ha a Migration Aidhez hasonló szervezetek ki akarják játszani a jogalkotói szándékot, akkor a kereteket ahhoz kell igazítani, hogy ezt ne tudják megtenni. Számos, eddig tisztázatlan, megválaszolatlan kérdés mellett felmerül az is a Migration Aid tevékenységével összefüggésben, hogy úgy tekint-e saját magára, hogy eddig is politikát folytatott, politikai pártként működött, és ennek érdekében alakul át párttá, vagy pedig az egyesületi tevékenységét akarja-e pártformában végezni.

Egy biztos: Magyarországon egyetlen szervezet sem kerülheti el a törvényes működésre és adózásra vonatkozó jogszabályokat.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem Salacz László képviselő urat, hogy elfogadja-e államtitkár úr válaszát. Parancsoljon, képviselő úr!

(15.10)

DR. SALACZ LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! A válaszát nagy tisztelettel elfogadom. *(Arató Gergely: Hála istennek!)*

A parlament Igazságügyi bizottsága is már megtette a megfelelő lépést, a legutóbbi ülésén elfogadott egy állásfoglalást, amelyben kéri az Igazságügyi Minisztériumot, hogy vizsgálja meg a hatályos jogi szabályozást, és amennyiben az lehetővé teszi a bevándorlási különadó megfizetésének elkerülését, kezdeményezze a hatályos jogszabályok módosítását annak érdekében, hogy a bevándorláspárti szervezetek is a rájuk nézve kötelező szabályok szerint járjanak el.

Tisztelt Államtitkár Úr! Arra kérem az államtitkár urat, hogy támogassa a bizottságot a jogszabály kijátszási lehetőségének megszüntetésében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiából. - Közbeszólás ugyanonnan: Úgy van!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint hallottuk, képviselő úr elfogadta az államtitkár úr válaszát.

Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért tesz Orbán Viktornak, hogy a magyarok küzdenek a legtöbb betegséggel Európában?”** címmel. Lukács László György képviselő úr a szó; Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Vitán felül áll, hogy hazánk egészségügyi rendszere igencsak nehéz időszakokat él át. Ha három pontban kellene összefoglalni, hogy mi is a krízis oka, akkor talán a következő három nagy területet tudnánk kiemelni.

Európai szinten sajnos egyedülálló dolgot sikerült Magyarországnak megvalósítani azzal, ami az Eurostat legfrissebb adataiból kiderül, ami pedig arra utal, hogy az ellátórendszernek súlyos hiányossága van. Az ellátórendszer hiányosságai alapján és az ezáltal okozott, 100 ezer lakosra vetített halálozásban a magyar szám duplája az európai átlagnak. Ha ezt a számok nyelvére lefordítjuk, ez annyit jelent, hogy hazánkban, ha a férfiakat nézzük, 20 ezerrel több férfi hal meg az európai átlaghoz képest, mint amennyi megengedhető lenne. 20 ezer emberéletet, férfiéletet tudnánk megspórolni egy jól működő egészségügyi rendszerrel.

De duplán az uniós átlag fölött vagyunk a megelőzhető halálozásban is. A megelőzhető halálozás egyik fő terepe a megelőzés és a népegészségügyi rendszer jó működtetése lenne, de sajnos, képviselőtársaim, sehol nem látunk akár a tüdőrákra vagy a vezető vastag- és végbélrák halálozási okokra vonatkozóan „stop rák” feliratokat, illetve óriásplakátokat az ország bármely pontján, helyette teljesen más üzenetekkel kommunikál a kormány.

De ha nézzük a családok évét, hiszen 2018 a családok éve, akkor a kormánynak az egészségügy területén a családok együtt-tartásában is van bőséges kihívása, ugyanis most már köztudott és mindenki által ismert, hogy Magyarországnak van az egyik legrosszabb halálozási mutatója. Hogy mondjak egy elrettentő példát, nemcsak rossz ez a mutató, hanem állandóan növekvő is, méghozzá a keringési zavarokra, a szívbetegségekre és a légzőszervi halálozásra vonatkozóan. Ezekben Magyarországnak sajnos évről évre sikerül növelnie a halálozások számát. 4600-zal többen haltak meg Magyarországon keringési zavarokban, szívbetegségben és légzőszervi megbetegedésekben, mint az előző években.

A harmadik pont pedig az egészségügynek az az állandósulni látszó krízise, ami most már nemcsak a médiát tematizálja, hanem szerintem az emberek mindennapjait is áthatja, ez a krízis-válságjelenség

naponta üti fel a fejét különböző helyen az országban. Összességében bátran állítható tehát, hogy Magyarországon elkészerítően rossz egészségügyi mutatókkal rendelkezünk, amelyek szerintem egyenesen következnek abból, hogy Európa egyik legelkeszerítőbb egészségpolitikai teljesítményét tudja felmutatni a kormány.

Mindezekre tekintettel érdemes tehát megkérdezni, és az lenne a jó, ha maga a miniszter tudna itt választ adni, hiszen mégiscsak ő az érintett mint az egészségügyben dolgozó volt egészségügyi dolgozó, de helyette mégis államtitkár urat tudjuk kérdezni, hogy a kormány mit tervez. Foglalkoztatja-e egyáltalán a kormányt, hogy Magyarország európai sereghajtó ezekben a mutatókban? És foglalkoztatja-e egyáltalán, hogy az átlaghoz a legjobban közelítsünk?

Milyen intézkedéseket tesz a kormány azért, hogy az állandósult egészségügyi válsághelyzetet el tudjuk kerülni? Illetve biztonságban vannak-e a betegek, a dolgozók a magyar kórházakban? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* És lesz-e egyáltalán alkalom arra, hogy mindezekre Kásler Miklós miniszter fog valaha válaszolni? Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból. - Zaj. - Több képviselő a padsorok mögött egymással beszélget.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mielőtt államtitkár úrnak szót adnék, tisztelt képviselőtársaim, megtisztelnék a Házat, ha helyet foglalnának! Addig várok. Képviselőtársaim, arra várok, hogy helyet foglaljanak! *(Rövid szünet. - Megtörténik.)* Államtitkár úré a szó. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Mindig érdekesség, amikor az orvosexportőr képviselő elkezd az egészségügyért aggódni. *(Moraj és közbeszólások a Jobbik padsoraiból.)* Tettekben ellene tesz, szavakban mellette szól. Ez a Jobbikban, úgy látom, már következetes - a mai napon mindenképpen - az ilyen kérdéseknél.

Engedje meg, hogy felhívjam a figyelmét pár olyan adatra, ami vagy elkerülte a figyelmét, vagy talán nem jutott el odáig, vagy direkt elhallgatta. Ha megnézzük, hogy Magyarországon 2010 óta milyen mértékben csökkent a krónikus betegségben elhunyt 65 év alattiak száma, aránya, akkor azt láthatjuk, amit ön is szeretett volna, hogy az Európai Unió átlaga és a magyar átlag közötti különbség csökkent, hiszen Magyarországon 15 százalékkal csökkent az ilyen okból elhunytak aránya, míg az Unió szintjén ez csak 10 százalék, tehát 5 százalékkal csökkent az Unió és Magyarország közötti különbség.

A férfiakkal volt Magyarországon is nagyobb mértékű a csökkenés, 18 százalékos, a nőknél kisebb, 7 százalékos; átlagban így jön ki a 15 százalékos csök-

kenés. Mind a férfiaknál, mind a nőknél, hála istennek, Magyarországon kevésbé veszélyes most már a 65 év alattiaknak az, hogy krónikus betegségben hunyjanak el, és ezáltal az olló is csökkent az Unió és Magyarország között.

Ha egy másik irányból egy másik felmérésben azt nézi meg, hogy a lakosság hány százalékának van valamilyen krónikus betegsége, akkor azt láthatta, hogy 2009-ben még a lakosság 69 százaléka, tehát több mint kétharmada küzdött ezzel, míg 2014-re ez a lakosság kevesebb mint felére, 45 százalékára csökkent. Tehát itt is egy pozitív eredményt láthat.

Képviselő úr, remélem, az sem került el a figyelmét, hogy 2010 óta a magyar emberek várható átlagos élettartama a férfiak esetében közel 2 évvel nőtt, a nők esetében pedig 11 hónappal nőtt, és itt is elértünk egy olyan szintet, ami az Unió és a magyar átlag közötti különbség szempontjából fontos lélektanilag, hogy most már kevesebb mint 5 év az uniós átlagos élettartam *(Sneider Tamás: Tavaly is csökkent... - Dr. Lukács László György: Az európai átlag... - Sneider Tamás: Éppen most csökkent...)* és a magyar átlagos élettartam közötti különbség.

Ezek nem önmaguktól bekövetkező változások, tisztelt képviselő úr. Nyilván van benne az orvostudomány általános fejlődésével kapcsolatos előny is, aminek a magyar kormány azzal kíván teret engedni minél szélesebb körben a magyar egészségügyben, hogy 2010-2019 között 647 milliárd forinttal növeltük az egészségügyi költségvetés éves költségvetési keretét, ez a GDP 1,5 százaléka, ami csak a növekedés üteme, tehát több pénzből tudnak gazdálkodni a gyógyítói-tézmények is.

De a gyógyítás többletfinanszírozásán kívül fontos a betegség megelőzése is, ezért volt fontos, hogy a dohányzás ellen hatékonyan felléptünk, és kitiltottuk nagyon sok helyről, a közösségi helyekről a dohányzást; chipsadót vezettünk be, hogy kevésbé legyenek egészségtelenek az élelmiszerek; az iskolákban a reformmenza keretében mind a kapott ételek, mind a büfé kínálatát, mind az iskolai étel-ital automaták kínálatát megváltoztattuk, egészségesebbé tettük; mindennapos testnevelést vezettünk be; egészségfejlesztési irodák kezdtek el a működésüket; vastagbélszűrési program indult, új szűrőbuszok léptek életbe; 2014-ben vezettünk be például új védőoltást mindenki számára ingyenesen, a pneumococcus elleni védőoltást 2 és 4 hónapos, illetve 1 éves korban; a következő évben, 2015-ben a serdülő lányoknak a méhnyakrák elleni önkéntes védőoltását, a HPV-védőoltást vezettük be, amelynél igencsak magas, 80 százalék fölötti a beadási arány; valamint 2017-ben a meningococcus C elleni oltóanyagot szintén ingyenessé tettük a 0-2 éves korosztály számára; a jövőben pedig a bányahimlő elleni vakcina válik ingyenessé.

Ezek a védőoltások, programok mind-mind segítettek abban, hogy megóvjuk az emberek egészségét. Ahogy mondtam, ez a várható átlagos élettartamok-

ban is látható. A béremelési programmal pedig igyekeztünk az orvosoknak, ápolóknak anyagilag is jobban megbecsülni azt a munkáját, amit nap mint nap végeznek. Nem azt tenni, mint amit ön tett személyesen, hogy külföldre juttatta őket, hanem azt, hogy itt-hon becsüljük meg őket minél nagyobb mértékben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): A választ nem tudom elfogadni, tisztelt államtitkár úr, tisztelt elnök úr.

Ha önök szeretnek egy embert kiemelni, mint mindennek az oka, illetve minden hibáért a felelőst, akkor javaslom, hogy egy embert emeljünk ki a tömegből, menjen oda, mondjuk, Orbán Viktor miniszterelnök úrhoz, és kérdezze meg, hogy neki például milyen szerepe van az egészségüggyel kapcsolatban. És például olyanokról, hogy amíg európai uniós viszonylatban egészségügy vonatkozásában Magyarország állandóan a lista legvégére csúszik, addig Mészáros Lőrinc a milliárdosok listáján folyamatosan jön fel.

De azt is megkérdézheti, hogy amíg az orvosoknak és a nővéreknek a kezére nem jut gumikesztyű, addig Orbán Ráhel kezén 12 millió forintos óra virít. Sőt, azt is megkérdézheti, és arról is beszélhetünk, hogy ebből az országból fapados repülőkkel mentek el az orvosok, miközben Orbán Viktor a barátaival, milliárdos oligarchákkal repülőgépekkel, magánrepülőgépekkel járkál, isten tudja, hova, általában focimecs-cekre.

(15.20)

Államtitkár úr, menjen oda és kérdezze meg Orbán Vikort *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, miért nem számíthatnak rá a magyar emberek, és miért kell hogy a kórházakban, a rendelőkben a betegek és az orvosok ne legyenek biztonságban.

Köszönöm szépen, a választ nem tudom elfogadni. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 114 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Vejkey Imre képviselő úr, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Hogyan erősíti a**

Kormány a nevelőszülői rendszert?” címmel. Vejkey Imre képviselő urat illeti a szó. Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A Fidesz-KDNP-kormányzat 2013-ban elfogadta a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvénynek és egyes kapcsolódó törvényeknek a nevelőszülői jogviszony és a speciális ellátás átalakításával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslatot.

A 2014. január 1-jén hatályba lépett módosítás a nevelőszülői tevékenység társadalmi presztízisének előmozdítása érdekében jelentős előrelépés volt.

A nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony bevezetésének célja az egységes, a nevelőszülői hivatás magasabb szakmai, erkölcsi és anyagi elismerése és a munkaviszonyhoz hasonló feltételeket teremtő szabályozás biztosítása volt, mindez annak érdekében, hogy a családjukból kiemelt gyermekek minél nagyobb arányban részesüljenek a nevelőszülők által biztosított, családias ellátásban.

Több összehangolt intézkedés hatására folyamatosan növekszik a nevelőszülőknél élő gyermekek aránya az intézményes ellátáshoz viszonyítva. A 2009. év végi 56 százalékról a 2017. év végére 65 százalékra emelkedett, ez mintegy 10 százalékponttal történő emelkedés.

A nevelőszülők díjazása a 2014. január 1-jével bevezetett nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyhoz kapcsolódóan a minimálbér értékéhez kötötten indexálttá vált, és teljes körű egészségbiztosítási és nyugdíjjogosultság kapcsolódott hozzá. A jogviszony bevezetése valódi foglalkoztatásbővítést jelentett, és ezáltal hozzájárul az Európa 2020 stratégiában vállalt foglalkoztatási ráta eléréséhez is. 2015. július 1-jétől a természetbeni juttatások kiterjesztésre kerültek a nevelőszülőknél elhelyezett gyermekek, fiatal felnőttek részére. A nevelőszülői ellátásra fordított központi költségvetés forrása is évről évre növekszik.

Éppen ezért kérem tisztelt államtitkár urat: hogyan értékeli a nevelőszülői rendszer elmúlt néhány évét? Valamint: mit tesz a kormány a nevelőszülői rendszer további erősítése érdekében? Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen az elismerését és a tájékoztatását mindezekről a felvetésekről. Jó, hogy stabilan a Fidesz-KDNP-frakciószövetség támogatja a kormány ez

irányú elképzeléseit, hiszen az ellenzéki oldalról sajnos ebben az elsöre konszenzusosnak tűnő, nevelőszülői hálózatot erősítő kérdéskörben sem kaphatunk támogatást; valamiért a politikai rövid távú szempontok mindig fölülírták azt, hogy itt mégiscsak a gyermeknek a rövid, közép- és hosszú távú érdekéről van szó, és mindig a gyermekek érdeke kell hogy az első legyen, és utána jöhet bármilyen más.

Ahogy ön is utalt rá, szerencsésen nőtt azoknak a gyermekeknek a száma, akik nem intézményi körülmények között, hanem nevelőszülőknél tudják a hét-köznapjaikat és hétvégéiket tölteni, hiszen ez a gyermek elsődleges érdeke. A 3 év alatti gyerekeknél ez a szám 74-ről 86 százalékra nőtt, a 3-6 év közötti gyermekeknél 85 százalékról 91 százalékra nőtt azoknak az aránya, akik már nevelőszülőknél vannak, és nem intézményi körülmények között, a 12 év alatti gyerekeket összességében tekintve 76-ról 85 százalékra nőtt. Még a tartósan beteg vagy fogyatékossgal élő gyerekek esetében is 51-ről 59 százalékra nőtt azoknak a száma, azoknak az aránya, akik nevelőszülőknél vannak.

Ez nem önmagától történik, hanem ehhez arra van szükség, hogy nagyon sokrétű kormányzati intézkedés, beavatkozás történjen, és természetesen a forrásoknak is a bővítése, hiszen a nevelőszülők esetében átlagosan háromszoros jövedelememelkedésről beszélhetünk 2010 óta, és nagyon nagy segítség volt az is, hogy a jogszabályi környezet is változott: 2014. január 1-jén lépett hatályba a gyermekvédelmi törvény nagyarányú módosítása, amely ezt a 12 év alatti gyermekek elhelyezésével kapcsolatos fő elvet is rögzítette, hogy lehetőség szerint nevelőszülőknél kell őket elhelyezni, kivéve, ha a gyermek érdeke mást kíván azért, mert tartós betegsége vagy súlyos fogyatékossga van a gyereknek, vagy a testvérekkel való együttes elhelyezés mást követel meg. De ezen túlmenően, ha a gyermek érdeke nem ezeket követeli meg, akkor nevelőszülőknél kell elhelyeznie.

Egy egy gyermekről gondoskodó nevelőszülő 2010 környékén még nem nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyban volt, és nem kapott akkora mértékű juttatást, mint most, akkor 15 ezer forintot kapott havonta.

A 15 ezer forint most 60 ezer forintra emelkedett, három gyereknél pedig 45 ezerről emelkedett 120 ezer forintra a juttatás. Ezen túlmenően járnak természetesen a nevelési díj, az ellátmány, a családi pótlék, valamint az állam által természetben a gyermekek után nyújtott ellátások.

A jövő évi költségvetést ugyan az ellenzék nem támogatta, de abban tovább emelkednek a nevelőszülők számára juttatható díjazások, 850 millió forinttal fogadtunk el többet a következő esztendőre, mint amennyit idén költünk erre. Nemcsak a költségvetésből, hanem fejlesztési forrásokból is igyekszünk bővíteni a nevelőszülői ellátást. Éppen ezért az egyik EFOP-program, amelynek az a címe, hogy „Nevelőszülői hálózatok infrastrukturális és szakmai fejlesztése”, 1,2

milliárd forint többletet biztosít a nevelőszülői hálózatnak.

Van ebben, ahogy a neve is nyilván sugallja, infrastrukturális fejlesztés, de van a minőségi ellátást javító, területi ellátottságot, lefedettséget javító intézkedés, a gyermekek gondozását segítő intézkedés, tárgyi eszközök vásárlása, továbbképzés, kompetenciafejlesztés, tudásbővítés, sokféle továbbképzés is szerepel ezek között

Mindemellett fontos az az országos kampány, ami zajlik, hiszen a tegnapi napon, szeptember 30-án zárult le a „Lehetetlen nincs” országos rajz- és kisfilm-pályázat leadási határideje. Ezeket hamarosan szélesebb körben is meg lehet ismerni. Ez egy figyelemfelhívó kampány, amelynek majd több eleme is még jön, szakmai és szórakoztató események egyaránt lesznek benne. Ez is mutatja, hogy nemzetépítő felelősségünk van abban, hogy a nevelőszülőket kellő mértékben megbecsüljük erkölcsileg és anyagiilag egyaránt, és erre a több mint 23 ezer gyermekre és fiatalra talán a kampány során is egy kicsivel több figyelem háruljon. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Vejkey Imre képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Mindenekelőtt köszönöm megtisztelő válaszát. Le kell szögezmem, hogy mint ahogy eddig is, úgy a jövőben is számíthat a magyar kormány a Fidesz-KDNP támogatására a nevelőszülői ellátás további erősítésnek a területén is. Természetesen nem lehetünk elégedettek, mivel egyértelmű cél, hogy a családban való ellátás minden gyermeknek a sajátja legyen, így továbbra is azon kell dolgoznunk, hogy a családjukból kiemelt gyermekek közül a lehető legtöbben nevelőszülőknél nevelkedhessenek, és minél több, gyermekotthonban elhelyezett gyermek kerüljön nevelőszülőkhöz, valamint ott jó minőségű ellátásban és jó nevelésben részesüljön. Válaszát köszönettel - még egyszer - elfogadom. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mint hallhattuk, képviselő úr elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Jaj azonban annak a segítségnek...”** kezdetűen több mint tíz sort tartalmazó címmel. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Meglepetés, hogy nem olvasta fel végig a címet, akkor én kezdeném a címmel, elnök

úr: „Jaj azonban annak a segítségnek, mely gátak építése helyett örökké csak a düledező házakat akarja megtámasztani, s mikor a válság állandósulását látja, nem a társadalom szerkezetében rejlő okokat keresi és küszöböli ki, hanem (...) a bajok tüneti kezelésére való állandó készséget fejleszti ki magában. A társadalom szerkezeti hibáiért, akár okozta őket, akár nem, az elit - éppen azért, mert elit - felelős, ilyenkor tehát a szociális munkával azt toldozza-foldozza, amit egyéb munkájával maga ront el. A hiba nem (...) a tüneti kezelés intézményes állandósításán s az erre való készség hamis túlértékelésén, ami az egész társadalom veszedelmes lelki deformálódására vezet.”

(15:30)

A fenti idézet Bibó Istvántól származik, és tökéletesen illeszkedik abba, amit az alapellátás biztosítása érdekében ma Magyarországon az egészségügyi kormányzat tesz. Hazánkban jelenleg 248 tartósan betöltetlen fogorvosi és 334 tartósan betöltetlen házi-orvosi körzet található. Tudom, államtitkár úr, hogy azt fogja mondani, hogy múlt héten is elmondtuk, de addig, amíg normális választ nem fogunk kapni a kérdéseinkre, minden héten el fogom mondani. Ezen körzetek 85 százaléka a fideszes kormányok alatt üresedett meg, vagyis a Fidesz és a fideszes egészségügyi politika miatt üresedett meg. A folyamatosan elüresedő körzetekre a Fidesz válasza valamennyi kártyapénz, illetve különböző más formákban az adott praxisok finanszírozása volt. Ezek azonban semmilyen eredményre nem vezettek. Ezt látjuk abban, hogy a tartósan betöltetlen házi-orvosi körzetek száma 2015 óta 103-mal emelkedett, a házi-orvosi praxisok száma 2008 óta 65-tel csökkent, a házi-gyermekorvosi praxisok száma 2008 óta 62-vel csökkent. Vagyis azt láthatjuk, hogy bár a házi-orvosi és házi-gyermekorvosi praxisok száma csökken, a betöltetlen praxisok száma ezzel egyenesen pedig növekszik.

Államtitkár úr, most már azt látjuk, hogy lassan milliósra tehető azoknak a magyar lakosoknak a száma, akik nem jutnak el nap mint nap házi-orvosi körzetekbe, mert nem tudnak eljutni a betöltetlen állások miatt. Ha a korfát megnézzük, akkor meg még rosszabb adatokat tudunk: a házi-orvosoknak több mint egyharmada 65 év feletti, államtitkár úr. Hétről hétre feltesszük a kérdéseket, hogy mikor akarnak végre ténylegesen foglalkozni azokkal az egészségügyi problémákkal, amelyekben kérdéseket teszünk fel.

Államtitkár úr, én azt gondolom, hogy nem hangzatos szövegeket kell mondani és kétszer „elmúlt-nyolc évezni”, mert már az elmúlt nyolc év önökre vonatkozik, hanem a tényleges választ szeretnénk végre megkapni. Várom a választ.

Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Rétvári Bence államtitkár úrnak adok szót a válasza. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Mindig érdekes fordulatokat vesz a Magyar Szocialista Párt parlamenti tevékenysége; olykor az elődpártjuk Bibó Istvánt üldözi, utána az utódpart Bibó Istvánt idézi itt a parlamentben. Elég széles a mezsgye, olykor ide, olykor oda billen az inga önöknél.

De hogy az egészségügyben mit tettek, az viszont egyértelmű volt: az egy nagyon-nagyon nagy mértékű és nehezen helyrehozható rombolás volt; az a 600 milliárd forint, amit kivontak az egészségügyből, rendkívül fájó; az a négy kórház, amit bezártak, égő seb; az a 16 ezer aktív ágy, amelyet megszüntettek, el nem múltó hiányérzet; az a hatezer egészségügyi dolgozó, akit elbocsátottak, bizony rendkívül jól jönne ma is az egészségügynek; az az egyhavi bér, amit minden egészségügyi dolgozótól elvettek, nagymértékben csökkentette a bizalmat.

A kórháziapidíjon kívül önöknek volt az ön által a mostani interpellációjában hivatkozott alapellátásra, házi-orvosi ellátásra egy javaslata, ez pedig a vizitdíj volt. Hiszen önök úgy akarták csökkenteni az egészségügyi ellátást igénybe vevők számát, hogy fizetössé tették volna a betegeknek a házi-orvosok felkérését, ezáltal a leterheltséget úgymond csökkenteni a házi-orvosokon, de valójában nagyobb egészségügyi kockázatnak tették volna ki a betegeket, és egy teljesen igazságtalan rendszert hoztak volna létre, hiszen önök a szegény embereket betegbé tették volna. Ez volt az önök egészségpolitikája: akinek nincs pénze, az legyen kétszer annyira beteg, maradjon kevesebbet a kórházban, és látogasson kevesebbszer házi-orvosokat.

A probléma, amit ön fölvet, hogy idősök a házi-orvosok, nemcsak Magyarországon, hanem bizonyára ön is tudja, hogy egész Európában probléma. Nemcsak az, hogy 2020-ra körülbelül 500 ezer egészségügyi dolgozó fog hiányozni Európában, az európai uniós országokban az egészségügyi rendszerből, hanem a német házi-orvosok esetében is ma a német házi-orvosoknak az egyharmada nyugdíjaskorú, és öt éven belül visszavonul a házi-orvosi tevékenységétől. Tehát más országoknak is hasonló helyzettel kell szembenéznük, éppen ezért volt Magyarországnak is fontos, hogy a házi-orvosoknak javítsa az ellátását és a rendelők felszereltségét.

Erre mind EFOP-os, mind TOP-os konstrukció rendelkezésre áll, összességében négy felhívásban 35 milliárd forint értékben lehetett és lehet erre pályázni, de ön pár filléres emelést mondott a kártyapénz kapcsán.

Tisztelt Képviselő Asszony! Amikor önök voltak kormányon, 2010-ben, egy átlagos magyar házi-orvosi praxisnak a bevétele 867 570 forint. 867 570 forint! Ma egy házi-orvosi praxis átlagos bevétele 1 596 242 forint. Ez nem pár fillér, tisztelt képviselő asszony.

A 867 ezer és az 1 millió 596 ezer forint között 70 százalékos emelésnél is nagyobb van, 74 százalékos

emelés - ennyivel többől tud ma már gazdálkodni egy házi orvos.

Amikor valaki akár pályakezdőként, akár idősebbként a pályáját tervezi, sokkal inkább kifizetődőnek látja, hogy Magyarországon háziorkosként tevékenykedjen, hiszen havonta a praxisa, amiből persze sok mindent kell fedezni, ez nemcsak az ő bére, hanem ebben nyilván benne van más is, már nem 867 ezer, hanem közel 1,6 millió forint.

Őn is tudja, elmondtuk már itt a parlamentben többször, hogy praxisjog vásárlására a kormány 4 millió forint vissza nem térítendő támogatást ad, házi orvosoknak letelepedéshez 20 millió forintig terjedő összeget ad vissza nem térítendő pályázatként - a praxispályázatoknak köszönhetően 573 ezer lakos házi orvosi és 175 ezer ember fogorvosi ellátását sikerült az elmúlt években biztosítani, ennyivel vagyunk előrébb, mint ha a szocialista kormányzás folytatódott volna 2010 után is.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem a képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Nem tudom elfogadni. Államtitkár úr, mikor jön el az az idő, amikor nem „elmúltnyolcévészik”, már nem a 2010 előtti időszakokkal foglalkozik? *(Dr. Rétvári Bence: Most! Nem figyelt?)* Államtitkár úr, több mint nyolc éve kormányoznak. Ha ma a magyar lakosságot megkérdezzük, hogy mi a legnagyobb probléma Magyarországon, kétharmaduk az egészségügyet hozza fel. És kit hibáztatnak érte? A mostani regnáló kormányt. Nem mutogatnak vissza nyolc évekre, hanem magukat hibáztatják.

Államtitkár úr, lehet felújítani rendelőket, csak ott, ahol van, meg ott, ahol van házi orvos, van gyermekorvos és van fogorvos. Ott lehet felújítani meg új eszközöket berakni. Lassan eléri az egymillió embert, aki nem jut napi szinten házi orvosi ellátáshoz *(Dr. Rétvári Bence: Mindenki eljut!)*, ez az önök hibája. Elmondtam az adatokat, államtitkár úr. Évről évre növekszik azoknak a praxisoknak a száma, amit nem tudnak feltölteni. És tudja, államtitkár úr, engem nem érdekel, hogy Németországban hány évesek az orvosok, nem Németországban élünk, Magyarországon élünk *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, és Magyarországon találjanak most már megoldást erre a problémára!

Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ, kérdezem ezért önököt, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 113 igen szavazattal, 38 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Arató Gergely képviselő úr, a DK képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mikor szánja rá magát a kormány az óvodapedagógusok helyzetének megoldására?”** címmel. Arató Gergely képviselő úr a szó. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Nemhogy egy kezemen, de egy ujjamon meg tudom számolni az Orbán-kormány azokat az oktatáspolitikai intézkedéseit, amelyek valóban a gyerekek érdekeit és az ország érdekeit szolgálják. Na, ez az egy az óvodáztatás kiterjesztése, amikor építve a korábbi kormányok eredményeire, minden gyerek számára lehetővé tették az óvodába járást. Az csak a probléma, hogy mint a szakma annak idején erre felhívta a figyelmet, ezt elrendelni nem elég, a feltételeket is biztosítani kell ehhez.

(15.40)

Ehhez pedig óvodán kívül leginkább óvopedagógusra van szükség. És bár önök győzelmi jelentések sorát teszik a tanév megkezdése óta, és ahelyett, hogy töredelmesen bevallanák, konokul tagadják, hogy pedagógushiány lenne, a tények ezt cáfolják.

Az óvopedagógusok területén, az óvodák területén korábban is volt óvopedagógus-hiány, de akkor ez még csak a kistélepüléseket érintette. Mára sikerült az önök tevékenysége következtében elérni azt, hogy már Budapesten is egyre nehezebb betölteni az óvopedagógus-állásokat. Szeptember közepén 300 üres álláshelyet hirdettek. Csak a főváros XX. kerületének 17 óvodájából 41 óvopedagógus hiányzik, hogy csak egy példát mondjak, de több más budapesti kerületben is nehéz a helyzet.

Hasonlóképpen óvopedagógusokat keresnek, és komoly óvopedagógus-hiány van Nyíregyházán, Székesfehérváron, Veszprémben, Debrecenben, és folytathatnám tovább. A szakma egyre inkább öregszik. 55 év körül van az óvopedagógusok átlagos életkora. A frissdiplomás jelentős része pedig más munkahelyet keres, vagy külföldre megy dolgozni.

Ebben nagyon komoly szerepe van annak, hogy sikerült úgy bevezetni a pedagóguséletpálya-modellt, hogy a pályakezdő óvopedagógusok legalább három évet gyakornoki kategóriában töltenek, ez alatt pedig kevesebbet keresnek még az óvodai dajkáknál is. Így aztán az önkormányzatok nagyon nehéz helyzetben vannak. Jelentős keresetkiegészítéssel próbálnak óvopedagógusokat találni, csak mivel a normatíva rendkívül alacsony, erre nemigen van forrásuk, nagyon nehezen tudják megoldani ezt a problémát.

A helyzet tehát nem oldható meg jelentős többlétfordítás nélkül, elsősorban úgy, hogy növelik az

óvodai normatívát az önkormányzatok számára, és növelik a pályakezdő óvónők keresetét. Ezért kérdem államtitkár urat, hogy mikor szánják el végre magukat arra, hogy rendezzék az óvopedagógusok, elsősorban a pályakezdők bérét és ezt jelentősen megemeljék.

Mivel a pályakezdő bér nem fedezi a lakásbérlet költségeit, megfontolja-e a tárca azt, hogy lakhatási támogatást nyújtson a pályakezdő óvopedagógusok számára, hogy több óvopedagógus legyen? Végül: hajlandó-e a tárca arra, hogy rugalmasabbá tegye legalább ideiglenesen a törvényi szabályozást annak érdekében, hogy egy óvodai csoportot egy óvónővel és egy pedagógiai asszisztenssel is el lehessen látni. Rövid távon ez is enyhítené a helyzetet. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az ön által most feltett kérdésekre önök igyekeztek a saját korszakukban, saját kormányzásuk ideje alatt válaszokat találni.

2004-ben az ön egykori munkahelye, az Oktatási Minisztérium előtt, illetve még a Parlamentnél tüntettek fővárosi és vidéki óvodák bezárása miatt. Az akció keretében egy óriási nagy karikára fűzték föl azokat a kulcsokat, amelyek azoknak az intézményeknek, jórészt óvodáknak voltak a kulcsai, amiket önök bezártak. Önöknek akkor ez volt a válaszuk az ön által most felvetett problémára, hogy bezárták ezeket az óvodákat, és akkor a tüntetők „Vesszenek az óvoda- és iskolabezárók” vagy „Nem hagyjuk az óvodát és az iskolát”, „Iskolabezárás egyenlő falurombolás” feliratú táblákkal jöttek, és a kulcsokat pedig odaadták önöknek, azoknak az intézményeknek a kulcsait, amelyeket önök bezártak. 2004-ben erre ön államtitkár is lett az Oktatási Minisztériumban.

Így tehát másfajta megoldást is ki kellett találnia, képviselő úr, és ezt meg is osztotta a Klubrádió hallgatóival 2006 februárjában, hogy miként kell az ön által most felvetett problémákat - elmondta 12 évvel ezelőtt - ezt a problémát miként kell az akkori MSZP-SZDSZ-szocialista *(sic!)* kormány szerint megoldani. Az volt az önök javaslata, hogy diploma nélküli óvónőket kell alkalmazni a kistélepülési óvodákban, magyarul: ön föltalálta az óvónő nélküli óvodát. Ez volt az akkori szocialista válasz *(Zaj és közbeszólások az MSZP és a DK padsoraiból. - Dr. Vadai Ágnes: Ez már elmúlt! Beszéljünk a mostani helyzetről!)*, hogy vagy bezárják, vagy óvónő nélküli óvodákat tartanak fenn. *(Moraj az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

Önök ezt az irányt kívánták követni, mi nem ezt az irányt kívántuk követni *(Zaj, közbeszólások. - Az*

elnök csenget.), hanem ahogy ön is mondta: hároméves kortól mindenki számára kötelezővé tettük az óvodáztatást. És emellé nagyon sok egyéb többletforrást, többletlehetőséget is tettünk. Mi nem az óvoda-bezárásban hiszünk, hanem az óvodák nyitásában. Nem az elbocsátásban és a bércsökkenésben, amit önök tettek 2008-ban, amikor elvették az óvónóktól is egyhavi bérüket, hanem abban hiszünk, hogy itt is emelkedjenek a fizetések, egyre több gyermek legyen az óvodában, és egyre több óvónő tudjon velük foglalkozni.

Ha megnézi ön is a jövő évi költségvetést, akkor azt is láthatja, hogy az óvodáknak évről évre növekszik a támogatása. 4,5 milliárd forintos többlettel számolhatnak az óvodák fenntartói, és ha megnézi a növekményt, 81 700 forintról 97 400 forintra, tehát 81 ezer forintról 97 ezer forintra nő a havi fajlagos támogatási összeg. Ez mégiscsak, azt hiszem, jobb irány, mint a fizetések csökkentése vagy az óvodák bezárása.

Ha ön végignézi azt, hogy különböző forrásokból, költségvetési forrásokból, TOP-os forrásból, VEKOP-os forrásból milyen óvodai férőhelyek létesültek, akkor ön azt láthatja, hogy összességében Magyarországon 2010 óta 9 ezer új óvodai férőhely van. Erre azért is volt szükség, mert bevezettük a hároméves kortól kötelező óvodáztatást, meg azért is, azért volt rá szükség, mert hiszünk abban, hogy a gyerekek és a családok számára a gyermeket nevelő családok számára ez egy előnyös intézkedés.

'18 júliusáig csak TOP-ból és VEKOP-ból 3187 teljesen új óvodai férőhelyet hoztunk létre, és 58 040 óvodai férőhelyet újítottunk föl. Nem bezártunk, újat hoztunk létre, és a régit felújítottuk. Ma már a négyévesek 95 százaléka óvodába jár, ami fontos célkitűzésünk volt, és Európában is, az Európai Unióban és az OECD-ben is elsők vagyunk ezzel.

Egy pályakezdő fizetését 60 700 forinttal emeltük, 122 ezerről 182 ezerre, egy 20 éve dolgozó, főiskolai végzettségű óvónő pedig 152 ezer forinttal keres többet, mint az önök idején. Önök, akit éppen nem bocsátottak el, annak 149 145 forintot adtak átlagosan, mi 301 455 forintot.

És az utánpótlás is szerencsére most már kicsit biztatóbb képet mutat, mint az önök idején, hiszen a 960 nyugdíjba menő óvodapedagógus helyére 1372 óvodapedagógus végzőssel számolhatunk az idei évben. Végre Magyarországnak van jövője, és ez nem a bezárásokról szól. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdem a képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Önnek az emlékezete rendkívül szelektív, ezt már többször megállapítottuk. Valahogy az 50 százalékos béremelést elfelejti, amit mi oda is adtunk a pedagógusoknak és nem csak papíron

(Közbeszólások és zaj a kormánypárti padsorokban.), vagy éppen elfelejti azt, hogy azokat az óvodai férőhelyeket, amelyekkel ön dicsekszik, azokat a Gyurcsány-kormány idején elfogadott „Új Magyarország” program alapján építették meg.

De ami ennél sokkal fontosabb, drága államtitkár úr, hogy az ön történelemórái sajnos nem simogatják meg a gyerek fejét a Micimackó csoportban, nem rakják helyre a könyveket, nem tartanak fejlesztőfoglalkozást, magyarul: attól, hogy ön a saját nagyszerűségéből visszatekintve szidja az előző kormányt, attól nem lesz több óvopedagógus, nem lesz magasabb a bér, nem lesz több óvónő, nem lesz több foglalkozás, nem lesz jobb minőségű óvodai ellátás.

Miután ön nem a gyerekekkel, hanem a saját egójával foglalkozik, a választ nem tudom elfogadni. Köszönöm szépen. *(Derültség és taps a DK padsoriban. - Közbeszólások ugyanott: Úgy van!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 113 igen szavazattal, 40 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Csárdi Antal képviselő úr, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnök úrhoz: „**Mikor kíván a kormány az emberek oldalára állni a bankokkal szemben?**” címmel. Tájékoztatom a képviselő urat, hogy a választ a miniszterelnök úr kérésének megfelelően a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Trócsányi László igazságügyi miniszter úr nevében Völner Pál államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, öné a szó.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány az előző ciklusban egy KDNP-s javaslat szerint meghosszabbította a kilakoltatási moratóriumot 2018. április 30-ig. Az általunk is támogatott adóskamarai javaslat azt javasolta, hogy ez a moratórium legyen meghosszabbítva 2019. december 31-ig, mert ez idő alatt az Országgyűlésnek lehetősége van arra, hogy megoldást találjon a devizahitel-károsultak helyzetének megoldására.

Ezt a javaslatot sajnos önök leszavazták, és olyan ütemben indultak meg a kilakoltatások, hogy ha nem történik változás, a ciklus végére több mint 10 ezer kilakoltatás történik meg, ami több mint 30 ezer ember utcára kerülését jelenti.

(15.50)

Harmincezer ember olyan, mintha Cegléd vagy Pápa teljes lakosságát az utcára kellene tenni. Ugyan-

akkor lényeges változás történt most. Az Európai Bíróság a C-51/17-es ügyben szeptember 20-án hozott egy döntést. Ez a döntés és az abban foglaltak megnyitnak egy új fejezetet, és lehetővé teszik a magyar kormánynak és az egész Országgyűlésnek, hogy újr gondolja az álláspontját a kérdésben.

Azt mondja az Európai Bíróság többek között, hogy az árfolyamkockázattal kapcsolatos feltételeknek nemcsak alaki vagy nyelvtani szempontból kell megjelennie a szerződésben, hanem konkrét tartalom vonatkozásában is érthetőnek kell lennie. Azt is leírja, hogy az átlagos fogyasztó, a kellően körültekintő fogyasztó, az észszerűen figyelmes fogyasztó szempontjából átélhetővé és érthetővé kell tenni, hogy az árfolyamváltozás nemcsak összességében, hanem milyen módon van befolyással az adós gazdasági helyzetére.

Ezek alapján most ténylegesen azonnal fel kell függeszteni, azt gondolom, a kilakoltatásokat, felül kell vizsgálni a devizahiteles szerződéseket. Az nem mehet tovább, hogy itt van előttünk egy ilyen uniós döntés, egy ilyen bírósági döntés, mi meg hagyjuk saját állampolgárainkat, hogy utcára kerüljenek és elveszítsék az otthonukat. Pedig ott a lehetőség arra, hogy a kormányzat a saját szabályozórendszerén keresztül menekülési utat nyújtson ezeknek az adósoknak.

Én nem felelősöket keresek, hanem megoldást keresek. Épp ezért tisztelettel kérdezem: hajlandó-e a kormány az Európai Bíróság döntésének szellemében megvizsgálni a devizahitel-ügyletek tartalmát, kíván-e élni a kormány a szabályozóeszköz-rendszerével, hogy ne folytatódhasson a pénzügyi intézmények további ámokfutása, valamint hajlandó-e a kormány felfüggeszteni a kilakoltatásokat mindaddig, amíg megnyugtató megoldás nem születik az összes tisztességtelen devizahitel ügyében. Nagy tisztelettel várom választát. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoriból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem, képviselő úr interpellációs kérdésére Völner Pál államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2014-ben elfogadott törvények, beleértve a forintosítás árfolyamának meghatározását is, a Kúria 2014-es jogegységi döntésén alapultak. A Kúria döntése alapján a devizaalapú fogyasztóikölcsön-szerződés azon rendelkezése, amely szerint az árfolyamkockázatot a kedvezőbb kamatérték ellenében a fogyasztó viseli, a főszolgáltatás körébe tartozó szerződéses rendelkezés, amelynek tisztességtelensége csak akkor vizsgálható és állapítható meg, ha az általános tájékozott és körültekintő átlagos fogyasztó számára annak tartalma szerződéskötéskor nem volt világos, nem volt érthető; tehát ennyiben egyezik az uniós bíróság döntésével.

Az Európai Unió Bírósága 2018 szeptemberében az OTP Bank és az OTP Faktoring Zrt. ügyében kimondta, hogy a devizahiteles törvények által eszközölt módosítások ellenére, tehát ahogy említettem, a szerződés eredeti, egyedileg meg nem tárgyalta szerződési feltételei vizsgálhatók a 93/13-as irányelvnek való megfelelés szempontjából. Az árfolyamkockázatra vonatkozó szerződési feltétel tisztességtelenségét csak akkor nem kell vizsgálni, ha nemzeti bíróság megállapítja, hogy azokat világosan és érthetően fogalmazták meg - tehát ha a nemzeti bíróság megállapítja. Az Európai Unió Bírósága ítéletében ismét világossá tette, hogy egyedül a kérést előterjesztő bíróság feladata, hogy a feltételek minőségéről az adott ügy körülményeire tekintettel határozatot hozzon. A világos és érthető megfogalmazás követelménye alapján a pénzügyi intézmény köteles elegendő tájékoztatást nyújtani a kölcsönfelvevők számára.

Az árfolyamkockázattal kapcsolatos feltételeknek alakí, nyelvtani szempontból és konkrét tartalom vonatkozásában is érthetőnek kell lennie, ahogy a képviselő úr is említette. Így a fogyasztónak a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt gazdasági következményeket is tudnia kell értékelni. E tekintetben az ítélet a roma vonatkozású ügyben 2017-ben hozott döntéshez képest jelentős újdonságot nem hordoz. Az ítélet alapján a nemzeti bíróság feladata annak figyelembevétele, hogy a kölcsönszerződés tartalmaz-e kockázattelátó nyilatkozatot, amit együtt kell értelmezni a szolgáltatott további tájékoztatással. Például a konkrét ügyben a kölcsönfelvevők kaptak olyan iratot is, amely az árfolyamkockázattal kapcsolatos további tájékoztatást, illetve számítási példákat is tartalmaz. Látható tehát, hogy a bíróság egyedi mérlegelése mindenképpen szükséges. Összességében tehát, ahogy említettem, a nemzeti bíróság feladata, hogy ennek minőségét, megtörténtét, mármint az árfolyamkockázat vonatkozásában értékelje.

Képviselő úr említette a végrehajtásokkal kapcsolatos moratóriumot és egyéb kérdéseket. 2010 óta ez a Ház volt az, amely folyamatosan meghosszabbította a moratóriumot, és legutóbb a KDNP kezdeményezésére pedig november 15-től április 30-ig van a téli moratóriumi időszak is, ellentétben a korábbi december 1-től február végéig tartó időszakokkal. Tehát ilyen értelemben ez a Ház tett az adósok érdekében ezen a területen is.

A másik pedig, hogy ha a devizahiteles szerződés érvényességét illetően, főleg a devizahitelesekről beszélünk az interpellációban, per van folyamatban, akkor a végrehajtási ügyben továbbra is lehet kérni a bíróságtól a végrehajtási eljárás felfüggesztését a per befejezéséig. Tehát a jelen jogszabályi keretek is nyújtanak lehetőséget az adósoknak arra, hogy éljenek a jogaikkal, illetve ha kialakul a megfelelő bírósági gyakorlat, ha eljut odáig a fejlemény, hogy egy kúriai jogegységi döntés megszületik, akkor nyílik meg véleményem szerint jogilag a tisztelt Ház számára ismét az a lehetőség, hogy olyan törvényt alkosson, ami tovább

tudja segíteni az adósokat, hogy az ügyek nagy számát egyedi elbírálás nélkül meg tudja oldani.

Természetesen ebben nyitottak vagyunk, csak el kell jutnunk oda, ahova '14-ben eljutottunk, hogy ennek a döntésnek az alapján a nemzeti bíróságok milyen joggyakorlatot fognak kialakítani. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem Csárdi Antal képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Sajnos nem tudom elfogadni a választ. Azért nem tudom elfogadni a választ, mert ez a bírósági döntés tökéletes alapot ad arra vonatkozóan, hogy a Magyar Országgyűlés törvényalkotási jogával élve hozzon egy olyan döntést, amely segíti az adósokat abban a kérdésben, hogy ne kelljen egyénileg elindítani ezeket a pereket. Azt gondolom, hogy ha a kilakoltatások felfüggesztése nem történik meg, akkor utólag nagyon nehéz lesz azokat a károkat orvosolni, amelyek addig érik az adósokat.

Pontosan tudjuk azt is, hogy ez a kérdés ma nem megoldott, és hogy a kockázat megosztása ma nem történt meg és a tájékoztatás pedig egészen nulla volt. Bocsánat, mindannyian láttunk devizahitel-szerződéseket, amiben nem jelentek meg ezek a tájékoztatások az elvárt mértékben. Úgyhogy sajnos nem tudom elfogadni a választ. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mint hallhattuk, képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 114 igen, 40 nem szavazattal, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Simon Róbert Balázs képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpelláció nyújtott be az igazságügyi miniszterhez: „**Milyen szakasban van a Stop Soros törvénycsomag miatt indított kötelezettségszegési eljárás?**” címmel. Simon Róbert Balázs képviselő urat illeti a szó. Völner Pál államtitkár lesz a válaszadó. Parancsoljon!

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Európát súlyos bevándorlási hullám érte el 2015-ben. Emberek ezrei érkeztek országunk területére ismeretlen helyről és szándékkal, minden ellenőrzést kikerülve. *(Arató Gergely: Mert ti nem ellenőriztétek!)*

Elég, ha csak a Keleti pályaudvari eseményekre vagy az autópályán vonuló embertömegre gondolunk. Magyarország elsőként ismerte fel, hogy meg kell akadályozni ezt a folyamatot, és meg kell védeni az országot és a határainkon keresztül Európát. A magyar kormány, dacolva az ellenzéki hitetlenkedéssel, valamint

a nemzetközi nyomással, megépítette a határkerítést és megalkotta a jogi határozatot, amelynek köszönhetően megszűnt az illegális bevándorlás Magyarország területére. Mindenki előtt ismert, hogy a Merkel-Macron-Juncker-tengely teljes erődobással támadta és támadja Magyarországot azért, mert a schengeni egyezményből eredő kötelezettségének eleget tesz. Ahogy telt az idő, egyre világosabbá vált, hogy Magyarország egy jól szervezett, hatalmas összegekkel támogatott, összehangolt gépezettel áll szemben.

(16.00)

Ennek a gépezetnek van egy központi figurája, aki nem más, mint Soros György. Miután teljesen egyértelművé vált a milliárdos és eltartottjainak szándéka, a magyar kormány kötelessége volt, hogy megkérdezze a magyar embereket, hogy az ezeréves keresztény kultúrára épülő vagy kevert népszerű multikulturális Magyarországot szeretnék-e. A nemzeti konzultáció egyöntetű eredménye megerősítette, hogy a magyarok nem szeretnék, ha Magyarország bevándorlóországgá válna. Az emberek véleménye alapján a parlament június 20-án nagy többséggel elfogadta a Stop Soros törvénycsomagot. Soros György világossá tette korábban, hogy politikai támadást kell indítani a bevándorlást ellenző országok ellen, és kemény büntetésekkel kell sújtani őket. Brüsszel engedelmeskedik is a parancsnak, koncepciók eljárásban elfogadta a Parlament a Sargentini-jelentést, korábban pedig a Stop Soros törvénycsomag miatt a Bizottság megindította a kötelezettségszegési eljárást Magyarországgal szemben.

Mindezek alapján tisztelettel kérdezem államtitkár urat, hogy milyen szakaszban van a Stop Soros törvénycsomag miatt indított kötelezettségszegési eljárás. Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszra Völner Pál államtitkár urat kérem. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Előljáróban szeretném jelezni, hogy a brüsszeli eljárást újabb politikai nyomásgyakorlásnak tekintjük. Maga az eljárás indítása is önmagáért beszél, ugyanis alighogy június végén a magyar parlament elfogadta a két törvényt, a Soros-hálózat lelke, a Nyílt Társadalom Alapítványok az Európai Bizottsághoz fordult, a Bizottság szóvivője pedig még aznap bejelentette, hogy vizsgálni fogja a törvényt, és négy héten belül hivatalosan is megindították az eljárást Magyarország ellen. Márpedig véletlenek nincsenek, az Európai Bizottság még július 20-án megküldött hivatalos felszólításával kötelezettségszegési el-

járást indított Magyarország ellen a Stop Soros törvénycsomag miatt, ezzel párhuzamosan az Európai Bírósághoz fordult a magyar menekültügyi szabályozás ügyében, és ezzel a harmadik szakaszba léptette a 2015 végén kezdeményezett jogsértési eljárást.

A kormány szeptember 19-én küldte el a hivatalos felszólításra adott válaszát az Európai Bizottság felvetésére a Stop Soros törvénycsomag és az ahhoz kapcsolódó alkotmánymódosítás miatt indított kötelezettségszegési eljárással összefüggésben. Az elküldött válaszában a kormány világossá tette, hogy a jogszabály mellett kitart, mivel Magyarország biztonságát szolgálja, és nem ütközik az uniós és a nemzetközi szabályozás kereteibe sem. Sikertelenül megpróbált elvonni a menekült- és a bevándorlásügyet, a menekültek segítségét, illetve a bevándorlás szervezését és annak támogatását.

Ugyanakkor nem szabad elfeledkeznünk arról sem, hogy a biztonsághoz való jog uniós alapértékünk, amelyet az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikk 2. bekezdése elidegeníthetetlenül tagállami hatáskörként nevesít. Az Alaptörvény E) cikke is kiemeli, hogy Magyarország az európai népek szabadságának, jólétének és biztonságának kiteljesítése érdekében közreműködik az európai egység megteremtésében.

Az Alaptörvény a szuverenitás hatáskörébe tartozik az Európai Unió minden tagállamánál, és az uniós szabályozás felett áll, amennyiben ebben bármilyen változás lépne fel, akkor valamennyi uniós tagállam elveszítené az önrendelkezési jogát. Valószínűleg az Európai Bizottság számára nem lesz kielégítő a hivatalos felszólításra adott válaszuk, és úgynevezett indokolt véleményt fog küldeni a magyar kormány részére.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2018. április 8-i országgyűlési választáson és a 2016-os kvótanépszavazáson a magyar emberek egyértelműen a tudunkra adták, hogy biztonságban kívánnak élni. Az alaptörvény-módosítás célja továbbra is az, hogy megvédje Magyarország nemzeti szuverenitását és megállítsa idegen népség betelepítését az országba, a Stop Soros törvénycsomag pedig büntethetővé teszi az illegális bevándorlás elősegítését és szervezését.

Sajnos, a brüsszeli testület is nyíltan bevándorláspárti politikát folytat, és a jogi eljárásoknak álcázva politikai támadásokat indít ellenünk. Gyakorlatilag minden magyar határvédelmi és bevándorláspolitikai döntést és törvényt megtámadtak, a bevándorlási szabályokról, a tranzitónákról szóló szabályokat, és már a bevándorlási különadó miatt is fenyegették Magyarországot. Gyengíteni akarják Magyarország határvédelmét, vagy ha ez nem sikerül, akkor el akarják venni tőlünk a határőrizet jogát. Van egy rossz hírem a bevándorláspárti erőknek és az ellenzéki politikusoknak, akik ezt támogatják: a magyar kormány továbbra sem fog engedni a külső nyomásgyakorlásnak, ugyanakkor állunk minden további jogi és politikai vita

elébe. Kérem válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Simon Róbert Balázs képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Mint ahogyan a hozzászólásokból, illetve az erre adott államtitkári válaszból is egyértelműen látható, a Soros György által támogatott befolyásos személyek és intézmények mindent megtesznek azért, hogy megtörjék Magyarországot az illegális bevándorlással szembeni küzdelemben. Örömteli, hogy Magyarország Kormánya és a Fidesz-KDNP frakciója a támadások ellenére továbbra is minden eszközzel azért harcol, hogy Magyarország valóban a magyar emberek országa legyen. Mindezek tükrében államtitkár úr választát elfogadom. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mint hallhattuk, képviselő úr elfogadta az államtitkári választ. Tisztelt Országgyűlés! Staudt Gábor képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az igazságügyi miniszterhez: **„A törvények annyit érnek, amennyit betartanak belőlük, avagy valóban jól működik egy olyan végrehajtási rendszer, amelyben a jogszabályok betartása a jelenlévő országgyűlési képviselőktől függ?”** címmel. Staudt Gábor képviselő urat illeti a szó.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A Jobbik évek óta harcot folytat a végrehajtás alatt állók védelmében, azon belül is kiemelt figyelmet fordítva a devizahitel-adósokra. Tesszük ezt azért, mert nem minden adós került önhibájából nehéz helyzetbe, a devizahiteleket elszenvédőkre pedig egyértelműen kimondhatjuk, hogy banki csalások áldozatai. Ez a kijelentés még akkor is igaz, ha tudják ugyan fizetni a megemelt törlesztőrészeleiket, de olyan követelést kell teljesíteniük, ami valójában nem járna a bankoknak.

A Jobbik képviselői nemcsak parlamenti felszólalásokkal, hanem az emberek között a kilakoltatásokon való személyes jelenléttel is próbálnak a rászorulóknak segítségére lenni, és nem egy esetben sikerült is megakadályoznunk magyar emberek utcára tételét. Azt tapasztaljuk, hogy számos esetben a végrehajtók még a fennálló jogszabályokat sem tartják be, és nincs az az erő, aki erre rákényszeríthetné őket. Pedig ahogy hazánknak jár a biztonság az illegális migrációtól *(sic!)*, úgy a kilakoltatás előtt álló adósokat is megilleti a védelem.

Amikor önöket szembesítettük a parlamentben azzal, hogy még mindig komoly anomáliák vannak a végrehajtási rendszerben, általában azt válaszolták

erre, hogy nem a Jobbik-képviselők, hanem a jogszabályok védték meg ezeket az embereket, hiába voltunk jelen.

A Jobbik képviselői minden esetben, amikor lehetőségük van erre, fellépnek, hogy ne kerüljenek magyar emberek, magyar családok az utcára, de ez sok esetben - azt tapasztaljuk - csak azon múlik, hogy mi ott voltunk-e ezeken a kilakoltatásokon. Felmerül a kérdés, hogy ha mi nem vagyunk ott, akkor kik járnak el, kik fogják a törvényeket betartatni. Sajnos a válasz az, hogy senki. Jogszabálysértésre pedig sajnos elég sok lehetőség nyílik, kezdve onnan, hogy bankok százezres nagyságrendben adják el a nemegyszer vitatható követeléseket a behajtó cégeknek, amelyek végső soron, ha nem tudják szép szóval vagy fenyegetéssel behajtani azt, a végrehajtókhoz fordulnak. Az így átvett és megindított végrehajtások száma 700 ezer körül van Magyarországon, a kezelt ügyérték pedig évről évre emelkedik, ez több mint 300 milliárd forintnyi tőkét tesz ki minden évben.

A fentiek miatt kérdezem államtitkár urat, hogy mikor intézkednek az iránt, hogy az összes kilakoltatás előtt álló végrehajtás törvényességi szempontból felülvizsgálatra kerüljön. Nem gondolják, hogy amíg ez megtörténik, azonnal el kellene rendelni a kilakoltatások felfüggesztését? Hajlandóak-e újragondolni a bírósági végrehajtás állami kézbe vételét és megszüntetni a jelenlegi magánvállalkozói rendszert, amely a profitot nemegyszer a törvényesség elé helyezi? Várom érdemi válaszait, államtitkár úr. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Völner Pál államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

(16.10)

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A végrehajtási eljárásokat illetően számos, az adósokat kedvezően érintő törvény került bevezetésére az elmúlt időszakban, valamennyien tudjuk, 2010 óta. Fontos kiemelni, hogy ugyanakkor a végrehajtási eljárásokban az egyensúlyi szempont egy olyan jogi tényező, amit nem lehet figyelmen kívül hagyni a jogi eljárás során, ahol a végrehajtást kérő és az adós érdeke között kell egy jogi egyensúlyt teremteni.

Ehhez kötődően a végrehajtási eljárások tekintetében a kormány otthonvédelmi intézkedéseket hozott 2015. szeptember 1-jei hatállyal, az adósságrendezési eljárásról szóló törvény - a magáncsőd-törvény - hatálybalépésével egyidejűleg került beiktatásra a végrehajtási törvénybe a lakóingatlanok vonatkozásában a végrehajtást kérőket, az árverési bevételt - 2016. július 1-jétől a végrehajtókat - terhelő, jegyzők felé történő bejelentési kötelezettség.

A Vht. 138/C. §-a alapján a lakóingatlan lefoglalásának tényét 2015. szeptember 1-je óta a végrehajtást kérő - 2016. július 1-je óta a végrehajtó - a végrehajtási jog bejegyzéséről szóló határozatnak a végrehajtó részére történt kézbesítését követő 15 napon belül köteles bejelenteni az ingatlan fekvése szerint illetékes jegyzőnek. A lakóingatlan kiürítésének tényét a 154/A. § (11) bekezdése alapján szintén köteles a végrehajtó részére történt kézbesítését követő 8 napon belül bejelenteni az ingatlan fekvése szerint illetékes jegyzőnek.

A jegyző értesítésének célja, hogy a lakóingatlanal, üdülővel rendelkező adós és családja csak abban az esetben kerülhessen olyan helyzetbe, hogy az ingatlanát el kell hagynia, ha a jegyző a rendelkezésre álló keretek között megpróbált gondoskodni az adós és családja lakhatásának biztosításáról, amennyiben arra az adósnak és családjának szüksége van.

A Vht. módosítását az tette szükségessé, hogy a magáncsőd eljárásba vagyoni- vagy jövedelemhiány, illetve más kizáró ok miatt belépni nem tudók számára - akik a lakhatásukat a végrehajtási eljárás kimenetelétől függően elveszíthetik - az állami és önkormányzati szervek hatékony segítséget tudjanak nyújtani a végrehajtás során. A módosítás nem csupán a gyermekek családjaira, hanem minden családra vonatkozik. A Vht. kifejezetten rendelkezik arról, hogy kiskorú személy érintettsége esetén minden esetben szükséges az illetékes gyámhatóság bevonása is.

A végrehajtási eljárásban érintett adósoknak lehetőségük van jogi tanácsadásért a területileg illetékes jogi segítségnyújtó szolgálathoz fordulni - tehát nem szükséges országgyűlési képviselők bevetése -, továbbá az illetékes család- és gyermekjóléti szolgálat megkeresése mindenképpen indokolt, illetve az érintettek esetleges segítségért fordulhatnak a települési önkormányzat szociális osztályához is.

A végrehajtási eljárásban az adós, illetve a kötelezett a végrehajtás foganatosítása során rendes jogorvoslattal, végrehajtási kifogással élhet, amelynek célja, hogy a bíróság a törvényesség és a megalapozottság szempontjából megvizsgálja a végrehajtó eljárását, és ha az szabálytalan, megszüntesse a jogsértést. A végrehajtási kifogásnak a végrehajtási törvényben szabályozott bármely végrehajtói tevékenységgel kapcsolatban helye van. Jogorvoslat esetén az adós a végrehajtási eljárás felfüggesztését is kérheti. Az adós eredményes jogorvoslata esetén a bíróság a végrehajtó intézkedését vagy akár a már elrendelt végrehajtást megszünteti. Ha a bíróság eljárása során előterjesztett jogorvoslat nem vezetett eredményre, az adós a polgári perrendtartás szabályai szerinti végrehajtás megszüntetése, korlátozása iránt pert is indíthat.

A bírósági végrehajtó eljárását továbbá a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar is rendszeresen ellenőrzi, amelynek következtében fegyelmi eljárás kezdeményezésére is sor kerülhet a jogszabálysértő végrehajtóval szemben.

Tehát megvannak a végrehajtásnak a törvényes keretei; a képviselő urak által folytatott tevékenység inkább katasztrófaturizmusra emlékeztet engem. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Staudt Gábor képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Államtitkár úr, nem tudom elfogadni, az utolsó megjegyzését meg nem értem. Az a katasztrófa, hogy nem raktak magyar embereket az utcára? Az a katasztrófa? A Jobbik képviselői amikor kint voltak, segítettek, és úgy tűnik, és ezt a korábbi felszólalása, amit ön tett itt a parlamentben, is megerősíti, hogy ha a Jobbik képviselői nem lettek volna jelen, akkor a magyar jogszabályokat senki nem tartatta volna ott be. Nem volt ott végrehajtói kar, nem voltak ott ezek a kiváló, törvényben megnevezett szervezetek és jogi segítséget nyújtó személyek - a Jobbik képviselői voltak ott.

És még egy dolog, államtitkár úr, itt nem csak nagy dolgokra kell gondolnia. Amikor az Igazságügyi bizottságban beterveztettük, hogy például végrehajtás alól mentes legyen ne csak az a gépjármű, ami mondjuk, az adós, fogyatékkal élő adós miatt kerül ebbe a kategóriába, hanem hogy ha a gyermeke fogyatékkal élő, akkor ez is egy ilyen kategória legyen, ezt önök elutasították.

Azt kell gondolnom, hogy önöknek nem fontos, hogy valójában ezektől a kis dolgoktól haladva a nagyokig megoldjuk ezt a szociális problémát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 111 igen szavazattal, 42 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Varga László képviselő úr, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Hiányzik az orvos, hiányzik a nővér, a Kormány mégis hallgat. Miért?”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Remélem, hogy egy személyeskedésektől mentes párbeszédet tudunk folytatni a magyar egészségügy állapotával kapcsolatban.

Tőlem ezt várhatja, én is reménykedem egy ilyesmi az ön részéről. A választók legalábbis mindenképpen ezt várják szerintem öntől, és ezt várták volna az egész nap folyamán is.

Az orvosképzés minden országban, így Magyarországon is a drága képzési formák közé tartozik, ez az elvándorlás egyik mozgatórugója, magyarán, hogy más országok jó anyagi körülmények ígéretével, az ottani feltételek jobb mivoltával csábítják el a magyar orvosokat, egyébként jól képzett orvosokat. Ilyen országok többek között Németország, az Egyesült Királyság, az Egyesült Államok, Hollandia, Belgium és Ausztria.

Egyes adatok szerint Szlovákiában például kétszer annyit, Ausztriában és az Egyesült Királyságban háromszor annyit, Németországban ötször annyit, Hollandiában és Belgiumban akár kilencszer annyit kereshetnek az orvosaink. És ne feledkezzünk meg arról sem, hogy nemrég Romániában egy átfogó bérrendezés történt. Ez a komoly orvoshiány nyilván nagyon negatívan befolyásolja az egészségügyi intézményrendszer állapotát. Nem csoda tehát, hogy olyan jelenségeket hallunk az elmúlt hónapokban, mint például Miskolcon, amikor az egyik bank a jelzálogjogát érvényesítette például egy sugárterápiás gép kapcsán. Bizony nem is tudott működni hosszú ideig ez a gép, nem tudta szolgálni a miskolci és környékbeli betegeket. És nem csoda, hogy azt halljuk például, hogy a diósgyőri városrészben fokozatosan ilyen körülmények között építik le az ellátást, megfigyelhettük ezt minden szintjén az ellátásnak, és gyakorlatilag a diósgyőri kórház felszámolása kapcsán is. Nagy az orvoshiány Nógrád megyében, és az ajkai kórházból nemrég érkezett egy hír, hogy az összes aneszteziológus felmondott.

Nyilvánvalóan ezt önök igyekeznek tüneti kezeléssel, látszatzmegoldásokkal ezeket a problémákat kezelni, átirányítani más intézményekből orvosokat, de hát, mondjuk, egy szemész nem tud adott esetben ellátni egy sürgősségi betegellátás kapcsán funkciót egy osztályon, neurológus nem jöhet a patológus helyére, és a rezidenseket sem lehet felügyelet nélkül hagyni, nem viselhetik ők mindig az ellátás összes felelősségét.

Az anyagiak mellett nyilván óriási probléma az orvosok számára a kiszámíthatatlan munkarend, a megfelelő feltételek hiánya. Nyilván azokban az országokban, amelyek számukra célországok, nem fordulhatna elő az sem, ami például nemrég a Honvéd-kórházban, hogy elvették a túlorapénzt az orvosoktól.

Kérdezem tehát tisztelt államtitkár urat, hogy miért tagadják, illetve mutatják be jelentéktelennek az egészségügyi dolgozók elvándorlásának problémáit. Mikor lesz végre valódi és érdemi bérrendezés, és mikor javítanak érdemben a feltételeken? Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rétvári Bence államtitkár úrnak adok szót a válasza. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a

szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Hogy hol milyenek az orvosberek, azt ne tőlem kérdezze; Lukács László György képviselőtársa ebben naprakész információkkal rendelkezik, hiszen ezekkel az ígéretekkel kívánja külföldre csábítani a magyar orvosokat, egészségügyi dolgozókat. *(Dr. Lukács László György: Ne hazudj, Bence!)* Én arról tudok önnek számot adni, hogy mi mennyivel növeltük az egészségügyben dolgozók bérét, és mennyivel növeltük azt a keretet, amivel az egészségügyi kassza gazdálkodhat.

(16.20)

207 ezer forinttal nőtt az orvosok bruttó alapbére az elmúlt két esztendőben, erre rakódnak rá ügyeleti, túlmunka- és egyéb úgynevezett mozgóbérelemek, tehát a jövedelemnövekedés ennél nagyobb mértékű is lehet az orvosoknál, a szakdolgozóknál pedig egy 65,5 százalékos béremelés közben vagyunk, hiszen a következő évben is még 8 százalékkal nőni fog az ápolók és a szakdolgozók bére. Mi ezzel kívántuk elősegíteni azt, hogy az elődeink, azaz az önök idején történt nagyon nagy hibákat próbáljuk valamelyest kompenzálni és pozitívba átfordítani, hiszen önök amit lehetett, privatizálni akartak az egészségügyből, amit meg nem lehetett, azt nagyon alacsony szinten nyújtották csak az embereknek.

Az OECD mutatott önöknek egy nagyon szomorú bizonyítványt, egy nagyon szomorú képet: 2010 előtt, 2003 és 2010 között egész konkrétan, tehát teljesen végig a szocialista kormányzat ideje alatt önök voltak az egyetlen olyan OECD-ország kormánya, ahol csökkent az egészségügyre fordított ráfordítás a GDP arányában.

Minden más országban, az összes többi országban kisebb vagy nagyobb mértékben nőtt, de az önök esetében, az önök kormányzása alatt volt az egyetlen ország Magyarország, amikor ez csökkent. Sehol mást az összes fejlett ország közül, beleértve Romániát és Bulgáriát is, nem tették meg azt, amit önök tettek, hogy elvettek az egészségügytől, és GDP-arányosan is kevesebbet fordítottak az egészségügyre.

Ezzel szemben 2010 óta a hetedik legmagasabb mértékű emelkedés van az egészségügyi ráfordítások keretében. 647 milliárd forinttal fordítunk többet most egészségügyre, mint amennyit fordítottak önök 2010-ben a 2010-es költségvetéssel. Ez azt jelenti, hogy érezhetően bővült az, amit egészségügyre, gyógyításra tudunk fordítani. Éppen ezért teremtődött meg ezáltal az emelt bérek fedezete is, hiszen ezek egy jó része az orvosok bérében van, jó része pedig az ápolók bérében van. Mi nem azt az irányt választottuk, mint önök, hogy vizitdíjjal, kórházi napidíjjal tartjuk távol a betegeket, és hogy 16 ezer ágy, valamint 6 ezer egészségügyi dolgozó leépítésével rontunk az egészségügy színvonalát vagy négy kórház bezárásával, hanem próbáltunk javítani, felújítani, bővíteni, például

77 kórházat felújítani részben vagy egészben Magyarországon. Önök is ezt az utat választhatták volna a bezárások helyett.

Utaltunk már itt külföldi példákra, ön is. A Német Szövetségi Orvosi Kamara elnöke azt mondta, hogy Németországból 10 ezer orvos hiányzik, 10 ezer orvos hiányzik a kórházakból és a rendelőkben, tehát nemcsak a házi orvosoknál, hanem a kórházakban és a rendelőkben is nekik is problémájuk van. Ezért próbálják nyilván Magyarországról is az itteni szövetségeseik, mint például Lukács László György képviselő úr segítségével külföldre vinni a magyar orvosokat. Ettől függetlenül szerencsére egyre több és több orvos vezet Magyarországon.

A 10 ezer lakosra jutó, működési engedéllyel rendelkező orvosok száma, aránya - ez fontos szám, tisztelt képviselő úr, érdemes figyelni rá - míg 2010-ben 34 volt, most ez 40, tehát nőtt azoknak az orvosoknak a száma, akik a lakosok szolgálatában állnak. S a külföldre menő orvosok száma is nagyon nagy mértékben csökkent. Ez az önök idejében 845 volt, most pedig 334.

Tisztelt képviselő úr, az önök ideje alatt radikálisan emelkedett a külföldre menő orvosok száma, a mi időnkben pedig 60 százalékkal csökkent a külföldre menő orvosok száma, és ezen az úton szeretnénk továbbmenni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Varga László képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Hiábavaló volt az igyekezetem, hogy ne visszamutogatással töltsen a választ. Minden kutatás szerint a legnagyobb probléma a magyar emberek számára az egészségügy, és ennek megfelelő választ vártak volna el öntől.

Nem tudja államtitkár úr ezek szerint, hogy például az Európai Unió régióinak összehasonlítása kapcsán 2016-ban mértek szerint utolsóelőtti helyen volt az egészségügy paramétere szempontjából az északmagyarországi régió, és minden magyar régió rontott. Elképesztő!

Ha úgy gondolja, hogy a mi kormányzásunk alatt voltak problémák, akkor a 2010-es szinthez képest miért csökkentették 2 ezerrel az egészségügyben található ágyak számát? Hogy van az, hogy az önök idején keletkezett a tartósan betöltetlen házi orvosi és fogorvosi körzetek 85 százaléka? 85 százaléka! Csak 15 százalék eredeztethető korábbra. Most történt az, hogy a magán-gyógyszerkiadások megelőzték az állami kiadásokat. Ez az önök kormányzásának a mérlege.

Nagyon kevés az a válasz, amit ön mondott a magyar társadalom számára az egészségügy kapcsán. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 114 igen szavazattal, 42 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! 16 óra 25 perc van, ezzel az interpellációs időszak végére értünk. Most áttérünk az **azonnali kérdések órájára**.

Tisztelt Országgyűlés! Sneider Tamás és Gyöngyösi Márton képviselő urak, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Mennyire hiteles a kormány politikája?”** címmel. Kérdezem képviselő urakat. *(Gyöngyösi Márton jelentkezik.)* Frakcióvezető úr kezdi. Megadom a szót Gyöngyösi Márton frakcióvezető úrnak. Parancsoljon!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Önök három éve kizárólag a migrációs tematikát tartják napirenden. Semmi másról nem hallunk önöktől, csak és kizárólag a migrációval szembeni fellépésről, ami meggyőződésünk szerint egy nagyon fontos kihívás, éppen ezért a Jobbik nagyon fontos javaslatokat tett le az asztalra.

Nagyon örülünk annak, hogy miniszterelnök úr és a Fidesz is a migrációval szemben hatékonyan fellépett. S bár mi folyamatosan hangoztattuk azt, hogy a letelepedési államkötvényeket ki kell vezetni, folyamatosan hangoztattuk azt, hogy a határőrséget vissza kell állítani a határvédelem biztosítása érdekében, ezt önök nem fogadták meg, hanem makacsul ellenálltak ennek a javaslatnak.

Most, hogy önök az Európai Unióban is letették a javaslataikat, most, hogy az Európai Unió végre, úgy tűnik, hogy befogadta sok-sok javaslatunkat, és Magyarország álláspontját most már sokan osztják az Európai Unióban, most, hogy az Európai Unióban is végre rádöbbenek arra, hogy a hatékony határvédelemnél nincs fontosabb a napirenden, most, hogy Juncker is végre az évértékelő beszédében arról beszélt, hogy a Frontexet meg kell erősíteni, és azt a nemzeti határvédelem szolgálatába kell állítani, önök, miniszterelnök úr, úgy viselkednek most, mint egy hisztis kisgyerek, és előállnak olyan egészen elképesztő elképzelésekkel, hogy az Európai Unió a kapukulcsot akarja elvenni önöktől, miközben teljesen nyilvánvaló a szövegtervezetben az, hogy a Frontex a magyar törvények alá lenne rendelve és a magyar parancsnokság alá lenne rendelve.

Nem tudom, hogy miniszterelnök úr most miért viselkedik így, miért nem fogadja el ezt a javaslatot, és miért nem működik együtt az Európai Unióval annak érdekében, hogy a határainkat hatékonyan meg tudjuk védeni.

Várom miniszterelnök úr választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A válasza a miniszterelnök urat kérem tisztelettel. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Lehet azon segíteni, ha valaki a kormány munkájából csak a migrációval foglalkozó mondatokat és intézkedéseket hallja ki. Lehet újságot olvasni, és javasolnám azt is, hogy kövessék figyelemmel a Jobbik képviselői a Kormányinfó nevű tájékoztatót, ahol minden második héten pontosan elmondjuk, hogy mi mindennel foglalkozik a kormány. Ha ezt megteszik, akkor rögtön látni fogják, hogy az az állítás, miszerint csak a migrációval foglalkoznánk, nem állja meg a helyét.

Ami pedig az Európai Unió javaslatát illeti, arról most csak annyit szeretnék önnek mondani, hogy nem én vagyok az egyetlen miniszterelnök, aki nem fogadja el, nagyon sok miniszterelnök kritizálja ezt az előterjesztést. Meg fogjuk ezt majd vitatni október 18-19-én, és úgy látom, hogy miután sokan vagyunk, akik ezt a javaslatot nem tartják jónak, ebből a javaslatból nem lesz semmi. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra frakcióvezető úré a szó. Parancsoljon!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Én azt látom, hogy önök nem teljesen állják ki a hitelesség próbáját ebben a kérdésben sem *(Derűtség a kormánypárti oldalon.)*, hiszen önök három éven keresztül a határok védelméről beszéltek, arról beszéltek itthoni és európai fórumokon is, hogy hogyan kell az Európai Unióval közösen megvédeni Európa határait. Ön is és több minisztere, képviselőtársa is többször beszélt arról itthon is és nemzetközi fórumokon is, hogy hogyan kell a közös európai határvédelmet megvalósítani, többek között a Frontex megerősítésén keresztül.

(16.30)

Miniszterelnök Úr! Most, amikor Juncker előáll végre egy olyan javaslattal, ami fontos tárgyalási alapot tudna teremteni Magyarország és az európai civilizáció védelmében, önök, mivel önök ezt a témát kizárólag belpolitikai célokra használják, hisztis kisgyerekként viselkednek.

Miniszterelnök Úr! Az ön kormányának a hitelessége a tét, és Európa biztonsága a tét. Legyen kedves, vegye komolyabban ezt a kérdést! Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Egyperces viszonzás illeti meg miniszterelnök urat.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: A magam nevében nem, de az összes többi olyan európai miniszterelnök nevében, aki ellenzi a Bizottság javaslatát, visszautasítom, hogy hisztis kisgyerekek nevezze fél Európát és fél Európa miniszterelnökeit.

Ami a tényeket illeti, a hitelesség ügyében azt tudom mondani, hogy láttam én már néhány abszurditást itt, a magyar parlamentben, de a Jobbik nem az a párt volt, amelyik EU-zászlókat égetett? Nem ez a párt az, amelyiknek az van a programjában, vagy volt a programjában, hogy az európai uniós tagság nem fogadható el? Szóval, hitelességügyben azt javaslom, hogy válasszunk inkább egy másik porondot. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Az elnök csenget.)*

Ami a konkrétumokat illeti, a magyar kormány a bolgár elnökség alatt beadott egy határvédelmet erősítő javaslatcsomagot, aminek az a lényege, hogy úgy kell megvédeni a külső határokat, hogy közben a nemzeti szuverenitást senkitől sem veszik el. Ez a javaslat az asztalon van, meg fogják tárgyalni, ez egy magyar javaslat. Meg lehet úgy védeni Európa külső határait, hogy közben a nemzeti szuverenitást nem veszik el a tagállamoktól.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kunhalmi Ágnes képviselő asszony, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Miért pont a Corvinust magánosítják?**” címmel. Kunhalmi Ágnes képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen, házelnök úr. Miniszterelnök Úr! Önök magánosítani szeretnék az ország egyik legpatinásabb egyetemét, az elméleti közgazdaságtani képzést is nyújtó Corvinus Egyetemet. A felsőoktatási törvényt úgy módosították, hogy az EMMI-től átkerült az innovációs miniszterhez, és az a hír járja, hogy tovább fog ez vándorolni egy magánalapítványba, vagyis egy közalapítványba, amelyet magántőkével és állami tőkével is hoznak létre.

Évekkel ezelőtt ön elmondta, többször visszakerestem a mondatait, hogy Magyarországnak szüksége lenne egy angol nyelvű business schoolra, többször elmondta, hogy sajnós a versenyképességünknek, az innovációnak, a tőkevonzó képességnek jól tennie, ha lenne egy jó gyakorlati képzőhely Magyarországon. Ezzel egyébként egyet is tudnék érteni. Az a cél, amit ön megfogalmazott, számomra egyébként egy vonzó cél, és mint az ország vezetője... - ezt akceptálom.

Csak hogy azt gondolom, van Magyarországon ilyen gyakorlati képzést nyújtó hely, például a SEED iskola, amit az OTP hozott létre, lehetne támogatni esetleg, de ott van a Pallas Athéné, Kecskeméten létrehozott egyetem, ami, úgy tudom, nem úgy szuperál, ahogy kellene, de mégiscsak van már olyan létrehozott képzőhely, amit, ha ön akarna, támogathatna.

Kérdezem miniszterelnök urat: 1. Mi a valódi célja azzal, hogy magánosítja a Corvinust? 2. Miért pont a Corvinus Egyetemet kívánja magánosítani? 3. Maradnak-e fenn a magánosított Corvinuson államilag finanszírozott helyek, milyen arányban, milyen formában? És a negyedik, miniszterelnök úr: lesz-e elméletiközgazdász-képzés, komoly elméletiközgazdász-képzés az új, magánosított egyetemen? Megtisztelem válaszával. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Miniszterelnök úrnak adok szót a válasza. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselő Asszony! Köszönöm szépen az érdeklődését. Amit tudok az ügyről, azt szívesen megosztom önnel. Az első dolog, amire szeretném föl hívni a figyelmét, hogy 2014-ben közzétettük a felsőoktatásra vonatkozó programunkat, és ott olvashatja a „Fokozatváltás a felsőoktatásban” című részt, amelyben szerepel az a szándékunk, hogy megpróbálunk az eddigi működési formáktól eltérő új formákat is majd bevezetni. Ezt a programunkat egyébként 2016-ban felülvizsgáltuk, de speciel éppen ez a pontja változatlan maradt, tehát egy '14 óta fennálló, nyilvánosan meghirdetett tervről van szó.

Hogy miért éppen a közgáz, arra azt a választ tudja adni a szakminiszterünk rajtam keresztül, hogy ebből az egyetemből lehet - a méreteinél fogva - leginkább gyorsan, nemzetközileg is elismert, magas színvonalú egyetemet kialakítani. A kérdésére, hogy vannak-e más ilyen tervek, azt tudom mondani önnel, hogy vannak más jelentkezők is. Amikor a felsőoktatásban híret vették annak, hogy az eddigi, kizárólagos működtetésétől eltérő, új formákon is gondolkodunk, akkor más egyetemek is adtak be jelentkezéseket, hogy ők is tárgyalni szeretnének a kormánnyal a működés átalakításáról.

Én azonban azt mondom, hogy egyelőre csak egyet próbálkozunk. Ezek nehéz új működési modellek, nem próbáltuk még ki őket Magyarországon. Van kockázat, ezért inkább óvatos, megfontolt és körültekintő lépésekkel kell haladnunk.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Viszonzásra Kunhalmi Ágnes képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Miniszterelnök Úr! Arra a kérdésemre, hogy lesz-e ezen az egyetemen államilag finanszírozott hely, és megmarad-e a komoly elméletiközgazdász-képzés, legyen kedves még válaszolni.

Tudja, a felsőoktatástól az első Széll Kálmán-tervben ön nagyon sok pénzt elvont. Ez a pénz azóta sem lett visszaadva. Biztos, hogy a magánosítás az

első útja annak, hogy az állami egyetemeket egyébként rendbe tegye, miniszterelnök úr? Az elmúlt években nagyon sokszor elmondta karrierje során, hogy sem az egészségügyben, sem az oktatás területén nem szabad privatizálni, mert soha nem szolgáltathatjuk ki az állampolgárainkat. Az államosítás, amikor a KLIK-et is létrehozta, ugyanezen logika alapján hozta létre, most pedig pont ön akar privatizálni, miniszterelnök úr.

Lánczi András azt mondta, akit ön rektornak tett oda, hogy amit korrupciónak neveznek, az a Fidesz politikájának a lényege. Itt nem a lopásra gondolok, ön is tudja, hanem ami az eredeti szándék volt, hogy az új tőkésosztály kiépítése ezen keresztül folyik-e. Köszönöm megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Miniszterelnök úr a viszonzásért, és megkérem Apáti képviselő urat, legyen szíves... - a miniszterelnök úrnak adtam szót.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Azt hittem, barátokozunk, de ha nem, hát nem. *(Derűtség a kormánypárti padsorokban.)* Először is, ön valótlant állít, tisztelt képviselő asszony, mert mi az oktatásból nem kivontuk a pénzt, hanem amit önök kivontak, azt tettük vissza. És ha már ez a helyzet, akkor beszéljünk arról, hogy mégiscsak elvettek a pedagógusoktól egyhavi bért, iskolákat zártak be, az önkormányzatoknak nem adták oda az oktatásra fordítandó összegeket, ezzel csődbe vitték őket, 1300 milliárd forintos adósságot halmozottak így föl velük.

Ezek után nem hiszem, hogy helytálló lenne az ön kijelentése, miszerint mi csökkentettük volna az oktatásban elérhető források nagyságrendjét. Fordítva történt: ezt mind önök tették, mi pedig ezeket szépen, lépésről lépésre visszafizetjük. Arról nem is beszélek, hogy Magyar Bálint maffiarendszere, amely a PPP-ken keresztül működött, mind a mai napig nyomasztja a magyar oktatási költségvetést.

Arra a kérdésre pedig, hogy megmaradnak-e a korábbi oktatási formák, a szándékunk szerint igen a válasz, és Palkovics miniszter úr áll az ön rendelkezésére. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! László Imre képviselő úr, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „Az ajkai példa - Merre tart az egészségügy?” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat kérte fel. Kérdezem önt, képviselő úr, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy miniszter úrtól személyesen várja a választ.

LÁSZLÓ IMRE (DK): Köszönöm, nem, elnök úr. Ragaszkodom a miniszter úr személyéhez. Szeretném, ha meglátogatna bennünket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszter úrnak a harmadik **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Hajdu László képviselő úr, a DK képviselője azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak. **„Ennyire fél a Fidesz a főpolgármester-választástól?”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tisztelt Ház! Amióta Tarlós István bejelentette, nem biztos, hogy újra szeretne indulni a főpolgármesteri pozícióért, önök azt sejtetik, hogy eltörölhetik a közvetlen főpolgármester-választást. Az ok nyilvánvaló, ha nincs egy, legalább közepes jelöltjük, ez lenne Tarlós István, akkor nem merik megmérettetni magukat az ellenzéki Budapesten - innen fúj a szél.

(16.40)

Ha a Fidesznek esélye nincs a győzelemre, akkor inkább eltörli a versenyt, mint hogy beleszaladjon egy kínos vereségbe, mint ez volt most vasárnap Rákospalotán? Így akarták elhalasztani a Sargentini-szerződésről (*sic!*) szóló szavazást is az Európai Parlamentben. A fővárosban ellenzéki kétharmad van, önök pedig csak akkor szeretnek a népre hivatkozni, ha valahogy össze tudunk csinálni magunknak egy győzelmet, ahogy például tették azt az országgyűlési választáson, amikor a szavazáson 49 százalékkal, tehát kevesebb mint felével alakíthattak kétharmados kormányt. Ha azonban a kormány vereségre áll, akkor nem számít a nép, akkor majd Orbán Viktor nevezi ki a főpolgármestert?!

Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Az a helyzet, hogy Budapest nem Felcsút, itt nem dönthet mindenről egy személyben a miniszterelnök úr. Budapestről csak a budapestiek döntenek, csak nekik van joguk főpolgármestert választani. Kérdezem a miniszterelnök urat, hogy ez a hír, hogy igen is meg nem is, választhatunk és nem is, ez igaz-e, mert a Demokratikus Koalíció ez ellen aláírásgyűjtésbe fog kezdeni. (*Derűtség, taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Miniszterelnök úrnak adok szót a válaszára. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Képviselő úr, köszönöm szépen a kérdését. Úgy látom, tegnap hosszú és heves lehetett az ünnepelés. (*Derűtség a kormánypártok soraiban.*) Mindenesetre szeretnék gratulálni a XV. kerület újonnan megválasztott polgármesterének, sok erőt, egészséget kívánok neki, és kívánom, hogy a munkájával jól szolgálja a kerület polgárait.

Ami a fölvetést illeti, azt tudom mondani önnek, hogy a kormány gondolkodásában Budapest rendkívüli jelentőséggel bír. Mi úgy tekintünk a fővárosra,

mint a nemzet fővárosára, ami egyben a budapestiek otthona is. Nekünk fontos, a kormány számára fontos Budapest. Szeretek együttműködni Tarlós Istvánnal, és remélem, hogy újból kiérdemli majd a fővárosiak bizalmát.

Őn a vereségtől való félelemről is beszélt. Bár én nem tudom pontosan követni, hogy most éppen ön melyik pártban ül, de ha jól emlékszem, akkor sem a DK, sem - leánykori nevén - az MSZP nem nyert a fővárosban főpolgármester-választást, mi azonban nyertünk kétszer is, nem hiszem, hogy nekünk kellene bármitől is félnünk.

Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra képviselő úré a szó. Parancsoljon!

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Köszönöm szépen a gratulációt, át fogom adni. Hozzá kell tegyem, hogy igen kemény küzdelemben sikerült ezt abszolválni, és eléggé nehéz lehet a jövőt illetően a XV. kerület sorsa, mert a pénzügyminiszter úr ott járt, és azt mondta a választóknak, ha és amennyiben nem László Tamás, a Fidesz jelöltje nyer, abban az esetben a fekete zászlót ki lehet tenni, mert ennek a kerületnek pénz nem jár. Ha ez ilyen módon van Magyarországon, ha nem Fidesz-színű a polgármester, akkor az nem nyerhet. Sajnálom, mert abban az esetben az összes többi, a fővárosra vonatkozó megállapítások is kétségesek nekem. Köszönöm. (*Taps az ellenzéki padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra miniszterelnök úré a szó.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Csak a tények kedvéért szeretném hozzátenni vagy kiegészíteni képviselőtársam hozzászólását azzal, hogy a XV. kerület pénzügyeiben a kormány nem illetékes. A XV. kerület pénzeiről a főváros és a XV. kerület, illetve a kerületek egymás közötti tárgyalásai döntenek forrásmegosztás keretében. Sok sikert kívánok ezekhez a tárgyalásokhoz. Ezen túlmenően szívesen állok az ön rendelkezésére bármiben, ami a XV. kerületben élő budapestiek érdekét szolgálja. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony és Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr, az LMP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Mi lesz velük?”** címmel. (*Közbeszólások a Fidesz soraiból: Mármint az LMP-vel? Az LMP-vel? - Derűtség és taps a kormánypártok soraiban. - Az elnök csenget.*) Schmuck Erzsébet képviselő asszonyé a szó, és arra kérem képviselőtársaimat, hogy hallgassák figyelmesen.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Nem velünk, hanem velük mi lesz. Azt gondolom, hogy a mostani kérdéseim nagyon aktuálisak, hiszen ma van az idősök világnapja. Talán egy hete jelent meg annak a kutatásnak az eredménye, amely 18 OECD-országban vizsgálta a nyugdíjasok helyzetét, és a kutatásnak sajnos az az eredménye, hogy Magyarország a 18 ország közül az utolsó, vagyis utolsók vagyunk a sorban. Különösen rosszul állunk abban, hogy az időseket mennyire tudjuk bevonni a munkába. A jelentés megállapította, hogy rossz az egészségi állapotuk, rossz a közérzetük, és sajnos a végén kullogunk a sornak a fizikai és az anyagi biztonság terén is.

Sajnos, a magyar nyugdíjas-társadalom - ezt már nem a jelentés mondja - szakad szét a kevés magas nyugdíjjal rendelkezőre és a sok alacsonynyugdíjasra. Az alacsonynyugdíjasoknak sajnos nincs esélyük a felzárkózásra, hiszen az inflációkövető emelés azt jelenti, hogy a magasnyugdíjasok akár több tízezer forint nyugdíjemelést kapnak, az alacsonynyugdíjasok pedig csak néhány ezer forintot. Sajnos ezt fokozza, hogy nő a szakadék a nyugdíjas-társadalom és az aktív dolgozói réteg között is, hiszen a nyugdíjasok csak akkor részesülhetnek a GDP-növekedés hasznából, a gazdasági növekedés hasznából, ha a GDP meghaladja a 3,5 százalékos növekedést.

Nyilván ön is tudja, miniszterelnök úr, hogy a nyugdíjasok helyzetének javítására átfogó programra lenne szükség, viszont vannak sürgető feladatok, sürgető lépések. Én ezért a következőt szeretném megkérdezni: tervezik-e a minimál nyugdíj emelését 28 ezer forintról legalább 50 ezer forintra? Szándékukban áll-e eltörölni a kényszernyugdíjazást a közszférában, és tervezik-e az ápolási díj felemelését? - ez is több tízezer nyugdíjast érint. Remélem, hogy nagyon konkrét válaszokat kapok miniszterelnök úrtól, és az igen és a nem mellett azt is, hogy mikortól.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válasza megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselő Asszony! A konkrét válaszokat a szakminiszter majd megadja önnek, ha hozzá fordul a kérdéseivel, én inkább a szempontokat tudom megadni, amelyek egy-egy döntésünk mögött húzódnak meg. Éppen jókor kérdez engem erről a kérdéstről, mert ma volt az Idősügyi Tanács összejövele, ahova voltak olyan kedvesek és engem is meghívtak a nyugdíjasok, és ezeket a kérdéseket, amiket ön most itt említett, alaposan át is tekinthettük. Kásler miniszter úr is jelen volt, így az idősügyi gondozás és betegellátás kérdését is áttekinthettük. Én ma reggel is és most is leginkább az idősök és a munka ügyével szeretnék röviden foglalkozni.

Hosszú időn keresztül Magyarországon olyan szabályozók voltak életben, amelyek kifejezetten a

nyugdíj felé terelték az embereket, tekintettel arra, hogy magas volt a munkanélküliség. Ön is emlékszik talán rá, hogy a mostani kormány működését megelőzően, 2009-2010-ben a munkanélküliség 12 százalékos magasságban volt.

Ma a helyzet megváltozott, ma nem munkanélküliséggel nézünk szembe, hanem azzal, hogy a magyar modell eredményeképpen úgy fejlődik a gazdaság, hogy inkább kevesen vannak, akikre szükségünk van a gazdaságban, mint többen, ezért fontos, hogy az idősök is, ha úgy döntenek, akkor ott tudjanak maradni a munkaerőpiacon.

Első lépésként létrehoztuk a nyugdíjas-szövetkezeteket. Ha jól emlékszem a ma reggeli előkészítő anyagban szereplő számra, 106 nyugdíjas-szövetkezet létezik az országban, ez több mint tízezer embert tud kiközvetíteni, és november 1-jétől pedig új általános szabályok lépnek életbe, amelyek azt eredményezik, hogy ha a nyugdíjasok munkát vállalnak, akkor a nyugdíjukat természetesen megkapják, a munkabéruk után csak jövedelemadót fizetnek, és szociális hozzájárulást sem ők, sem a munkaadóik nem. Szerintem ez nagy számban, részmunkaidőben legalábbis nagy számban (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) hozhatja vissza a nyugdíjasokat a munkaerőpiacra.

Köszönöm szépen a figyelmét. (*Taps a kormány-
pártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

(16.50)

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Miniszterelnök úr, azért bíztam abban, hogy nem azt fogja mondani, hogy majd a szakminiszterek válaszolnak. Én többször beadtam már azt a törvényjavaslatot, hogy a minimálbér legalább 50 ezer forint legyen. (*Sic!*) Szlovákiában a minimálbér háromszorosa a magyar minimálbérnek, 28 500 forint a mai magyar nyugdíjas-minimálbér. (*Sic!*) (*Közbeszólások a kormánypártok soraiból.*)

Azt is tudjuk, hogy több százezer nyugdíjasnak 100 ezer forint alatt van a nyugdíja és a nyugdíjszerű ellátása. Ez nagyon nagy probléma. Százezer forintból - főleg ha a nyugdíjas egyedül van, ha figyelembe vesszük a nyugdíjas fogyasztói kosarat - nem lehet megélni.

Azt gondolom, és kérem öntől, miniszterelnök úr, hogy akkor kérje meg a szakminisztereit, hogy ezekre a kérdésekre minél gyorsabban dolgozzák ki a választ, és igazán tartsák figyelemmel a nyugdíjas-társadalom, különösen az alacsonynyugdíjasok nyugdíjának az emelését, hogy tisztességesen meg tudjanak élni húsz-harminc-negyven évi munka után. (*Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egyperces viszonzásra miniszterelnök úré a szó. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Régen volt, de azért ideidézem, hogy valamikor az első kormányom időszakában végrehajtottunk egyszer egy olyan nyugdíjmelést, amely a kisebbeket jobban emelte, a nagyobbakat pedig kevésbé. Csoda, hogy túléltem. Minden voltunk, csak rendes emberek nem. Tehát szeretném önnek elmondani, hogy egyszer a magyar társadalom egy nagy vitát erről a kérdéstről lefolytatott, és úgy vettem észre, hogy nem támogatja a magyar társadalom ezt a fajta nyugdíjmelési mintát. De ha önök úgy gondolják, hogy ezt a kérdést ismét nyissuk ki, akkor éppen kinyithatjuk, de nekem más tapasztalatom van erről.

Ami pedig a nyugdíjprémiumot illeti, a mai pénzügyminisztériumi konzultáció eredményeképpen azt mondhatom, hogy idén is sor kerül nyugdíjprémium kifizetésére, és ez valahol a 16 ezer forintos összeg fölött lesz majd.

Ami pedig a nyugdíjak mértékét illeti, 2010-ben óriási teljesítmény volt azt vállalni, hogy a nyugdíjak vásárlóértékét megőrizzük. Ennél többre is futotta. A magam részéről szívesen veszem, állok rendelkezésre minden olyan javaslat *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* megvitatásánál, amelynek az a célja, hogy a gazdaság teljesítőképességével arányban, de jelentősen emeljük a nyugdíjakat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kocsis-Cake Olivio, a Párbeszéd képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Biztonsági kockázatot jelent-e Paks, a magyar emberek számára?”** címmel. Képviselő úré a szó, parancsoljon!

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tizenöt éve történt a Paksi Atomerőmű legkomolyabb üzemzavara. 2003-ban súlyos baleset volt a Paksi Atomerőmű II-es blokkjában, radioaktív anyaggal telített gázok is a levegőbe kerültek, a kibocsátási szint jócskán meghaladta az engedélyezett napi és havi értéket. Ha egyszer megtörtént, megtörténhet újra. Miközben a kormány teljesen biztonságosnak ítéli meg az atomenergiát, aközben a Paksi Atomerőmű esetében lassan már az számít rendkívülinek, ha mind a négy blokk üzemképes. 2017-ben négyszer, 2016-ban ötször, 2015-ben nyolcszor, 2014-ben tizenkétszer került sor teljesítménycsökkenésre, elektromos hiba vagy a vezérlőberendezés hibája miatt.

Az idei év különösen gyatrán alakult megbízhatósági szempontból. Eddig tizenkét alkalommal kellett a blokkok teljesítményét csökkenteni különféle

hibák miatt. Hogy mi az egyre sűrűsödő, sorozatos leállások oka, arról nem szólnak a hírek. Arról viszont vannak információink, hogy két olyan változás történt, ami összefüggésben lehet a sorozatos hibákkal. Egyrészt a megszokott és az eredeti engedélyezési tervben szereplő tizenkét hónap helyett áttértek a tizenöt hónapos üzemanyag-cserélési ciklusra, ami a korábbinál ritkább ellenőrzést és karbantartást jelent. Másrészt elkezdtek újfajta üzemanyag-kazettákat használni, pontosabban a gyártó, a Roszatom ezeket a kazettákat itt próbálja ki Magyarországon, Paksot tesztlabornak, Magyarországot pedig kísérleti telepnek használják.

Kérdésem: megvizsgálták-e, megvizsgálják-e, milyen okok húzódnak meg a megismétlődő hibák mögött? Milyen intézkedésekkel garantálják, hogy a Paksi Atomerőmű működése ne jelentsen biztonsági kockázatot a magyar emberek számára? Paks II. esetén kiszűrhetőek lesznek-e ezek a hibák? Köszönöm válaszát. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszra Orbán Viktor miniszterelnök urat kérem. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselő Úr! Büszke vagyok arra, hogy a kormánynak van olyan tagja, aki már látott belülről atomerőművet, sőt el is indított ilyen, sőt tudja is, hogy hogyan működik, sőt ez lehetőséget teremt arra is, hogy bármilyen szakmai kérdés tekintetében a magyar parlament képviselői első kézből kapjanak információt. Úgyhogy arra kérem önt, hogy a szakmai kérdésekkel bátran forduljanak a miniszter úrhoz.

Ami az én személyes álláspontomat illeti, mert én csak erről tudok önnek beszélni, az úgy hangzik, hogy én biztonságosnak látom a Paksi Atomerőművet, évtizedek óta élek ezzel együtt a magyarok. Szerintem egy kipróbált dolog. Azt is látom, hogy a világban máshol is építenek erőműveket. Franciaországban tudom, hogy éppen az önök szívéhez legközelebb eső párt van kormányon, ahol följújtják a régi atomerőműveket, meg újakat is építenek. Tehát én nem tartom istentől elrugaskodott gondolatnak azt, hogy egy országban az energiaszektorban fontos szerepet játsszon az atomerőmű. Magyarországon ez az erőmű adja a villamosenergia-fogyasztás 35-40 százalékát, és még így is 30 százalékát a magyar szükségleteknek külföldről kell beszerezniük.

Kérem, azt is vegyék figyelembe, hogy Németországban egy kilowattóra villamos energia 90 forintba kerül, Magyarországon ugyanezért az energiáért a fogyasztó ma 36 forintot fizet. Megállapításunk és álláspontunk az, hogy versenyképes ipar csak olcsó energiával tud működni, ha pedig van versenyképes ipar, akkor van foglalkoztatás, nőnek a bérek, van fogyasztás, és van jövőjük az országban élő polgároknak. Ezért én, mint eddig, a jövőben is támogatom az atomerőmű működésének meghosszabbítását, sőt az

új építését is, és a kérdésére egyenesen azt a választ adom, hogy biztonságosnak is tartom ezt az atomerőművet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra Kocsis-Cake Olivio képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon!

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Lehet, hogy tényleg a miniszter urat, Süli Jánost kellett volna megkérdezni, mert miniszterelnök úr nem nyugtatott meg a választát tekintve. *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból.)* Ugyanazzal az orosz technológiával épül Paks II., mint Paks I., és láthatjuk, hogy súlyos baleset is történt, illetve jó pár üzemzavar volt. *(Zaj, közbeszólások a kormánypártok soraiból.)* Az atomenergia nem játék, és súlyos következményei lesznek, ha ugyanazzal a technológiával épül föl Paks II. Úgyhogy nem nyugtatott meg a válasza. Köszönöm szépen. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő urat nem nyugtatta meg a válasz. Miniszterelnök úr, egy perce van. Miniszterelnök úr, parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Teszek egy kísérletet, hátha... Erről egy nagy vita volt, képviselő úr, akkor ön még nem ült itt a parlamenti pad-sorokban, de a magyar parlament több körben is ezt a kérdést megvitatta, és ez egy komoly kérdésként merült föl, amit most ön is itt említett, vagyis hogy ha építünk egy Paks II.-t, akkor annak milyen technológián érdemes alapulnia.

Szóltak érvek mellett, hogy nyugat-európai technológiát vagy amerikaihozunk be, de nagyon sok szakértő pedig azt mondta, hogy miután ez lényegében egy telephelyen helyezkedik el, egy telephelyen két különböző technológiát inkább ne működtessünk, mert az nagyobb kockázatot rejt magában. Ezeket az érveket mi itt megfuttattuk, megmértük, összehasonlítottuk, és végül amellel döntöttünk, hogy nem érdemes lényegében egy telephelyre két különböző technológiát telepíteni, épp a biztonság okán maradjunk inkább a korábbi technológiánál. Így jött létre az a döntés, ami felől most engem ön faggat. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kovács Sándor képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszterhez: **„Mikor láthatunk tisztán a Czeglédy Csaba és a baloldal által már oly sokszor megkárosított emberek ügyében?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszádsra Völner Pál államtitkár urat jelölte ki. Képviselő úr jelzi számomra, hogy elfogadja Völner Pál államtitkár urat válaszadónak.

Ezért Kovács Sándor képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon!

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Már régóta a nyilvánosság előtt is ismert, hogy az MSZP-DK-Együtt-frakció szombathelyi önkormányzati képviselője, Czeglédy Csaba és társai ellen az állam súlyos megkárosításának gyanúja miatt már jó ideje büntetőeljárás van folyamatban bünszövetkezetben, üzletszerűen, különösen nagy vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás bűntette miatt. Remélhetőleg mihamarabb már teljesen tisztán láthatunk az ügyben, tekintettel arra, hogy köztudott, Czeglédy Csaba az MSZP-t és a DK-t is ügyvédként több alkalommal is képviselte. *(Dr. Vadai Ágnes közbeszólása.)* Ennek az egyértelműen baloldali érintettségű hatalmas csalássorozatnak, amely mára úgy tűnik, az egész országot behálózza, a legnagyobb szége, hogy tevékenységükkel nemcsak az államot, hanem az egyik legkiszolgáltatottabb társadalmi csoportot, a munkaerő-kölcsönzés során alkalmazott idős embereket, valamint a diákokat károsították meg.

Számunkra itt a parlamentben a Czeglédy-ügy kirobbanása óta végig elsődleges szempont volt a károk rendezése, azonban a jogi felelősségrevonás miatt meg kell hogy történjen mielőbb ez is.

(17.00)

Ezért reméljük, hogy a jogerős döntés mihamarabb megszületik, és az elkövetők képesek lesznek megfizetni az általuk okozott kárt. Ha megtörténik a vádemelés, akkor az eljárás során remélhetőleg kiderül az is, kinek, illetve kiknek a zsebében landolt több milliárd forintnyi összeg. A nyomozás eddigi eredményei szerint a többmilliárdos vagyoni hátrányt okozó bűncselekmények elkövetésében 22 terhelt, 2 cég, a Czeglédy Csaba által vezetett Human Operator Zrt. működött közre.

Igen kiterjedt bűnhálózatról beszélünk tehát, amely felderítésének első jelentős eredménye, hogy a Human Operator Zrt. makói strómanjainak elsőfokú ítéletében a bíróság bűnösnek mondta ki a vádlottakat bűnsegédként elkövetett, különösen nagy vagyoni hátrányt okozó, üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás bűntettében. Az ítélet szerint a működtetett iskolaszövetkezetekre csak a bűncselekmények megvalósítása miatt volt szükség. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* A nyomozó hatóság rendelkezésére álló iratok szerint Czeglédy többmillió kölcsönt kapott a DK padosait jelenleg is erősítő Gyurcsány Ferenchez köthető Altus Zrt.-től.

Mindezekre tekintettel kérdezem államtitkár urat, mikor láthatunk tisztán *(Arató Gergely: Nem számít az idő? Csak úgy kérdeznénk.)* a Czeglédy Csaba és a baloldal *(Arató Gergely: Nincs időkorlát?)*

által már oly sokszor megkárosított emberek ügyében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr, felhívom szíves figyelmét az időkorlát betartására. *(Dr. Vadai Ágnes: Cuki hozzáállás!)* Völner Pál államtitkár úré a szó, parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint ahogy képviselő úr is említette, a megalapozott gyanú szerint Czeglédy Csaba és társai országszerte összesen 9 iskolaszövetkezetet működtettek strómanokkal, fiktív módon. Ezeknek a szövetkezeteknek adták át a Czeglédy cége által megszerzett munkákat. A diákok, illetve sok esetben felnőttek, nyugdíjasok az iskolaszövetkezetekhez voltak bejelentve, gyakran utaztatták is őket egyik szervezetből a másikba. Az iskolaszövetkezetek adózási kötelezettségüknek nem tettek eleget, sőt be sem nyújtottak adóbevallást. Ezzel az államnak mindösszesen 6,3 milliárd forint kárt okoztak.

Sajtóinformációink szerint a nyomozás jelenleg a záró szakaszában van, az iratokat hamarosan átadják a vádhatóságnak, és hamarosan vádat emelhetnek a gyanúsítottak ellen. Így a Czeglédy-ügy vélhetően jövő év elején a bíróság elé kerülhet. A nyomozó hatóság jelenleg az ügy iratait ismerteti a gyanúsítottakkal és védőikkel. A terhelteknek az iratismertetés után van egy hónapja, hogy különböző indítványokat tegyenek az ügyben.

A gyanúsítottak közül jelenleg egyedül Czeglédy Csaba van előzetes letartóztatásban, a többi gyanúsított házi őrizetben vagy lakhelyelhagyási tilalom mellett várja a büntetőügy kimenetelét.

(A jegyzői székben Hiszékeny Dezsőt Szabó Sándor váltja fel.)

December 5-éig hosszabbította meg a bíróság Czeglédy Csaba letartóztatását.

A Gyurcsány Ferencnek, illetve az MSZP-nek is ügyvédi munkákat végző egykori szocialista politikus 50 millió forint óvadék ellenében sem szabadulhatott. Szabadlábba helyezése ellen a legfőbb érv az volt, hogy továbbra is fennállnak azok a letartóztatási okok, amelyek korábban megállapításra kerültek. Ilyen a bűnisméltés veszélye, illetve az eljárás megghiúsításának veszélye.

Ahogy képviselő úr is említette, a kormányzat számára a nyugdíjasok és a diákok érdeke volt az elsődleges ebben az ügyben is a bűnüldözés mellett, amely a bíróságok és az eljáró hatóságok feladata. Így 2017. november 14-én a parlament elfogadta azt a határozati javaslatot, amely utat nyitott a károsultak lehető leggyorsabb kárrendezésére. Tájékoztatásul jellem, hogy az érintettek június 30-ig nyújthatták be

kárigényüket. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzulásra képviselő úré a szó. Parancsoljon!

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, hogy a magyar parlament mellett a magyar bíróság is törvényesen jár el, és megtalálja azokat az ítéleteket vagy meghozza azokat az ítéleteket, amelyek a károsult magyar embereknek a kártérítését... - amit majd remélhetőleg normális bírósági ítéletben foglaltak alapján behajthatnak Czeglédy Csabán és azokon a baloldali körökön, amelyeknek a zsebébe vándorolt ez az összeg. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzulásra Völner Pál államtitkár úré a szó. Parancsoljon! *(Közbeszólások a DK soraiból. - Az elnök csenget.)*

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Ahogy képviselőtársam említette, valóban a kárrendezés nem az állam terhére kell hogy megtörténjen, hanem ezt majd meg kell téríteniük azoknak, akiknek a felelősségét a büntetőeljárásban megállapítják. Ezek gyakorlatilag a szükséges eljárásokat követően engedélyezés folytán át is kerülnek az államhoz, és ezeket - amennyiben mód és lehetőség nyílik rá - be fogjuk vasalni az elkövetőkön.

Ugyancsak említésre méltó és valóban tanulmányozásra méltó az a szál, ami az Altus és Czeglédy Csaba bünszervezeteit összeköti. Ennek a vizsgálata is megérdemel, gondolom, némi utánajárást. Remélhetőleg a büntetőeljárásban tisztázódnak azok a szálak is, amelyek az MSZP vagy a DK irányába mutatnak Gyurcsány Ferencen keresztül. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Mennyire hiteles a kormány politikája?”** címmel. Szilágyi György képviselő urat, az Országgyűlés jegyzőjét illeti a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. „Szállunk rendelkezésére” - gondolom, miniszterelnök úr még emlékszik a néhai Malév szlogenjére, annak a Malévnak a szlogenjére, amit önök a szocialistákkal közösen csődbe juttattak *(Moraj a kormánypartok soraiban.)*, és amely 2012-ben, az első Orbán-kormány ideje alatt megszűnt.

A szlogen ma is érvényes lehet, ha arra gondolunk, hogy Garancsi István fideszes oligarcha egy 17 000 millió forintba kerülő luxusmagángéppel

utaztatja önt hobbi-luxusutazásokra; az a Garancsi, aki az egyik legnagyobb nyertese az önök több mint nyolc éves kormányzásának, sok-sok milliárdot kérészt az elmúlt években önöknek, önnek köszönhetően.

Több mint aggályos szerintem, ha a magyar miniszterelnök ilyen értékes luxusutakat fogad el egy olyan vállalkozótól, aki a kormányzása alatt európai uniós és magyar költségvetési pénzekre kiírt pályázatok garmadáját nyeri el. Ez a hatályos magyar törvények szerint is aggályos, de morálisan, erkölcsileg abszolút vállalhatatlan. Elég, ha csak a kormánytisztviselők etikai kódexére gondolunk, amelyben benne van: lekötelező mértékű ajándékot nem lehet elfogadni. Én úgy gondolom, ha ez a kormánytisztviselőkre vonatkozik, akkor talán a kormány fejére hatványozottan kellene hogy vonatkozzon.

Igen, tudom - hiszen Semjén Zsolttal ott beszélgetnek, ő is a luxusutak nagy szakértője -, biztos azzal védekeznek önök is, hogy magánemberként kapta ezeket az ajándékokat. Én úgy gondolom, hogy a magyar miniszterelnök, amíg miniszterelnök, addig soha nem lehet magánember, ő igenis miniszterelnökként kell, kellene hogy szolgálja ezt az országot. És a probléma az, hogy önök azt mondják, hogy magánemberként kapják ezeket az ajándékokat, de akkor, amikor majd később döntéshozóként ítélik oda a közpénzeket azoknak a vállalkozóknak, akik az ajándékokat adták, akkor már ezt nem magánemberként teszik meg.

Az a kérdésem, nem tartja-e aggályosnak az ilyen luxusajándékok elfogadását miniszterelnökként. Várom válaszát. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Képviselő úr, engedje meg, hogy gratuláljak ahhoz, hogy felfedezte a spanyolviaszt. Amit ön kifogásol, az 30 éve így van. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Mikor? - Nyugat-Afrika! - Banánköztársaság!)* 30 éve mindig is így mentem. Jövő héten is így fogok menni, és az azutáni hetekben is így fogok menni. Meggyőződés, hogy a magyar miniszterelnök, ha olyan nemzetközi esemény van *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Focimeccs!)*, amely Magyarországot érinti, legyen szó sportról, kultúráról vagy gazdaságról, akkor igenis legyen ott, a sport nekünk fontos. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Haverja pénzén! - Az elnök csenget.)*

Eddig is ott voltam, ezután is ott leszek, és hiába támadnak akár minden héten, a következő alkalommal is, ha a munkám meg az időm engedi, akkor el fogok menni. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Ezt nevezik csicskáztatásnak! - Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Viszonzásra Szilágyi György képviselő úré a szó. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Tehát ön úgy gondolja, nem aggályos, hogy egy oligarcha önnek luxusutazásokat fizet, és ezért utána majd valamit kap öntől. Persze, ez természetes önöknél, én úgy gondolom.

Aztán az is természetes akkor, hogy az ön államtitkára, Dömötör Csaba hazudott, nem mondott igazat, amikor képviselőtársam kérdésére azt válaszolta, hogy ezeket az utakat ön fizeti, nem Garancsi István. Aztán akkor az is természetes önnek, hogy Dömötör Csaba sógora, Hollik István azt nyilatkozta, hogy a barátok már csak ilyenek, megosztják, amijük van. *(Derültség az ellenzéki padosorokban.)*

Miniszterelnök úr, mit fognak még önnel megosztani, mondjuk, Mészáros Lőrinc, Andy Vajna vagy akár Tiborcz István? Kastélyokat? Bankszámlákat? Esetleg földterületeket? Hová vezet az ilyen haracslás, miniszterelnök úr?! Főleg akkor, amikor ön ezt nem is tartja aggályosnak. Higgye el, ez a korrupció kezdete, a korrupció melegágya, amikor valaki így vélekedik miniszterelnökként. *(Dr. Völner Pál: A lényegről beszélj!)*

Képzelve el, hogy a többi ember, aki ott ül ön körül, az hogy gondolkozik ezután! Ő is úgy gondolja majd, hogy mindent megtehetek, hiszen a miniszterelnök is elfogadja ezeket az ajándékokat *(Dr. Völner Pál: Ne magadból indulj ki!)*, akkor én is megtehetem. Ez nagyon aggályos, és ez nem használ Magyarországnak, higgyen nekem. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzás illeti meg miniszterelnök urat. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

(17.10)

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Szeretném megismételni, hogy ez harminc éve így van, soha senki eddig ezt nem kifogásolta *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Elég baj, hogy harminc éve így működik!)*, ön az első, aki ezt megteszi. Ami pedig a lekötélést illeti, csak annyit tudok mondani, hogy szeretném én látni azt az embert, aki engem le tud kötelezni.

De ami a támadást illeti, azért, ha már lúd, legyen kövér: nem véletlen, hogy ön az a személy, aki folyamatosan éles és személyes támadásokat intéz a kormánytagok ellen. Én ezt megértem, mert önnek komoly személyes sérelmei vannak, hiszen a családja személyes haszonélvezője volt a félkarú rablóknak, ezeket mi betiltottuk, ez komoly veszteség az önök számára. Én megértem az ebből fakadó engesztelhetetlen dühöt, de azt tanácsolom, tegye félre, és lépjen ezen túl.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Vadai Ágnes közbeszólása.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Móring József Attila képviselő

úr, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az agrárminiszternek: „**Milyen tapasztalatokkal zárult a nyári Nébih ellenőrzés?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Zsigó Róbert államtitkár urat kérte fel. *(Móring József Attila jelzésére:)*

A képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Móring József Attila képviselő úré a szó. Parancsoljon!

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Az őszi parlamenti időszak elején érdemes értékelni, hogyan zajlottak, milyen eredménnyel zárultak a nyári szokásos, a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal, vagyis a Nébih által elrendelt ellenőrzések.

Egy júniusban közzétett felmérés szerint az európai hatóságok rangsorában a Nébih az első helyen végzett, a magyarok szavaznak leginkább bizalmat a nemzeti hatóságuknak. A 2013-ban elfogadott élelmiszer-biztonsági stratégia eredményeként a lakosság tájékoztatása sokat fejlődött, amely alapján hiteles információkat kaphatnak a Nébih hatáskörébe tartozó tevékenységekről. Azt gondolom, mindannyian belátjuk, miért kiemelkedően fontos a nyári időszak az ellenőrzések szempontjából: rengeteg, nyaralását töltő ember fordul meg a strandokon, különféle fesztiválokon és egyéb, nagyobb tömegeket megmozgató rendezvényeken. A több tízezer gyermek által látogatott nyári táborokról sem lehet elfeledkezni, az ő szempontjukból különösen fontos, hogy milyen minőségű ételeket fogyasztanak. Fontos az alapanyagok nyomonkövethetősége, tárolása, elkészítése, elengedhetetlen továbbá az ott dolgozók egészségügyi alkalmasságának vizsgálata is.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az évek óta hagyományosnak számító élelmiszer-ellenőrzések mellett idén először további, a Nébih által felügyelt szakterületek és tevékenységek ellenőrzésére is sor került. A hagyományos élelmiszer-ellenőrzések fókuszában a szezonálisan üzemelő, illetve idegenforgalmi szempontból frekvenciált helyeken, strandokon működő kereskedelmi és vendéglátó-létesítmények, a nagy tömegeket megmozgató rendezvényeken értékesített élelmiszerek, az ifjúsági és gyermektáborokban lévő étkeztetés, a fagyalt-előállítás és -forgalmazás, valamint az utcai vendéglátás, büfékocsik és mozgó vendéglátók álltak. Kiemelt figyelem irányult a fűszerezett, pácolt, előkészített húsokra, a grilltermékekre, a fagyaltokra, a szezonális zöldségekre és gyümölcsökre.

Éppen ezért kérdezem a tisztelt államtitkár urat, hogyan értékeli a Nébih által elvégzett ellenőrzéseket. Milyen hiányosságokat tapasztaltak az ellenőrzések során? Milyen szakterületekkel és tevékenységekkel bővült a nyári szezonális élelmiszerlánc-ellenőrzés? Köszönöm szépen.

Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem, miniszter úr helyett Zsigó Róbert államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr! Öné a szó.

ZSIGÓ RÓBERT agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Mindenekelőtt köszönöm önnek, hogy ezt a témát az Országgyűlés előtt felvetette, hiszen valóban ez minden vásárlót, minden magyar családot érint.

Mindenekelőtt fontos és eredményes munkának tartom, amit a nyári ellenőrzések során mind a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal, mind a megyei kormányhivatalok dolgozói évről évre elvégeznek, hiszen ez az akció hozzájárul ahhoz, hogy ezen turisztikai szempontból jelentős időszakban, az élelmiszerbiztonság oldaláról nézve is kockázatos időszakban tudjunk ellenőrizni.

Képviselő úr, engedje meg, hogy néhány számadattal válaszoljak az ön kérdéseire. Az idei ellenőrzés-sorozat során több mint 5600 létesítményt, köztük mintegy 2700 vendéglátóhelyet ellenőriztek a szakemberek. A nyáron népszerű élelmiszerek esetében csaknem 15 ezer tétel vizsgálatára került sor, ezek 2,4 százalékát, ez 335 tételt jelent, kellett kivonni a forgalomból.

Általánosságban elmondható, hogy hibák természetesen előfordulnak, egy ekkora ágazatban természetesen elkerülhetetlen ez, ugyanakkor összességében azt mondhatom, hogy amióta a Nébih megkezdte a munkáját, folyamatos javulás tapasztalható az élelmiszerláncban. Az élelmiszer-ágazat különböző létesítményeinek ellenőrzése során hiányosságok elsősorban a higiéniai feltételek, a forgalmazott termékek minősége, valamint a dolgozók egészségügyi alkalmassága, illetve képzettsége tekintetében fordulnak elő. A termékek vizsgálata kapcsán fontos megjegyezni, hogy arányait tekintve jelentősen csökkent a forgalomból kivont termékek száma a korábbi évekhez képest.

Összességében elmondhatom önnek, hogy az Agrárminisztérium és a Nébih munkáját elsősorban nem a felesleges adminisztrációs terhek növelése, hanem a tisztességes termelők és vállalkozók, valamint a vásárlók és a családok érdekei melletti munka jellemzi.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra a képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm szépen a választ, államtitkár úr. Azt gondolom, mindenképpen kiemelendő, hogy az ellenőrzések során nem a büntetések kiszabása volt az elsődleges cél, hanem a vállalkozóknak nyújtott segítség a jogszabályok

betartásában. Köszönöm szépen. *(Derűltség az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásról illeti meg Zsigó Róbert államtitkár urat is. Parancsoljon, államtitkár úr! Öné a szó.

ZSIGÓ RÓBERT agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Mint ahogy azt a képviselő úr is említette, egy friss EU-s felmérés szerint a magyarok szavaznak leginkább bizalmat a nemzeti hatóságoknak. Ez az eredmény híven igazolja azt az eredményes szemléletet és struktúrát, amelyben működünk. Az ebből a komplexitásból eredő előnyt használtuk ki akkor is, amikor a nyári ellenőrzéseket terveztük, így kerülhetett sor az idén az őstermelők ellenőrzésére is, de éppen a Balaton környéki, Duna menti vendéglátóhelyeket is ellenőrizték a szakemberek, hogy megfelelő halak, illetve haltermékek kerüljenek forgalomba.

A hatósági munka mellett kiemelten fontosnak tartjuk az átláthatóságot, éppen ezért a nyári szezonális ellenőrzéssel kapcsolatos adatok a Nébih honlapján megtalálhatók. Biztosíthatom önt is és az Országgyűlést is, hogy az Agrárminisztérium továbbra is azért dolgozik, hogy a magyar családok asztalára egészséges, biztonságos, kiváló minőségű élelmiszerek kerüljenek. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**A nemzet potyautasa**” címmel. Harangozó Tamás képviselő úr a szó. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Valóban, minimum ketten versenyeznek ezért a megtisztelő posztért, hiszen múlt hét óta tudjuk, hogy a MÁV-nak van egy notórius lógója, aki mintegy hatszázszor nem fizetett eddig a vonatutazásaiért, és mintegy 9 millió forintot halmozott fel eddig büntetésként. A másik versenyző, miniszterelnök úr, nyilván ön, akiről kiderült, hogy egy 17 milliárd forintos magán-luxusrepülőgéppel repked kedvtelését kielégítendő úgy, hogy nem fizet ezért a szolgáltatásért.

Az első esetben, tudjuk, mi fog történni, a MÁV maga lenyilatkozta: végrehajtást fognak elrendelni az emberrel szemben, és büntetőfeljelentést fog tenni a MÁV azzal szemben, aki notóriusan nem fizet az utazásaiért. A második esetben több megoldást kaptunk, az egyiket pont az ön mellett ülő ifjú, tanult kollégája mondta. Azt mondta, hogy majd a miniszterelnök eldönti, hogy bele kell-e írnia a vagyonyilatkozatába ezt az utat vagy nem. Arra kérem, miniszterelnök úr, hogy ragadja meg a lehetőséget, és utasítsa rendre ifjú kollégáját, talán ott még nem tartunk. Talán ön is úgy

gondolja, miniszterelnök úr, hogy önnek a törvényeket kell betartania, és nem ön dönti el, hogy mit kell beleírnia a vagyonyilatkozatába és mit nem.

A másik sokkal érdekesebb, az Hollik István volt, aki azzal próbálta kivágni magát, miszerint nincs itt semmi probléma, hiszen ez a magánrepülő egyébként is elindult volna. Remélem, hogy ezt az értelmezést nem erőltetik tovább, bár a bliccelők örülnének ennek, ha ez fő szabály lenne. Biztos észrevették, hogy minden villamos, minden vonat, minden busz akkor is elindul, ha nem akarjuk és nem vagyunk rajta, tehát még esetleg az állampolgárok úgy értelmeznék, hogy a miniszterelnök után ők is ingyen utazhatnak bármivel. Azt gondolom, ez nem lenne jó irány.

Miniszterelnök úr, két kérdésem van. Be kell-e önnek tartania Magyarország törvényeit? A másik kérdésem az, hogy idén hányszor repült ezzel a repülőgéppel ingyenesen. Várom válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Orbán Viktor miniszterelnök úrnak adok szót. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

(17.20)

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Elnök Úr! A helyzet úgy fest, hogy a törvényeket mindenkinek be kell tartani, így a miniszterelnöknek is, sőt nemcsak be kell, hanem én be is tartom. *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Majdnem mindig...)*

A helyzet úgy fest, hogy 30 éve elmegyek minden sporteseményre, ahol magyar csapat érintett, feltéve, ha az időm és a munkám engedi. Eddig senki kifogást ez ellen nem emelt. Nem pontosan értem, hogy most hirtelen mitől lett ez ilyen slágertéma. *(Sneider Tamás folyamatosan közbeszól.)* Pontos számot most nem mondok önnek visszafelé, de előre felé mondok: tehát ha az időm és a munkám engedi, ezen a héten is, és ha lehet, akkor a görög válogatott meccsre is szeretnék elmenni. Remélem, hogy az időbeosztásom ezt lehetővé teszi. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból. - Németh Szilárd István: Hajrá, magyarok!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra a képviselő úr a szó, parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Bizonyára az egyik oka lehet annak, miniszterelnök úr, hogy ezzel nem foglalkozott senki, hogy nem nagyon tudtak róla, hogy konkrétan 17 milliárdos magánrepülővel ingyen repked. *(Egy hang a kormányzó pártok padsoraiból: Jaj!)* Miniszterelnök úr, ezt két törvény szabályozza. Az egyik az adójogszabály, amely szerint önnek, ha nagy értékű ajándékot fogad el, azután illetéket kell fizetnie. A másik az országgyűlési törvény, mi-

niszterelnök úr, ami szerint egyhavi jövedelmét meghaladó, a képviselői alapdíjat meghaladó ajándékot fel kell tüntetnie.

Csak halkán mondom, most rákerestem: bárki megteheti Magyarországon, az ön által használt repülőgéphez hasonló repülőgépet bárki kibérelhet egy Budapest-Szófia útra, egy irányba 15 ezer euróért. Kérem, gondolkozzon el rajta, hogy az a 15 ezer euró egy irányba már megugorja-e azt a szintet, ami után önnek, a törvényeket betartva, adóznia kéne, és a törvényeket betartva a vagyonyilatkozatában szerepeltetnie kéne. Én azt gondolom, hogy igen, és az gondolom, hogy lesz ezzel még dolga sok mindenkinek, ha ezt ön nem teszi meg. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra a miniszterelnök úré a szó. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Ha megengedi, jogi vitába nem bocsátkozom önnel e tekintetben, az álláspontomat elmondtam. Csodálkozom egy kicsit, hogy még mindig nem érti, hogy a magyar miniszterelnök miért megy el minden olyan sporteseményre, ha teheti, amely a magyarok számára fontos. Szerintem ott a helyem. *(Dr. Apáti István: Ezzel semmi baj nincs...)* Láthatóan nem őrlünk egy malomban, de kérem, gondolkodjon el ezen, hátha mégis nekem van igazam.

És amíg gondolkodik, addig mormolja magában, hogy hajrá, Magyarország, hajrá magyarok, hátha az segít a megértésben! *(Taps és derűlttség a kormányzó pártok padsoraiból. - Dr. Vadai Ágnes: Jaj, istenem, de szánalmas! - Sneider Tamás: Nem a haver repülőjén...)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Gréczy Zsolt képviselő úr, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Holokausztmúzeum a zsidók ellenében?”** címmel. Gréczy Zsolt képviselő úré a szó, parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Miniszterelnök Úr! E hónap elején jelentették be, hogy jövőre a holokauszt 75. évfordulóján megnyitják a Sorsok Háza múzeumot. A három éve elkészült létesítmény azért áll üresen, mert a Miniszterelnökséget korábban vezető Lázár János, kevés tisztességes hivatali döntései egyikeként, kimondta, hogy csak akkor nyitják majd meg a múzeumot, ha konszenzus születik róla. A konszenzus pedig attól a pillanattól kezdve reménytelenné vált, hogy önök a projektet annak a történelemhamisító Schmidt Máriának a kezébe adták, akiről Randolph Braham, a magyar holokauszt legjelentősebb kutatója megállapította, hogy, idézem: „Egykor holokauszttudósnak indult, ám végül ádáz nacionalista holokauszttorzítóvá

vált.” Annak a Schmidt Máriának, aki a Horthy-rendszer gyalázatos, kirekesztő törvényei ellenére polgári demokráciaként ajánrozza; annak a Schmidt Máriának, akivel a majdani kiállítás koncepciója miatt megszakította az együttműködést a hazai zsidóság nagy többségét képviselő Mazsihisz; annak a Schmidt Máriának, akinek koncepcióját elvetette az IHRA, a Nemzetközi Holokauszt Emlékbizottság; annak a Schmidt Máriának, akivel a világ két legjelentősebb holokauszt-emlékhelye, a jeruzsálemi Jad Vasem intézet és a washingtoni holokauszt-múzeum nem hajlandó közösséget vállalni a holokauszt relativizálása miatt és a Horthy-rendszer felelősségének tagadása miatt.

Önök most találtak egy ortodox rabbit, aki ismeretlen, de sejthető okokból vállalva a kollaboráns szerepét, hajlandó kósernek nyilvánítani ezt a koncepciót. Erre hivatkozva jövőre megnyitják a kiállítást.

Kérdezem miniszterelnök urat, miért teszik ezt ilyen viszonyok közepette. És ha igazak azok a hírek, hogy már az izraeli kormány is felkereste önöket ez ügyben, akkor azt is jó lenne tudni, hogy ennek mi a tartalma. Miért vállalják önök ezt a botrányt, hogy egy holokauszt-múzeumot nemcsak zsidók nélkül, de egyenesen a zsidók ellenére hoznak létre? Várom válaszát. *(Taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válasza Orbán Viktor miniszterelnök úrnak adok szót. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Van két becsületbeli kötelességem. Az első, hogy vissza kell utasítanom az ön kijelentését Lázár János miniszter úr vonatkozásában. Szerintem Lázár János kiválóan végezte a munkáját, és nem méltányos olyan megjegyzésekkel támadni, ráadásul a távollétében, mint amiket ön most itt megengedett magának. *(Dr. Vadai Ágnes: Magára vette...)*

Ami a történész asszonyt, Schmidt Máriát illeti, nem az én tisztem minősíteni egyetlen magyar tudós munkásságát sem, csak jelezni szeretném a becsület okán, hogy mi nem tartjuk történelemhamisítónak Schmidt Máriát. Nagy élvezettel olvassuk az írásait, és ajánlom másoknak is, jó szívvel tegyék ugyanezt.

Ami a konkrét ügyben fennálló vitát illeti, ott pedig azt tudom önnek mondani, hogy zsidó felekezetek közötti vitában a kormány nem vesz részt. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra képviselő úré a szó, parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Hát, az a miniszter, aki ki tudta azt mondani, hogy akinek annyi pénze van, az annyit is ér, azt gondolom, az már sok mindent elmond egy adott miniszterről. *(Dr. Rétvári Bence: Bezzeg a Gyurcsány...)*

Szeretném emlékeztetni, hogy Schmidt Mária szerint és az általa kinevezett udvari történészek szerint a magyar államot szinte semmilyen felelősség nem terheli a holokausztért - ez nincs így! A magyar állam képtelen volt megvédeni zsidó polgárait. Megfosztotta őket jogaiktól, vagyonuktól, gyakran életüktől, és erre nem is a náci kényszerítették őket, hanem ez a magyar hatóságok túlreagálása volt, hogy megfeleljenek a nácioknak. *(Közbeszólások az ellenzéki pártok padsoraiból: Így van!)*

És akkor arról még nem is beszéltünk, hogy 1920-ban Magyarország ebben a parlamenti teremben hozta először létre az első zsidótörvényt, Teleki Pál örök szégyenére. *(Kósa Lajos közbeszól. - Dr. Vadai Ágnes közbeszól. - Az elnök csenget.)* Önök ezt a Horthy-korszakot kívánják rehabilitálni a Lendvai utcái zsidóvagyonból, Kósa Lajos miniszter úrnak csak szeretném jelezni, ahol az önök alapító székháza volt, ha már ilyen lakásingatlanok ügyébe megyünk bele.

Szóval, miniszterelnök úr, azt szeretném kérni *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*, hogy ne nyissák meg ezt a kiállítást, legyenek ez ügyben végre tisztességesek! *(Taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg a miniszterelnök urat is. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Elnök Úr! Szerintem az ügy súlya és a hozzá kapcsolódó érzelmek miatt nem bölcs dolog egy kétperces parlamenti formát választani ennek a kérdésnek a megvitatására *(Dr. Vadai Ágnes: Akkor vitassuk meg más-hol!)*, de én ez elől nem térhetek ki, mert a törvényeket be kell tartani. Szeretném jelezni, hogy szerintem nem ez a helyes módja ezen kérdés megvitatásának. Ez egy komoly dolog egyébként.

A magyar kormány nevében csak azt tudom mondani önnek, hogy Magyarországon működik egy Holokauszt Dokumentációs Központ a Páva utcában. Emlékeim szerint a magyar kormány jelentős pénzügyi hozzájárulást adott, de lehet, hogy az összes pénzt ő adta. Ez egy korrekt emlékközpont. Én azt gondolom, hogy nincs szégyenkezni valója Magyarországnak a holokauszt emléke ügyében; a holokauszt elkövetése ügyében van miről beszélnünk.

Az ön felvetésével, miszerint az akkor hatalmon lévők felelőssége felvethető, egyetértek, de ahogyan ehhez a történelmi tragédiához viszonyulunk, az Magyarország részéről korrekt. Amit lehetett, megtettünk. Akartunk csinálni vagy akarunk csinálni még egy emlékmúzeumot. Én szeretném, ha ez működne, de ha nincsen béke e körül az ügy körül, akkor - semmi sem hajt bennünket - kivárhatjuk, amíg ezek a viták nyugvópontra jutnak *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*, és utána higgadtan megpróbálhatjuk ezt megvalósítani.

Én ezt javasolnám mindannyiunknak. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból. - Dr. Vadai Ágnes: He-lyes!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Ezzel az azonnali kérdések órájának a végére értünk. Most kétperces technikai szünetet tartunk. *(Rövid szünet.)*

(A jegyzői székben dr. Szűcs Lajost Móring József Attila váltja fel.)

(17.30)

Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatjuk munkánkat. Most előterjesztés tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása következik.

Tisztelt Ház! A Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön „**A 2020. év Trianon Emlékévvé nyilvánításáról**” című, H/467. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Nemzeti összetartozás bizottsága utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót az előterjesztőnek, Szávay István képviselő úrnak, az Országgyűlés jegyzőjének, ötperces időkeretben. Parancsoljon!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! 1920. június 4-én írták alá a trianoni békediktátumot, amely a magyar történelem egyik legnagyobb tragédiáját, legtragikusabb dátumát jelenti. Ezen a napon vált hivatalossá az, hogy nemzetünk közel egyharmadát a szövetséges, az első világháborúban győztes hatalmak a szomszédos államok uralma alá kívánják hajtani. Azóta az idegenbe szakadt magyarok mint kisebbség élnek a saját földjükön.

Erre a dátumra szeretnénk már egy jó ideje felhívni a figyelmet, erre a dátumra szeretnénk már egy jó ideje valamiféle konszenzust teremteni itt a Házban. Ennek a dátumnak a kapcsán mondjuk azt most már itt a Jobbikban lassan másfél éve, hogy erre a dátumra Magyarországnak, a magyar kormánynak is fel kellene készülnie. Ez a dátum ugyanis a szomszédos országok számára ünnepnapot jelent, és ehhez a dátumhoz a környező országok nyilván majd így is fognak viszonyulni. Erről a dátumról tehát nekünk méltó módon kellene megemlékeznünk, és méltó választ kellene adnunk arra a várható hazugságáradatra, amit a környező országok - különösen Románia - majd ennek a dátumnak és az ehhez az eseményhez vezető, különböző időpontok százéves évfordulói kapcsán mondani fognak. Ezek a százéves évfordulók, azon események századik évfordulói, amelyek a trianoni békediktátumhoz vezettek, hamarosan, ezen az őszön ugyanis elkezdődnek. Hamarosan elérkezünk az első világháború lezárásának századik évfordulójához, majd következnek azok a tragikus események,

amelyek végül hozzájárultak a történelmi Magyarország széteséséhez, köztük azok a dátumok most őszszel, amelyeken csekély legitimitású nemzetgyűlések Újvidéken, Turócszentmártonban vagy éppen Gyulafehérváron kimondták történelmi hazánk feldarabolását, szétszakítását. Ezért javasoltuk Farkas Gergely képviselőtársammal azt, hogy 2020 egy Trianon-emlékév legyen, amely megadja a méltó válaszokat az általam előbb említettekre.

Önök eddig a bizottsági szinten három alkalommal szavazták le ezt a javaslatot, miközben egyébként tudjuk azt, hogy a küllhoni magyar közösségek megerősítése, a küllhoni magyar közösségek támogatása és általában az ezzel kapcsolatos szimbolikus ügyek tekintetében túl sok vita nincsen köztünk. A Jobbik korábban is támogatta a legfontosabb nemzetpolitikai lépéseket, ezért mi is úgy nyúltunk ehhez a kérdéshez - ezt is sokszor hangsúlyoztuk, megteszem ismét -, hogy pusztán egy javaslatot, egy keretet szeretnénk lefektetni, lehet ezen vitatkozni, lehet ehhez más módon is hozzájárulni. Azt kértük önöktől és a fideszes képviselőtársainktól - akik egyébként valamennyire sajnó lelkiismeretükről tanúbizonyságot téve csak tartózkodtak ennek a javaslatnak a leszavazásakor -, hogy valamilyen módon próbáljunk ebben a kérdésben konszenzusra jutni. Ehhez tettünk mi egy ajánlást a magunk részéről.

Nagyon fontosnak tartjuk, hogy ezen szimbolikus dátum kapcsán a magyar parlament tegyen egy szimbolikus nyilatkozatot egyik oldalról, más oldalról pedig határozza meg azokat a konkrét módokat, cselekvési lehetőségeket, ahogy erre a nemzeti tragédiára, a száz évvel ezelőtti nemzeti tragédiára emlékezni fogunk.

A környező országok - mint említettem - fognak emlékezni és emlékeztetni is minket, és garantálható, hogy sorozatban fogják megalázni Erdély és a többi régió elszakított magyarságát, akár Délvidéken, akár más régiókban, rákényszerítve őket az ünneplésre. Látjuk ennek már az előszelét akkor, amikor Kelemen Hunortól, a Romániai Magyar Demokrata Szövetség elnökétől megvontak egy magas állami kitüntetést, sőt még a román állampolgárságának a megvonása is szóba került pusztán azért, mert ő azt mondta, hogy nekünk, magyaroknak ezen a napon nincs mit ünnepelnünk.

Természetesen ezt nekünk meg kell értenünk, a szomszédos országok számára ezek örömnemek, területet szereztek, országot szereztek ezeken a dátumokon, nekünk azonban ezzel az alkalommal nincs mit ünnepelnünk, mint ahogy egyébként a magunk részéről továbbra sem értünk egyet azzal, ahogy önök általában Trianon ügyéhez viszonyulnak, hiszen még az előző nemzetpolitikai kormányzat által meghatározottak vannak érvényben, miszerint énekelős, táncikálós, vidám módon kell ehhez a dátumhoz hozzáállni. Mi úgy gondoljuk, hogy itt nincs helye az ünneplésnek, hanem inkább szembe kell nézni Trianon máig ható, szomorú valóságával.

Mindig is támogattuk tehát a kormányzatnak a legfontosabb nemzetpolitikai törekvéseit. Egyetértünk azzal, hogy fontosak és szükségesek azok az anyagi támogatások, amelyek határon túlra irányulnak, ugyanakkor azt látjuk, hogy bizonyos konfliktusos ügyeket is fel kell vállalni. Ha a szomszédos országokkal nem értünk egyet nemzetpolitikai ügyekben, akkor azokban a kérdésekben igenis ki kell állni, és adott esetben kell vállalni olyan ügyeket, amelyeket konfliktusosnak érezhetünk. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Önök ezt a kérdést nyilván így kezelik, ezért nem szeretnék ezzel foglalkozni. Nagyon fontosak az anyagi támogatások, de a pénz nem minden, néha ezekkel a kérdésekkel is foglalkozni kell, és világos választ kellene adni. Jobb lenne, ha ezt együtt tudnánk tenni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most, tisztelt képviselőtársaim, képviselőcsoportonként egy-egy képviselő kettő-kettő perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismertetheti álláspontját. Elsőnek megadom a szót Pánczél Károly képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

PÁNCZÉL KÁROLY (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt előterjesztő Képviselő Úr! Először is a határozati javaslattal kapcsolatban szeretném elmondani önöknek, hogy ugyan nem először tárgyalunk már itt, sem a Nemzeti összetartozás bizottságában, sem itt Házban, de szeretném felhívni a figyelmet arra, amit egyébként ön minden bizonnyal tud, hogy 2010 óta nem határozati javaslatunk van Trianonról, hanem egy törvényünk van, mégpedig a nemzeti összetartozás melletti tanúságtételről szóló törvény, amely megemlékezik Magyarország egyik legnagyobb történelmi tragédiájáról és a történelmi Magyarországot szétdaraboló békediktátumról. Ebben a törvényben benne foglaltatik mindaz, hogy tisztelettel adózik azon emberek, közösségek emléke előtt, akik e tragédiát követően is a magyarságot mind szellemi, mind gazdasági értelemben képesek voltak újra megerősíteni, és képesek voltak túlélni ezt a tragédiát. S adózik és fejet hajt mindazok előtt, akik magyarságukért hátrányt, sérelmet szenvedtek, vagy akik az életükkel kényszerültek adózni a nemzeti önazonosságuk vállalásáért.

Tisztelt Képviselő Úr! Ugyanakkor ez a törvény kinyilvánítja azt is, hogy a több állam fennhatósága alá betett magyarság minden tagja és közössége része az egységes magyar nemzetnek, és az államhatárok felletti összetartozás egy valóság.

Tisztelt Képviselő Úr! 2011-ben egy új Alaptörvényt fogadtunk el, amelyben Magyarország felelősséget visel a határon túli magyarságért. 2010-ben törvényt fogadtunk el a kedvezményes honosításról, a

kettős állampolgárságról szóló törvényt, illetve választójogot kaptak a határon túli magyar szavazók. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Mindez, és amiről ön is beszélt - gazdasági, oktatási, kulturális támogatások -, megteremtették a nemzetegyesítést, és ezen az úton kívánunk a jövőben is eljárni. Tisztelettel kérem, hogy most ne nyilvánítsuk gyászévvé és ne emeljük ezzel esetleg más államok ünnepeinek a fényét. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr, az LMP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

(17.40)

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Először is az LMP-frakció nevében szeretném jelezni, hogy a frakciónk ezt rendkívül fontos pozitív kezdeményezésnek tartja, és természetesen támogatjuk is a tárgysorozatba vételt. Egyetértek továbbá az előterjesztő Szávay István képviselő úr aggodalmaival. Jól látjuk a jeleit annak, hogy sajnos ezeket az évfordulókat a környező országokban belpolitikai célokra használják, és bizony olyan folyamatok indultak el, amelyek súlyos károkat okozhatnak az ottani, a határon túl élő magyarság életében, és nehezítik azt, hogy biztosítani lehessen az őket megillető jogokat.

Egy picit vitatkozni szeretnék kormánypárti képviselőtársammal. Valóban történtek pozitív intézkedések, illetve elindult a felkészülés erre az emlékezésre a saját szempontunkból is, ugyanakkor mindenképpen előremutatónak tartom ezt a javaslatot, különösen azt a pontját, hogy be kell tudni mutatni ennek a tragikus békediktátumnak a máig ható feltételeit tárgyilagos módon, nemzetközi szinten.

Én magam tapasztaltam a nemzetközi politikában, hogy óriási hiányosságok vannak, óriási lemaradások vannak, már csak abban, hogy az információt eljuttassuk nemzetközi szinten. És hasonlóképpen rendkívül fontos az, hogy cselekedjünk egységesen anyaországi politikai szervezetek, egységesen ítéljük meg ezt a kérdést, és egységesen lépünk fel annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a határon túl élő magyarok jogát, és megint csak nemzetközi szinten azt az információt el tudjuk juttatni, hogy bizony itt nagyon súlyos adóssága van még akár az Európai Közösségnek, hogy megkapják azokat a jogos követeléseket a határon túl élő magyarok, amelyek egyébként rendkívül fontos európai értékekhez kapcsolódnak, kiemelten az autonómiaökrekvések támogatását. És ahhoz, hogy ehhez a megfelelő nemzetközi súlyt és a megfelelő szövetségeket meg tudjuk kötni, ahhoz bizony szükség van arra, hogy egységesen, nemzetközi szinten felhívjuk a figyelmet azokra a jó példákra,

amelyek igenis megfelelnek az európai gyakorlatnak és amelyek előnyére válnának azokban a térségekben is, ahol a határon túli magyarok többségével élnek, és jogosan követelik ezeket a fejleményeket.

Úgyhogy köszönöm szépen előre, és ismétlem, az LMP-frakció örömmel támogatja ezt a rendkívül fontos javaslatot. *(Taps az ellenzéki pártok padsorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A következő felszólaló a Párbeszéd képviselőcsoportjából Tordai Bence képviselő úr. Csak nyugodtan, megvárjuk képviselő úr, hogy föltegye a mikrofont. Parancsoljon, most öné a szó.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, és köszönöm a türelmet, elnök úr. A Párbeszéd részéről természetesnek tartjuk ezt a kezdeményezést. Valóban, ahogy az előterjesztő mondta, Trianon a magyar nemzet egyik legnagyobb tragédiája volt, és méltó gondolat, hogy száz évvel később megemlékezzünk erről.

Meg kell emlékezni természetesen arról is, hogy milyen okok vezettek ahhoz, hogy így alakult a magyar történelem, mi vezetett el ehhez a sorscsapáshoz, hiszen ez nem volt előzmények nélküli. Amikor majd erről emlékezünk, akkor nem hiszem, hogy a jelen politikáját eköré kellene felépíteni, de nyilvánvalóvá kell tenni, hogy ez a magyar nemzeti identitásnak fontos része, még akkor is, ha nem eköré építjük fel a mai önmagunkról szóló gondolkodásunkat. Hiszen nem lenne túlságosan előremutató dolog, hogyha a szomszéd országokkal, szomszéd népekkel való viszonyt egy száz évvel korábbi sérelem alapján határoznánk meg, és értem ugyan a kormánypárt aggodalmait, de nem osztom azokat.

Azt hiszem, hogy egy jó diplomáciai munkával meg lehet értetni a szomszédos országokkal, azokkal a nemzeti közösségekkel, ahol magyar közösségek is élnek, és állampolgárként részesei annak az országnak a politikai életének, de honfitársként, nemzet-társként pedig nyilvánvalóan Magyarországhoz kötik őket továbbra is erős szálak. Tehát meg lehet értetni egymással, hogy ezek nem egymás ellen irányulnak, ugyanakkor valóban az emlékezésnek és adott esetben a gyásznak ekkor ideje van és ideje lesz.

Tehát a Párbeszéd részéről, illetve a magam részéről baloldaliként abszolút tudom támogatni a Jobbiknak ezt a kezdeményezését, és a holnapi szavazás során támogatni fogjuk a tárgysorozatba vételt.

Köszönöm szépen. *(Taps a Párbeszéd padsorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló Dúró Dóra képviselő asszony. Parancsoljon, öné a szó.

DÚRÓ DÓRA (független): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Úgy

gondolom, hogy mindannyiunk számára magától értetődőnek kell lennie, hogy támogatjuk ezt a kezdeményezést, hiszen valóban a magyarság egyik legnagyobb sorstragédiájáról van szó, amit nem kell félnünk sorstragédiának nevezni. Nem kell ünnepet csinálnunk abból, ami valójában egy gyásznapi, és ez, úgy gondolom, rendkívül nagy kisiklatása a nemzetpolitikának a Fidesz részéről, és úgy gondolom, hogy leginkább azért nem támogatják ezt a kezdeményezést, mert ellenzéki indítványról van szó.

Hiába beszél arról tehát Pánczél Károly képviselő úr a Fidesz nevében, hogy milyen előrelépések történtek a nemzetpolitikában, valóban történtek ilyenek, jelentős előrelépések is történtek, ugyanakkor, ha azt vesszük figyelembe, hogy például fideszes kezdeményezésre narancsos bált tartottak június 4-én, úgy gondolom, hogy ez önmagában mutatja, hogy a fejekben micsoda nagy zavar van még mindig Magyarországon is, politikusok fejében is Trianonnal kapcsolatban. Ezért igenis van teendőnk a tekintetben, hogy rendet tegyünk emlékezetpolitikában is és kultúrpolitikában is. Itt a 40 év kommunizmus pusztítása egészen elképesztő hatással van még a mai napig is, a ma felnövő generációra is a tekintetben, hogy a történelemhez hogyan viszonyulunk.

Másrészről pedig, ha megnézzük, hogy száz évvel később azok az emberek, akik magyarként saját szülőföldjükön élnek, még mindig nagyon sok tekintetben jogfosztottságban kell hogy töltsék mindennapjaikat, olyan országokban is, amelyek az Európai Unió tagjai, úgy gondolom, hogy ez is arra hívja fel a figyelmünket, hogy rengeteg teendőnk van még Trianonnal kapcsolatban, és ez egy olyan indítvány, ami előmozdítaná ezeknek a problémáknak a megoldását is.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A Jobbik képviselőcsoportjából Lukács László György képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a figyelmet. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Talán kevesebb fontos dolog van, mint amiről beszélhetnénk, mint Trianon, és talán kevésbé fájó dolgokról szokott szó esni ebben a Házban, mint egyébként a trianoni békediktátumnak a ténye. Éppen ezért igazán fontos megemlíteni azt és fontos arról is beszélni, hogy mégis mi az akadálya annak, hogy teljes vitát, hogy helyes kiértékelést és egy sokkal erősebb emlékezetpolitikát folytassunk, és itt az akadály talán pont a többség erejében áll.

Azt láttuk az elmúlt időszakban is, és talán Pánczél Károly mostani hozzászólása is azt mutatta meg, hogy a Fidesz rendre elhajol ezek elől a kezdeményezések elől. Most Pánczél képviselőtársamtól megkérdezném, hogy az-e az ön megoldása, hogy az Alaptör-

vény kellő erőt és kellő súlyt biztosít-e ennek a jó kezek között való megemlékezésre, vagy csak az a baj, hogy a Jobbik nyújtotta be.

Szerintem ez az utóbbi a probléma önöknél, mert amikor már korábban is benyújtottuk ezt, akkor még egy kicsit megengedőbben is fogalmazott az ön képviselőtársa, nem is ül öntől olyan messze, Szabolcs Attila volt, aki azt mondta, hogy a bizottság ülésén - és itt a Nemzeti összetartozás bizottságának ülésére gondolt - megvitatták, illetve azért utasították el ezt a javaslatot, mert az ősz folyamán - ez 2017-re utalt - szeretnének egy olyan konszenzusos javaslatot benyújtani, mármint a bizottság a tisztelt Ház elé, amely nemcsak az 1920-as eseményekkel, hanem a '18-19-20-as évek egymásra utaló eseményeivel is foglalkozik, és így komplettebben lehet vizsgálni. Tehát sem magát a Trianon-megemlékezést nem utasították el, hanem a módját, hogy itt egy nagyobb időszakot vizsgálva, komplettebben lehessen az egészet megvizsgálni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez időhúzás az önök részéről. Semmi mást nem tettek, a most már egyébként nem képviselő Szabolcs Attila is, a most még képviselő Pánczél Károly is, mint hogy önök időt húznak. Márpedig időnk nincs, 2020 nagyon közel van. Ha valamit szeretnénk - és még egy üzenet Pánczél Károlynak -, ha valami többet szeretne adni ma a nemzetnek, azoknak, akik magukat magyarnak vallják, akkor ne féljen többet adni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Akkor nem korlátozza saját magát az Alaptörvénnyel, akkor fogadja el, akár ha ellenzéki indíttatású egy ilyen javaslat, hogy legyen és tudjunk többet adni annál, és legyen egy tisztességesebb, egy teljes körű megemlékezés, amely nagyobb figyelemmel van az emberekre, mint hogy csak beleburkolozunk az Alaptörvény gúnyjába.

Úgy gondolom, hogy önök fordítva ülnek a lovon. Az ellenzék álláspontja teljesen tiszta, és nagyon szépen köszönjük az ő támogatásukat is, akik jelezték a támogatást. Köszönjük szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ezzel a felszólalások végére értünk. Megkérdezem Szávay István képviselő urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Jegyző úr, kettő perc áll rendelkezésére, parancsoljon!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Szeretném megköszönni először is a támogató hozzászólásokat Keresztes László Lóránt LMP-s, Tordai Bence párbeszéd és Dúró Dóra független képviselőnek. Úgy néz ki, hogy azért volt értelme ezt a kérdést fölvetnünk. A parlamenti frakciók többsége úgy gondolja, hogy erről érdemes párbeszédet folytatni, és sajnálom, hogy az MSZP-nek nincs bent kép-

viselője, de a legjobb tudomásom szerint ők is támogatónak állnak ehhez az ügghöz, legalábbis Molnár Zsolt képviselő úr a tárgysorozatba vétel vitájakor erről beszélt, emellett érvelt, illetve jelezte egyetértését.

Molnár képviselő úr is egyébként azt mondta a Nemzeti összetartozás bizottságában, hogy azért nem konfrontatív javaslat, és erről a kérdéstről, a trianoni trauma feloldásához vezető lehetőségekről érdemes valamilyen párbeszédet folytatni.

(17.50)

Odajutottunk tehát, tisztelt kormánypárti képviselőtársam, hogy nemzeti sorskérdésekben a környező országok által fontosnak tartott és vélhetően hazug vádakkal kapcsolatban Magyarországon, a magyar parlamentben nemcsak a Jobbik, hanem még az LMP, az MSZP, sőt még a Párbeszéd is úgy gondolja, hogy ezekről a kérdésekről érdemes valamilyen érdemi vitát folytatni, erre egyedül a kormánypárti képviselők nem hajlandók. Ez az önök lelkén fog innentől kezdve száradni, képviselőtársaim.

Pánczél elnök úr, ismerjük jól egymást, régóta dolgozunk együtt, pontosan tisztában vagyok az ön elkötelezettségével ezzel az üggyel kapcsolatban, mégis elfogadhatatlannak tartom, hogy önök még ennek a kérdésnek a megvitatásától, az érdemi párbeszédétől is elzárkóznak. Vegyük tudomásul, hogy 1920-ban egy páratlanul gyalázatos és igazságtalan békeszerződés született a magyarság kárára. Ezt a békét Románia egy igazságos döntésnek fogja bemutatni, ezzel a békével kapcsolatban meg fogják alázni az erdélyi magyarságot - ez a folyamat már elkezdődött -, és önök, a kormánypártok úgy gondolják, hogy ebben a helyzetben, ebben az évfordulóban abban a környezetben, amikor Románia az egész nemzetközi közvéleményt tele fogja majd harsogni azzal, hogy milyen igazságos döntés született és milyen kisebbségi mintaállamként működnek, önök úgy gondolják, ezzel kapcsolatban elegendő válasz az, hogy az Alaptörvénybe valamit nyolc évvel ezelőtt beírtunk.

Mi úgy gondoljuk, hogy ez kevés. Nagyon sajnáljuk, hogy önök még az érdemi párbeszédétől is elzárkóznak egy ilyen fontos nemzeti, nemzetpolitikai ügyben. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A döntésre a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Soron következik a **Magyarország biztonsági érdekét sértő külföldi befektetések ellenőrzéséről** szóló törvényjavaslatához benyújtott zárószavazás előtti jelentés és zárószavazás előtti módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/628. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Arra figyelemmel, hogy az Országgyűlés a július 20-ai ülésnapon a zárószavazás elhalasztásáról döntött, az előterjesztő T/628/9. számon zárószavazást

előkészítő módosító javaslatot nyújtott be. A Törvényalkotási bizottság zárószavazás előtti módosító javaslata T/628/10. számon, a zárószavazás előtti jelentés pedig T/628/11. számon a honlapunkon elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Ezekre összességében 15 perc áll rendelkezésre, amelyből a többségi véleményre legfeljebb 8 perc, míg a kisebbségi vélemény ismertetésére 7 perc áll rendelkezésre.

Most megadom a szót Hadházy Sándor képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr!

HADHÁZY SÁNDOR, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2018. szeptember 27-én tartott ülésén a házszabály 53. §-a alapján zárószavazás előtti módosító javaslat benyújtása érdekében megtárgyalta a Magyarország biztonsági érdekét sértő külföldi befektetések ellenőrzéséről szóló T/628. számú törvényjavaslatot. A bizottság a zárószavazás előtti jelentést és módosító javaslatot 25 igen szavazattal, 7 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! A nemzetgazdasági, valamint a lakossági szükségletek ellátása szempontjából kiemelkedő, jelentős ágazatokat érintő külföldi befektetések ellenőrzése valamennyi nemzet alapvető érdeke, hiszen ezen ágazatok ellenőrzése nélkül sérül az adott állam szuverenitása. A benyújtott törvényjavaslat éppen azt a célt szolgálja, lehetővé kívánja tenni, hogy az állam a jövőben felléphessen a külföldi országokból érkező befektetők egyes ágazatokban történő olyan mértékű gazdasági befolyásszerzése ellen, amely sértheti Magyarország biztonsági érdekeit.

A megfogalmazott szándék elérése érdekében az előttünk fekvő törvényjavaslat az ágazatért felelős miniszter felé történő bejelentési kötelezettséget ír elő abban az esetben, ha az adott cég az ország biztonságának szempontjából érzékeny gazdasági ágazatokban, így például titkosszolgálati eszközök előállításának, pénzügyi szolgáltatások nyújtásának, lőfegyvereknek és haditechnikai eszközök gyártásának a területén tevékenykedik.

A törvényjavaslat szerint szintén szükséges lenne a bejelentés a gazdasági tevékenység folytatásához nélkülözhetetlen berendezések, eszközök, infrastruktúrák használati vagy működtetési jogának a külföldi befektető által történő megszerzése esetén. A bejelentés megvizsgálását követően dönthet úgy a miniszter, hogy tudomásul veszi a jogügyletet, vagy tiltó határozatot hoz. A tiltó határozat esetében a megszerzési kívánt részesedéshez kapcsolódó tulajdonosi jogok jogszerűen nem gyakorolhatók.

A benyújtott tervezet szerinti rendelkezések összhangban állnak a közösségi joggal, több tagállam is rendelkezik hasonló szabályozással.

Éppen ezért tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kisebbségi véleményt Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony fogja ismertetni. Parancsoljon, öné a szó.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor a rendkívüli ülészakban a zárószavazás előtt megálljt mondtak és nem tartották meg a zárószavazást, azt gondoltuk, hogy majd érdemi módosítások lesznek ebben a törvényjavaslatban, és végre a nemzet érdekét fogják szem előtt tartani. Erre benyújtottak egy 24 pontból álló módosítási javaslatot, de érdemi módosítás nem történt ebben a törvényjavaslatban.

Nézzük a címét: Magyarország biztonságát sértő külföldi befektetésekről - mondja a törvényjavaslat. Én meg azt mondom, hogy ez a korrupció melegágya. Miért mondom ezt? Azért, mert, ahogy Hadházy Sándor képviselőtársam is elmondta, a miniszter fogja majd eldönteni, hogy az milyen befektetésnek minősül, az ő mérlegelési jogköre lesz majd az, hogy ez sérti-e Magyarország biztonságát. Nem látszik a törvényjavaslatból az egyik legfontosabb dolog: mi fogja eldönteni, milyen feltételek mentén fogják meghatározni azt, hogy ez Magyarország biztonságát sérti, vagy nem sérti.

Egy másik fontos dologra is szeretném felhívni a figyelmet. Tudjuk jól, hogy itt nem 1-2 milliós befektetésekről lesz szó, akár több milliárd, több tíz- vagy akár százmilliárd forintos külföldi befektetéseket is engednének hazánkba. A bírság 1 millió és 10 millió forint között van. Én azt gondolom, hogy ez nevetséges. Igenis magasabb büntetést kellene szabni azokra a külföldi befektetőkre, amelyeknél kiderül, hogy ha a törvény elfogadása megtörténik, hogy sérti a törvényjavaslatban foglaltakat, és ezzel a jogszabály ellen van.

Én ezt a két pontot szerettem volna kiemelni, de Varga-Damm Andrea képviselőtársam, akinek határára ennél a törvényjavaslatnál a rendkívüli ülészakban megálljt parancsoltak, majd kifejtje a jogi észrevételeit. De azt szerettem volna elmondani, hogy a Törvényalkotási bizottságban miért születtek a nem szavazatok. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most a képviselői felszólalások következnek, képviselőcsoportonként 5-5 perces időkeretben, illetve 3 percen a független képviselők is szólhatnak. Megkérdezem, hogy ki kíván felszólalni. Elsőnek a Párbeszéd képviselőcsoportjából Tordai Bence képviselő úrnak adok szót. Mint említettem, 5 perc az időkeret, képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársak! Egy nagyon fontos hiányérzete van a Párbeszédnek, amikor a Magyarország biztonsági érdekét sértő külföldi befektetésekről van szó, mégpedig a legjelentősebb, az ország sorsát évtizedekre meghatározó külföldi befektetésről beszélek, a paksi bővítésről. Vajon, ha van itt egy 4000 milliárd forintos befektetés, egy külföldi beruházás, amely külföldi hitelből, orosz hitelből, orosz beszállítókkal, orosz érdekeket szolgálva, orosz technológiával történik, és amelyet egyébként a magyar állampolgárok szinte egyöntetűen elutasítanak, akkor hogy fogja őket, hogy fog minket megvédeni ez a törvény attól, hogy a paksi bővítés mégiscsak bekövetkezzen?

(18.00)

Ha van valami, ami valóban Magyarország biztonságát kockáztatja, akkor az éppen a paksi bővítés. Nem akarok nagyon messzire visszamenni, de Fukushima és Csernobil példája elég jól mutatja, hogy az atomenergia a legkevésbé sem biztonságos. Az a szomorú helyzet, hogy ugyanazok az oroszok, ugyanaz az orosz cég fogja építeni és talán üzemeltetni is majd a Paks II. erőművet, amely Csernobilban is nagy érdekeket szerzett. Ahogy Kocsis-Cake Olivio képviselőtársam hozzászólásában már jelezte, maga a Paks I. erőmű is folyamatos üzemzavarokkal küzd. 15 évvel ezelőtt egy nagyon súlyos üzemzavar történt, amikor radioaktív gázok jutottak ki Magyarország légterébe, és minden évben számos leállást vagy legalábbis teljesítmény-visszafogást, egyes reaktorok leállítását kell végrehajtsák annak érdekében, hogy eddig legalábbis ne következzen be komolyabb tragédia.

A paksi bővítéssel kapcsolatban számos biztonsági ügy van. Az egyik az elemi, az élethez fűződő jogunkat fenyegető biztonsági kockázat, konkrétan egy atomerőmű mindig életveszélyes, és az a helyzet, hogy lenne alternatíva. Lenne alternatíva, hiszen ahelyett, hogy egy koncentrált, centralizált energiatermelést folytatónánk, és ez lenne a magyar energiapolitika meghatározó tényezője a következő évtizedekben, sokkal biztonságosabb lenne, és emberéletet semmilyen módon nem veszélyeztetne az, ha decentralizált energiatermelésre állnánk át, ha kisméretű nap-elemeket és egyéb megújuló energiaforrásokat támogatnánk; ha ne adj' isten, mondjuk, engedélyezné ez a kormány a szélerőművek telepítését, ami az elmúlt 8 évben, hogy, hogy nem, nem történhetett meg; ha visszavonnák azokat az adókat és egyéb terheket, amelyek a napelem és más megújuló energiaforrások felhasználását sújtják. Tehát lenne itt biztonságos alternatíva, ami egészen bizonyos, hogy semmilyen kockázatot nem jelent.

Ez a paksi bővítés ugyanúgy veszélyt hordoz pénzügyi értelemben is, sőt itt viszonylag biztos számítások állnak a rendelkezésünkre, nagyon jól tudjuk, hogy ez egy ráfizetéses üzlet lesz. Tulajdonképpen

azt is kimondta az Európai Bizottság, hogy a magyar kormány közpénzből támogatja ezt a projektet. Piaci alapon ez nem lenne életképes. Tudjuk azt is, hogy folyamatosan csökken az energia ára, ahogy a megújuló energiaforrások egy kilowattóra jutó költsége zuhan, úgy mostanra már egyértelmű, 2018-ban is olcsóbb megújuló energiákkal villamos energiát előállítani, mint amilyen atomenergiával.

Hiába hivatkozik Németországra a kedves államtitkár és miniszter úr, sőt maga a miniszterelnök, attól sem lesz igaz, hogy az a paksi költség, amit most a beruházási költségek beszámítása nélkül számítanak ki, hogy az egy reális ár lenne. Az a nagy helyzet, hogy éves szinten több száz milliárd forintot fogunk erre ráfizetni. Tehát a paksi bővítés kockáztatja a pénztárcaink biztonságát is.

Nem is beszéltünk akkor még arról a geopolitikai függésről, ami még inkább Oroszországhoz láncolja Magyarországot, de hát tulajdonképpen az egész paksi bővítésnek ez a célja, Putyin azért rendeli magához Orbán Viktort, hogy újra és újra megbizonyosodhasson róla, hogy nem fenyegeti semmi az ő hatalmi terjeszkedésének legfőbb eszközét Kelet-Közép-Európában: a paksi bővítést. Hiszen az technológiailag, a fűtőanyagok tekintetében, sőt az elhasznált fűtőelemek tekintetében is Oroszországhoz köti Magyarországot. Ha egymás mellett fog üzemelni Paks I. és Paks II., akkor a villamosenergia-szükségletünk 80 százalékát ez a két erőmű fogja biztosítani. Elég egyértelmű, hogy mennyire kiszolgáltatott az ország egy ilyen esetben annak, hogy Putyin már nemcsak a gázcsapot tudja elzárni, hanem ki tudja húzni Magyarországot a konnektorból. Ennél nincs nagyobb veszély, ez ellen kéne fellépni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Varga-Damm Andrea képviselő asszony. De mielőtt megadnám a szót, megköszönöm együttműködésüket, és az elnöklést átadom Jakab István alelnök úrnak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)* Képviselő asszony, öné a szó. Parancsoljon!

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Egyetérték az előttem szólókkal. Ha visszaemlékeznek a július 20-a előtti ülésorozatra, akkor hallhatták tőlem két alkalommal is mindazokat a jogi problémákat, amelyek jellemzik ezt a törvényjavaslatot, és hogy őszinte legyek, örültem neki, hogy legalább minimum két hónappal később fog a Ház egy ilyen gyalázatos törvényt megszavazni.

Azon túl, hogy minden ország polgára üdvözli, ha a saját kormánya próbálja megvédeni azokat a nemzetbiztonsági szempontból fontos objektumokat és

gazdasági tényezőket, amelyek a társadalom biztonságát, ellátási biztonságát jelentik, azonban ez a törvény csak szavakban, címekben szolgálja ezt. Miért mondom én ezt?

Ez a jogszabály az Európai Unió, az Európai Gazdasági Közösségen és a Svájci Államszövetségen kívüli személyek és szervezetek tulajdonszerzéséről szól. Bizonyára tudja mindenki, hogy a gyalázatos letelepedési kötvény intézményével gyakorlatilag a világ csirkefogóinak tömegét sikerült Magyarországra és ezzel az Európai Unióban letelepíteni, mint ahogy egyébként nap mint nap a híradásokból ezt olvassuk. Tehát ha a magyar kormánynak ennyire fontos a magyar emberek biztonsága, és ezért egy ilyen javaslatot hoz a Ház elé, akkor mondjuk, már évekkel ezelőtt gondolnia kellett volna arra, hogy ne jöhessenek be az országba olyan emberek, akik nemcsak hazánk biztonságát, de az európai biztonságot is sértik vagy sértetik, tevékenységük, gazdasági tevékenységük mindenféle illegális tevékenységre kihat. Ily módon álságos azt mondani, hogy a magyar kormány ezzel a jogszabállyal szeretné megvédeni a magyar emberek biztonságát.

A következő jogi probléma ezzel az, tisztelt képviselőtársaim, hogy ez a korrupció melegágya. Miért is mondom ezt? Egyrésztől azért mondom, mert ha valóban az lett volna a cél, hogy ne tudjanak tulajdont szerezni, akkor például úgy szabályozták volna, hogy az erre irányuló jogügylet érvénytelen. Nem, nem így szabályozzák! Úgy szabályozzák, hogy a tulajdonszerzés megtörténik, csak a tulajdonosi jogokat nem lehet gyakorolni. Miről beszélünk, kérem szépen? Ha az a cél, hogy ne tudjon tulajdonjogot szerezni, akkor azt kellett volna a jogszabálynak kimondania, hogy az erre irányuló szerződés akkor, ha a tudomásulvétel nem történt meg, semmis.

Na, de kibújik a szög a zsákból, mert ott van az elővásárlási jog intézménye, ami arról szól, hogy abban az esetben, ha nem igazolja vissza a belügmíniszter, nem veszi tudomásul a tulajdonszerzést, akkor bizonyos határidőn belül értesíteni kell a megszerzett tulajdont, és mindjárt ott van az állam elővásárlási joga. Ezért nem nyilvánítja a jogszabály semmisnek, mert mi a cél? Az a cél, hogy a kormány körüli oligarchák bele tudjanak olyan szakterületekbe tulajdonosként lépni, ami ezek által a jogviszonyok által érintett.

De azért el is gondolkodhatnánk a következőn is. Nem arról van-e szó, hogy tulajdonképpen a kormány oligarchái a sajátjaikban nem bíznak? Hiszen ezeken a szakterületeken iszonyú mennyiségű új oligarcha szerzett már tulajdonrészt.

A magyar társadalmat kiszolgáló rendszerek gyakorlatilag totálisan már most is a kormány körüli oligarchatársaság kezében vannak, de nem bíznak a sajátjaikban, nehogy véletlenül valaki olyat behozzanak ezekbe az üzletekbe, amit nem beszéltek meg a vezérrel, és akkor mit tudunk tenni? Ott van az állam elővásárlási joga.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem furcsa ez? Na, de van még egy kibúvó. Azt mondja a jogszabály, hogy ellenőrzési kötelezettsége lesz a belügyminiszternek. De azt is mondja, hogy ha hat hónapon belül a tudomást szerzéstől nem kezd el intézkedni, akkor már nem is tud intézkedni, akkor ez a dolog átment, akkor neki már nincs módja arra, hogy megakadályozza az ilyen tulajdonszerzéseket. Ha én egy ilyen jogszabályt ideterjesztek, és elmondom, hogy ez hazánk nemzetbiztonsága szempontjából milyen fontos, akkor engedek egy ilyen kibúvót? Tessenek már, képviselőtársaim, elgondolkodni!

És akkor persze még lehet arról beszélni, amiről már korábban is szoltam, hogy egyébként egy ügyesebb ügyvédi iroda ezt tökéletesen ki tudja játszani, hogy európaiak legyenek, akik tulajdont szereznek.

Száz szónak is egy a vége, képviselőtársaim, ez a jogszabály büzlik attól, hogy nem a valódi célt szolgálja. Ha önöknek tényleg az lett volna a céljuk, amit az indoklásban és a címében olvasunk, akkor ide olyan jogszabályt terjesztenek, ami valóban nemzetünk biztonsági érdekét szolgálta volna. Ez nem az a javaslat. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik sorai-ban.)*

(18.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további felszólaló nem jelentkezett, a vitát lezárom, a határozathozatalokra holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/1358. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Salacz László képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2018. szeptember 27. napján tartott ülésén megtárgyalta a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény módosításáról szóló T/1358. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 34 igen szavazattal egyhangúlag elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! A fogyatékos emberek a mindenkit megillető jogokkal és lehetőségekkel kizárólag jelentős nehézségek árán vagy egyáltalán nem

képesek élni. Ők a társadalom egyenrangú tagjai, hátrányaik enyhítése, esélyegyenlőségük megalapozása mindannyiunk közös felelőssége és kötelezettsége mind Magyarországon, mind az Európai Unióban. Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja, hogy honfitársaink hátrányai a pontosított és kibővített szabályozásoknak köszönhetően enyhítésre kerüljenek. A törvényjavaslat meg kívánja könnyíteni a hozzáférést az Európai Unió területén, valamint kibővíti azon tárgykört, amelyek esetében a feltételek fennállása mellett nincs szükség engedélykérésre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem önöket, mint ahogy a Törvényalkotási bizottság ülésén is tették, támogassák az előttünk fekvő törvényjavaslatot. Köszönöm szíves figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Völner Pál államtitkár urat, kíván-e szólni a vita e szakaszában. *(Dr. Völner Pál nemet int.)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem kíván a vita e szakaszában szólni. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces felszólalásra nincs lehetőség, hisz időkeretes tárgyalás van. Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Milyen érdekes, hogy ebben a Házban mindig valami olyan kérdés az, amelyben kormánypart és ellenzék egyetért, amely valamely nemzetközi színtérről érkezik hozzánk! Milyen furcsa, hogy a külföldi szervezetek, amelyeknek mi is tagjai vagyunk, tudnak olyan javaslatokat tenni, hoznak elének és a nemzetközi színterre olyan témákat, amelyek feltétlenül egyetértést és az emberek együvé tartozását, szolidaritását szolgáló intézményekről rendelkeznek, illetve alapítanak meg.

Az előbbi hozzászólásomban kritikákat kellett megfogalmaznom, mert a kormány nem áll a helyzet magaslatán, és a céljait, a valódi célokat nem tudja abban a jogszabályban érvényesíteni. Ennél a jogszabálynál pedig azt kell mondanom, hogy mindannyiunknak támogatnunk kell ezt a javaslatot, de rendkívüli módon sajnálom, hogy egy ilyen javaslat nem belsőldről, a kormány részéről érkezik, hanem valamilyen nemzetközi egyezmény generálja azt, hogy valamely társadalmi csoportot és annak érdekeit preferáljuk.

Jelesül ebben a szerzői jogi törvényben a fogyatékkal élő honfitársaink és a világon fogyatékkal élő emberek szerzői művekhez való hozzáférést szabályozzuk. Magam már azon is csodálkoztam, amikor először ezzel a jogszabályjavaslattal találkoztam, hogy úristen, ez eddig miért volt nyitott kérdés. Miért telt

el több tíz év, akár a nemzetközi térben is, hogy nem jutott eszébe korábban senkinek, hogy az ilyenfajta élethelyzeteket, életviszonyokat egy ilyen jogszabállyal, egy ilyen nemzetközi egyezményrel is elismerje? De ami késik, nem múlik. Szerencsére bizonyára voltak erre is hangadók a nemzetközi térben, akik meg tudták teremteni ennek lehetőségét.

A fogyatékkal élő honfitársainkról szinte óráról órára ebben a Házban is, illetve a Házon kívül, a politikai életben folyamatosan megnyilatkozunk, valamifajta nehézségeiket próbáljuk felszámolni, igyekszünk azokat a hátrányokat felszámolni, amelyeket egészségi állapotuknál fogva vagy valamifajta veleszületett rendellenességnél fogva nem tudnak leküzdeni. Egy társadalomnak mindenképpen fokmérője a szolidaritás. Globális világban élünk, ahol fogyatékkal élő embertársaink, még ha a technika fejlődik is, sokkal nehezebben tudják mindazokat az információkat megkapni, abba a vérkeringésbe belekerülni, amely a mai felgyorsult világot jellemzi.

A magunk részéről a Jobbik képviselőcsoportjában rendkívüli módon üdvözljük azt, hogy még ha aránylag későn is, de a nemzetközi térben megnyilatkozott és megmutatkozott ennek az egyezménynek a meghozatala. Külön üdvözlöm, hogy két kérdésben nemzeti hatáskörbe utalta az egyezmény a döntést, az egyik a személyi kör, a másik pedig a felhasználás ellenértéke vagy ingyenessége. Nagyon örülök annak, hogy a kormány a legszélesebb személyi kört, a fogyatékkal élők személyi körét határozta meg, olyan fogyatékkal élő csoportokat is, akiknek az állapota jelentősen kedvezőbb, mint általában azoké, akiknek az egyezmény eredetileg készült. Azt pedig külön üdvözlöm, hogy semmifajta ellenszolgáltatást nem vezet be a nemzeti szabályozás ebben a kérdésben.

Mindezekre tekintettel természetesen a Jobbik képviselőcsoportja támogatja ezt a törvényjavaslatot, és azt reméljük, hogy a fogyatékkal élő honfitársaink és a világon mindazok, akik ilyen állapottal érintettek, a szerzői művekhez korlátlanul és minél szélesebb körben juthatnak hozzá, és ezzel az életminőségük is javul. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e reagálni az elhangzottakra. *(Dr. Völner Pál: Igen.)* Igen. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Szeretném megköszönni a frakciónak azt a konstruktív hozzáállást, amit tanúsítottak a törvényjavaslat vitája során.

A Varga-Damm Andrea képviselőtársam által elmondottakra reagálva: miután a szerzői jog túlnyúlik

a határokon, ezért szerencsés az, hogy ebben a formában tudtuk megoldani ezt a problémát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **EUROFISH Nemzetközi Szervezetet létrehozó Megállapodás kihirdetéséről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/1356. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak. Parancsoljon, képviselő asszony!

DUNAI MÓNIKA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság a 2018. szeptember 27-én megtartott ülésén megtárgyalta az EUROFISH Nemzetközi Szervezetet létrehozó Megállapodás kihirdetéséről szóló T/1356. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 36 igen szavazattal, vagyis egyhangúlag elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! A most tárgyalt törvényjavaslat célja a 2000. május 23-án magyar részvétellel megalakult közép- és kelet-európai halászat fejlesztéséért létrehozott nemzetközi szervezet, vagyis az Eurofish létrehozásáról szóló megállapodás kihirdetése. A csatlakozással megnyílik annak a lehetősége, hogy világszínvonalra emelhesük a magyarországi édesvízi, akvakulturális haltermelést. Az Eurofish az információterjesztés, a tagországok gazdasági szereplőinek promóciója és ágazati projektek támogatása terén nyújt segítséget a tagországok részére. Az Eurofish segíti a tagországok cégeinek megjelenését a fontosabb nemzetközi szakmai kiállításokon és vásárokon, így a magyar halgazdálkodási ágazat is megtalálható lenne olyan rendezvényeken, amelyek kiemelkedő jelentőséggel bírnak majd a hazai halak és haltermékek népszerűsítésében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem önöket, mint ahogy azt a Törvényalkotási bizottság ülésén is tették, támogassák a most tárgyalt törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

(18.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Farkas Sándor

államtitkár urat, miniszterhelyettest, a vita e szakaszában kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen, öné a szó.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Csak szeretném megköszönni a Törvényalkotási bizottság egyhangú döntését. Úgy látszik, ez az előterjesztés, habár néhány módosító indítvány érkezett hozzá, ezek mind jogtechnikai, illetve helyesírási kérdések voltak. Köszönöm a konstruktív munkájukat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatnom önöket, hogy a kijelölt Külügyi bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Ahogy az általános vitában már elmondtuk, tudjuk támogatni ezt a javaslatot, hiszen csupa olyan rendelkezést tartalmaz, amely hiánypótló, és amellyel egyetértünk. Amikor kifejtettük a kritikáinkat, azok sokkal inkább arra vonatkoztak, amelyeket nem tartalmaz ez a javaslat, és amelyekre sajnós a bizottsági ülésen sem kaptunk érdemi válaszokat, azaz hogy a magyar hal szerepét nem látjuk ebben a rendszerben. Nagyon örülünk, ha összefogja és ezzel nemzetközi szintre emelődik ez a téma, csak hazánkban ennek a gyakorlati megvalósulása még nagyon messze van. Gondolok itt arra, hogy a halfogyasztásunk mértéke az európai átlag töredéke, még a negyedét sem éri el.

Ha minden évben elérnénk azt, hogy csak egy kilogramm több halat eszik minden magyar ember, még akkor is 18 évünkbe telne, míg utolérnénk az európai uniós átlagot. Azt hiszem, itt - túl a nemzetközi megállapodásokon - nagyon sok hazai teendő is lenne. Arról nem is beszélve, hogy XXI. századi minőségben és XXI. századi módon előkészített halalapanyagokból látnánk szívesen termékeket a polcokon, amelyek nem külföldi konzervek, hanem valóban magyar halból készülnek. Ugyanúgy, ahogy elmondtam az általános vitában, hogy ma már nem kívik az, hogy bemegyünk egy multinacionális bevásárlóközpontba vagy bármilyen boltba és élő csirkét vásárolunk, hogy aztán majd otthon levágjuk, megkopasszuk, felbontsuk és megegyük, ugyanúgy ma már az sem egy elfogadott dolog és nem egy keresett termék, hogy mondjuk, élő halat dolgozzanak fel a háziasszonyok vagy a háziurak éppen otthon.

Szeretnénk végre minőségi, előkészített, a mai korban is értelmezhető alapanyagokat látni a magyar halból, és akkor azt hiszem, ez a halfogyasztási kedv és szokás is sokkal inkább megnőne a magyar társadalomban, aminek aztán népegészségügyi és csomó egyéb vonzata lehetne, hiszen a Kárpát-medence na-

gyon alkalmas arra, hogy minőségi édesvízi hallal lás-suk el saját magunkat vagy akár a külföldöt is. Főleg annak tükrében fontos ez, hogy ne felejtsük el, hogy a tengerek gyakorlatilag kiürültek, töredékére esett vissza az emberek számára fogyasztó, kifogható hal mennyisége, most már ott is akvakultúrás, nagyketreces tartásokban nyerik ki azokat a halakat, amelyek megjelennek. Így megnőhetne a magyar hal szerepe. Arra biztatom ismételtelen államtitkár urat, hogy erre egy nemzeti programot dolgozzunk ki.

A Jobbik benyújtotta a költségvetéshez a módosító javaslatot, és túl a nemzetközi megállapodáson, amit - még egyszer hangsúlyozok - támogatunk, elvárnánk ilyen jellegű előrelépéseket is, de itt beszél-tünk élőhelyfejlesztésről, beszélünk az invazív fajok kifogásáról, és ha már itt tartunk, hadd említsem meg zárszóként azt, hogy kétszáz volt halászcsalád még mindig van Magyarországon, akiket nagyon csúnyán átverték. Államtitkár úr tudja, hogy a korábbi minisz-ter úr itt, a Parlament falai között többek között az én kérdésemre azt az ígéretet adta, hogy ezen kismemmi-zett és jogszabály által betiltott szakmájú emberek és családjaik kárpótlást fognak ezért kapni. A mai napig egyetlen forintot nem kaptak, ami elég csúnya dolog, ha egy miniszter ígéri a nemzet templomában. Jó lenne, ha erre is valamiféle visszamenőleges kárpótlás megérkezne számukra, mert számítanak rá, és talán enyhülne az a harag, náluk jogos harag az önök irá-nyában, ami jelenleg megvan. *(Közbeszólások a Job-bik soraiból: Úgy van! Úgy van!)* Köszönöm a lehe-tőséget. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Or-szággyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki élni a fel-szólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom. Megkérdem államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Nem.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **föld-művesek emléknapijáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és összegző módosító javaslat vitája. A Turi-Kovács Béla, Simon Miklós, Farkas Sándor, Jakab István, Font Sándor, Bencsik János és Czerván György, Fidesz, valamint Szászfalvi László, KDNP, képviselők által benyújtott H/893. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai há-lózatton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Tör-vényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő asszony!

DUNAI MÓNKA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim!

Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság a 2018. szeptember 27-én megtartott ülésén megtárgyalta a földművesek emléknapijáról szóló T/893. számú határozati javaslatot. Az összegző módosító javaslatot és összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 36 igen szavazattal, egyhangúlag támogatta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország múltjában és Magyarország jelenében egyaránt meghatározó, sőt országmegtartó szerepet töltenek be a földművesek, a magyar gazdák. Így volt ez a múltban is, így van ez ma is, és reményeink szerint így lesz ez a jövőben is. A haza védelmében minden helyzetben kivették a részüket, hazaszeretetükről sokszor bizonyosságot tettek annak ellenére, hogy nagy nehézségek és földesúri terhek mellett kellett biztosítaniuk saját és mások boldogulását. A jelen határozati javaslat nagy-rabecsülésünk kifejezése azon honfitársainkkal szemben, akik a múltban és ma is verejtékes munkájukkal biztosítják mindannyiunk élelmezését. Amikor erről a társadalmi rétegről beszélünk, akkor ezalatt a magyar falvak lakosságát is értjük, akik kitartásukkal és odaadásukkal őrzik a falusi élet pótolhatatlan értékeit. Magyarország Kormánya minden rendelkezésre álló eszközzel támogatja a földművelő falusi élet megerősödését, elég, ha csak a fiatal gazdák támogatását vagy a magyar falvak programot említjük.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem önöket, hogy a határozati javaslatot támogassák ugyanúgy, mint ahogyan a Törvényalkotási bizottság ülésén is, ahol is - mint említettem az elején - egyhangúlag támogatta a bizottság a benyújtott határozati javaslatot, hogy ezentúl szeptember 17-e legyen a magyar földművesek napja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, az előterjesztő képviselőjében kíván-e valaki felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Kérdezem a kormány képviselőjében államtitkár urat. *(Jelzésre:)* Nem kíván szólni. *(Magyar Zoltán: Be van nyomva a gombom. - Közbeszólások a Jobbik soraiból: A kis eminens! - Derültség a Jobbik soraiból.)* Pillanat türelmet kérek! *(Zaj.)* Egy pillanat türelmet kérek! Azonnal odaérek, kedves képviselőtársam, csak tudja, van egy rend, amit követünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Köszönöm államtitkár úrnak, hogy megtisztelte a kései vitát itt a jelenlétével, hiszen az általános vita alkalmával már volt módunk ezen javaslat kapcsán eszmét cserélni - és a bizottsági ülésen is -, de nem győzöm hangsúlyozni, hogy természetesen a Jobbik Magyarországiért Mozgalom frakciója támogatja ezt a kezdeményezést. Úgy gondoljuk, hogy

valóban, hazánk egy olyan agráradottságokkal és olyan agrármúlttal megáldott ország, ahol méltóképpen meg lehet ünnepelni ezt a napot és meg is kell ünnepelni. Reméljük, hogy a kormány minden lehetőséget, eszközt megad ennek biztosítására.

De hogy mindenki számára felhőtlen lehessen ez az ünnep, én benyújtottam néhány módosító indítványt Ander Balázs képviselőtársammal közösen, amelyek pont azt szorgalmazták, pont azt idézték volna elő, ha elfogadja a kormánypárti többség, hogy azoknak a családoknak is méltó ünnep lehessen ez a földművesek emléknapija, akiket önök nem ismernek személyesen, hanem csak úgy általában gazdálkodó magyar családok. Mert attól félek, hogy ezen módosítások el nem fogadása esetén nagyon-nagyon sok olyan magyar család lesz vidéken, akik nem fognak tudni kellő áhítattal és kellő elégedettséggel gondolni erre a nagyon fontos emléknapi.

(18.30)

Csak három dolgot szeretnék nagyon röviden lezögezni, amit a legfontosabbnak tartottam volna, hogy elfogadásra kerüljön, és ezáltal méltó emléknapot ülhessünk. Az egyik az, hogy az európai uniós és hazai forrásoknak egy sokkal tisztességesebb elosztására tettünk volna kísérletet, erre számtalan próbálkozásunk volt határozati javaslat formájában, törvény módosítás formájában, mert az teljesen abszurd dolog, hogy önök még ellenzékiből, 2010-et megelőzően, egyébként nagyon jogosan, azzal bírálták az akkori kormányokat, hogy itt Európa közepén egy agrárközpontúnak mondott országban bizony a fejlesztési források jelentős részét a legtehetősebbek viszik el. Ahogy mondom, akkor ezzel a kijelentéssel egyetértettünk, csak az a baj, hogy sajnos még most is egyet kellene értenünk, mert ez az arány nemhogy javult volna, hanem az olló tovább nyílt, és ma még inkább el lehet mondani Magyarországra, hogy a fejlesztési pénzek - itt a vidékfejlesztési és agrárpénzeket egybe-számolva gondolom így - sokkal nagyobb arányban jutnak a legtehetősebbekhez, mint kellene. Ez szám szerint annyi jelent, hogy gyakorlatilag a források kétharmadát a 10 százalék legtehetősebb, agráriumban érdekelt szereplő viszi el, ami egy brutális aránytalanság.

A másik, amire felhívtuk volna a figyelmet, ha elfogadásra kerül, az pedig a földkérdés, hiszen nemcsak forrásokról szól ilyenkor a vidék helyzete, hanem arról is, hogy van-e lehetőség, van-e mód egy átlag magyar családi gazdálkodónak többletterületekhez jutni, ki tudja-e egészíteni a birtokát életképesre, képes-e hatékonyságot növelni, és ebben nagyon-nagyon csúnyán átverték őket, amikor szembemenve a korábbi ígéreteikkel, nemhogy növelték a hazai földvagyont, nemhogy növelték volna az állam birtokpolitikájának a lehetőségét azáltal, hogy az állami területeket növelik, hanem épp ellenkezőleg, privatizálták

gyakorlatilag a magyar földvagyon teljes egészét, és azóta látjuk, hogy ezeket a földeket kik szerezték meg: az önök által feltőkésített kör, szinte kivétel nélkül.

Tehát én elfogadom, és tudom azt, hogy vannak olyan földdarabok, nem is kis számban, néhány hektáros földdarabok, amelyeket meg tudtak szerezni valóban helyben élő, valóban családi gazdálkodók, de a zsíros falatokat, azért mindketten tudjuk, államtitkár úr, hogy kik szerezték meg. Ezeket számtalanszor elmondtuk itt a Parlament falai között is. Úgyhogy mi ilyen és ehhez hasonló módosító indítványokat nem azért nyújtottunk be, amivel önök vádoltak minket, hogy gyakorlatilag belerondítunk itt az emléknaphoz a szép szövegezésébe - ezt nem ön mondta, hanem kollégája bizottsági ülésen -, hanem épp hogy jobbat szeretnénk tenni ezt az emléknaphoz, és azt szeretnénk elérni, ha minden érintett valóban büszkén emlékezhetne meg ezen a napon a korábbi és a jelenkor földműveseiről, hiszen mégiscsak nagyon fontos, hogy itt róluk is sok szó essen, és értünk dolgozzunk itt az Országgyűlésben.

Abban bízom, hogy ha most nem is lett elfogadva ezen módosító sereg, akkor majd legközelebb lehetőségünk lesz arra, hogy más törvény keretében, de át vigyük az akaratunkat, mert egészen abszurd helyzet az, hogy az elmúlt, sőt akkor ne is beszéljünk a múlt-ról, a jelen európai uniós ciklusban mintegy 1400 milliárd forint, de a legszűkebb értelemben véve is 700 milliárd forintnyi vidékfejlesztési forrás elköltése után olyan régiók sokasága van ma Magyarországon, ahol a falu még mindig a nyomorral és a kilátástalansággal kapcsolódik szópárba, és mindenki igyekszik onnan, aki csak teheti, elszabadulni.

Azt hiszem, hogy ha ezen milliárdokat megfelelően körütekintően és nem túlszámlázva költötték volna el, akkor ma sokkal több olyan falu lenne Magyarországon, ahol a többség úgy érzi, hogy érdemes maradni, érdemes gyermeket vállalni, érdemes vállalkozást indítani, és egy egészen más vidékképet láthatnánk.

Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szabó Szabolcs képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Valóban, itt nagyon fontos az, hogy folyamatosan meg kell arról emlékeznünk, hogy a földművelők, a földműveléssel foglalkozók milyen szerepet játszanak Magyarországon. Egyrészt, amit Dunai Mónika is elmondott, hogy élelmiszert állítanak elő, aminek ráadásul egy jelentős részét exportáljuk is, tehát van egy nagyon fontos gazdasági jelentősége ennek.

A másik oldalról azt is figyelembe kell venni, hogy Magyarország egy kultúrtáj. Az, hogy ebben az országban ilyen formában tudunk élni, és mi így ismerjük ezt az országot, ebben kiemelkedő szerepe van azoknak, akik ezt a kultúrtájat kialakították, és így

fenntartják, és ez bizony nagyobb részt a földműveléssel foglalkozóknak a tevékenysége.

Egy másik részében meg nagyon szorosan együttműködve vagy a történelmi előzményeket figyelembe véve, korábban együttműködve a vízügyesekkel hozták létre; elég csak szétnézni a Duna vagy a Tisza völgyében, hogy milyen kultúrtájat hoztak létre.

Tehát az mindenféleképpen fontos, hogy annak ellenére, hogy ha pusztán önmagában csak az ember megnézi, hogy mondjuk, a GDP-nek hány százalékát adja a mezőgazdaság vagy a kiterjesztett értelemben vett agrobiznisz - még ha így kiterjesztve nézem, akkor is 11-12 százalék, a foglalkoztatottakat tekintve, mondjuk, 3 százalék -, valójában ennek sokkal nagyobb jelentősége van, mint amit mutat ez a 3, illetve 11 százalék. Éppen ezért ez fontos, hogy ilyen emléknaphoz legyenek, én ezt abszolút aláírom, támogathatónak tartom.

Ugye, azt is meg kell említeni, hogy itt Nagyatádi Szabó Istvánra van egy utalás az emléknaphoz kapcsán, hiszen az ő születésnapjához van igazítva ez az emléknaphoz. Itt arról kell megemlékezni, hogy az első érdemi földosztásról beszélünk, ami Nagyatádi Szabó István nevéhez fűződik. Amiről persze, akik egy kicsit értenek a mezőgazdasághoz meg ennek a történelmi háttéréhez, azok pontosan tudják, hogy ez korlátozott hatású volt, és pontosan tudják, hogy hol siklott ki ez a történet. De kétségtelenül ez volt az első olyan eset Magyarországon, amikor próbáltunk egy picit a feudális berendezkedésből adódó birtokszerkezetből egy picit ellépni, és földet adni olyan embereknek, akiknek vagy nem volt földjük, vagy nagyon kevés földjük volt.

Persze, mondom, ez korlátozott hatású volt, hiszen összességében ez egypár százezer hektárt érintett csak, de mégiscsak ez volt az, mondjuk azt, hogy az előszobája a későbbi földosztásnak, ami aztán '45-től elindult. Úgyhogy ilyen szempontból is fontos, hogy magára Nagyatádi Szabó Istvánra is emlékezzünk, mert ugye, azt tudni kell, hogy itt kristályosodott ki először az, hogy azért a magyar társadalom egy jelentősebb része elkezdte azt érteni, amiről a 1920-1930-as években aztán szociográfusok hosszasan írtak - Illyés Gyula, Féja Géza és hosszasan sorolhatnám -, hogy milliók élnek mélyszegénységben. És ez volt az első próbálkozás ebben az irányban, hogy lépünk előre.

Itt említenék meg egy harmadik dolgot, ami nekem eszembe jutott a földművelők emléknaphoz kapcsán. Természetesen fontosak ezek a történelmi előzmények, nagyon fontos - aláírom -, hogy emlékezzünk meg ennek a jelentőségéről, de lassan majd arról kell elkezdenünk gondolkozni, hogy hogyan oldjuk fel azt az ellentmondást, hogy azok az emberek, akik ma földműveléssel foglalkoznak hivatásszerűen, és tényleg nagyon keményen látástól vakulásig dolgozva, azért ezek az emberek mégiscsak amellest, hogy mezőgazdasági művelést végeznek, valójában ők nagyon szeretnék városias életmódot élni.

Tehát olyan szolgáltatásokhoz hozzájutni, legyen az kulturális szolgáltatás, kereskedelmi szolgáltatás, bármilyen más szolgáltatás, de ők szeretnének városias életmódot élni.

Ma nagyon sok esetben vidéken az a fő probléma, hogy ezt a fajta városi életmódot nem kapják meg igazából, és valószínűleg az lenne az igazán nagy elismerés a földművelőknek, hogy ha amellet, hogy ezt a sok száz éve itt a Kárpát-medencében folytatott tevékenységet elismerjük, rendben van, mellette megpróbáljuk őket a XXI. századi követelményeknek megfelelően, az ő belső igényüknek megfelelően kiszolgálni azzal, hogy városias életmódot tudunk nekik biztosítani. És ezt határozottan tudom állítani, hogy ezt szeretnék, én kutatóként foglalkoztam ezzel a témával, és folyamatosan ez volt az eredménye azoknak a felméréseknek, amikor falusi lakosokat, illetve mezőgazdasági vállalkozókat vizsgáltunk és interjúztunk. Én ezt javaslom, hogy ezen dolgozzunk még a jövőben. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hajdu László képviselő úrnak, Demokratikus Koalíció. Parancsoljon!

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Elnök Úr! A Törvényalkotási bizottságnak a tagja vagyok, és igazán inkább ebben a minőségemben - de az emléknappal egyetértve, a mi frakciónk is támogatja természetesen ezt az országgyűlési határozatot - annyit én is szeretnék hozzátenni az előttem szólóhoz kapcsolódva, hogy én egy olyan külső kerületnek vagyok az országgyűlési képviselője, ahol még földbirtokok vannak most is és kisparcellák, körülbelül 1800 kisparcella.

(18.40)

Ez az emléknappal adja az alkalmat, hogy megemléksem, bár tudom, hogy ezen változtatás fog történni, hogy még van további 2600 úgynevezett nevesített tulajdon, de azok, akik osztatlan közös tulajdonban vannak, attól tartok, az országban ez az emléknappal úgy lesz megtartva, hogy néhány oligarcha, nagy földtulajdonos fog majd ünnepelni. Ezek a bizonyos osztatlan közös tulajdonú földtulajdonosok, ott pedig van, aki Kaliforniában, van, aki Ausztráliában, van, aki Németországban van, például a parlagfűkaszás időszakában van az, hogy elvileg mi lekaszáltathatnánk és kiszámálhatnánk az osztatlan közös tulajdonosoknak, mind a 2600-nak, csak a postai költsége több lenne, mint amennyi bírságot ki lehet rá szabni, ha egyáltalán tudnánk a pontos lacímüket ezeknek az embereknek. Tehát amikor a Nagyatádi-féle földprogramról tanultunk, meg ismerjük azt, ahhoz képest egyébként úgy fogunk emlékezni, amivel én is egyetérték, hogy legyen egy ilyen emléknappal, Békés megyéből származom, tehát ilyen szempontból hazajárok falunapokra,

és tudom azt, hogy kicsit erőltetett módon, de próbálják mégis ott, egy Békés megyei kis faluban a régi világot visszaidézni, úgy, hogy az egész falu kettő ember tulajdonában van. Tehát igazán akkor lenne ez korrekt, szép emléknappal, ha a sok abból élő parasztember ünnepelne, de ez kicsikét nem így van.

De visszatérek ide: Rákospalotán mi évek óta csinálunk, annak ellenére, hogy Budapest része, a XV. kerülete Budapestnek, ott a paradicsomtól kezdve mindenféle kistermelés is folyik, és egy ilyen falunapon, ahol mi odaviszünk cséplőgépet, traktorokat, sok mindent, mutatjuk az embereknek, tehát erre is alkalmat ad, hogy a régi történelmi kultúrát be lehet egy-egy településen mutatni. Ezért is én helyesnek tartom, hogy a mi történelmünk és a mi mezőgazdasági kultúránk, ami ebből a cselédsorból nőtt ki a feudalizmust követően, ez a nép azért azt ne felejtse el, hogy az őseink hogyan... Rákospalotán mi nagyon sokat teszünk azzal, hogy a helytörténeti múzeumban például az összes összeszedhető régi emlékeket, hiszen Rákospalota maga egy Károlyi-birtokon lévő, cselédek-ből álló népség volt, aki primórt termelt a budapesti piacokra, és egyébként meg más szakmában, egy különleges szakmában, a virágtermelésben voltak nagyon jók a rákospalotaiak, a Pest megyeiek, akkor még Pest megye nem volt csak Rákospalota...

Ezért is azt, hogy országgyűlési határozatba is foglaljuk, ezt csak támogatni lehet. Kétségeimet akartam kifejezni, hogy a tulajdonviszonyok kicsit zavarják ennek az ünnepnek a fontosságát, másrészt pedig az, hogy igazán a nagy tulajdonosok valószínűleg talán ide a segédjeiket fogják majd elküldeni, erre az ünnepségre, de reméljük, hogy szponzorálnak egy-egy ilyen ünnepet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Megadom a szót Farkas Sándor miniszterhelyettes úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Először is köszönöm a Törvényalkotási bizottság állásfoglalását és a döntését, és úgy, ahogy a múlt héten is a vitában elmondtuk, elmondtam, úgy gondoljuk, hogy ennek az emléknappal, ennek a nagyon fontos emléknappal a megalkotása, megteremtése és most már a szeptember 10-én való megtartása 2019-től kezdve, egy nagyon fontos dátum a földből élő kisparaszti gazdaságoknak, azoknak az embereknek, akik valóban ilyen földterülettel rendelkeztek és rendelkeznek.

De én ezen kívül nem szeretném azt a vitát ismételtelen elkezdni, amit itt a múlt héten már egyszer lefolytattunk, hogy jelen pillanatban milyen problémák

merülnek föl az osztatlan közös tulajdonnal vagy nealántán a földtörvénnyel kapcsolatban kinek milyen véleménye van, milyen észrevétele van. Én inkább talán abban azért Szabó Szabolccsal részben egyetértek, amit ő felvetett, hogy valóban a kisparaszti réteg, a parasztgazdaságokban akár tulajdonos, akár dolgozó, mindenáron városi polgár szeretne lenni, és ez egy új szociológiai helyzetet fog teremteni a vidéken, vagy már teremtett is. Én ezzel teljesen egyetértek, hogy ezt meg kell nézni, és ezzel a kérdéssel foglalkozni kell, mert úgy tűnik, hogy a jövő ez, mármint az emberek így látják, és nem akarnak se tanyán maradni, se kistelepeülésen. Éppen ezért az a felelősségünk, hogy megtaláljuk azokat a pontokat vagy azt az életkörülményt, azt az ellátást, azt a szociális hálót vagy bárminek is nevezzem, ami valami módon mégis meg tudja kötni a kistelepeülésen élő embereket. Ez nem egyszerű feladat.

Kistelepeülésen dolgoztam negyven-egynéhány éven keresztül, én nagyon jól tudom, hogy ez mit jelent egy kétezres telepeülésnek a történelmét negyven-egynéhány éven keresztül látva, én ezt átérzem és tudom, és ebben, azt hiszem, még lesz egypár kérdéskör, amiben remélem, nemcsak vitatkozunk, hanem egyetértésre is jutunk a parlamentben. Azt hiszem, hogy ez az emléknapi egy nagyon fontos pillanata annak az agráriumnak, amely ma már úgymond kialakulófélben van, és talán közelebb is áll a végkifejlet-hez, mint akár 5, 10, 15 vagy 20 évvel ezelőtt.

Köszönöm szépen képviselőtársaimnak azokat a támogató gondolatait, amivel ezt a törvényt támogatják, és bízom benne, hogy holnap ez meg is fog történni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, miniszterhelyettes úr. Engedjék meg, számomra külön öröm és lehetőség, hogy most én vezethetem az ülést, hisz engem ugyanúgy érint. Azt gondolom, hogy talán ennyit kivételesen megengedhettem magamnak, ezt az egy mondatot.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi napon kerül sor. *(Jelzésre:)* Kedves Képviselőtársam! Most óriási gondban vagyok, mert a vitát már miniszterhelyettes úr előtt lezártam, és látom, hogy Simon Miklós képviselőtársam most jelentkezett. Nagyon nehéz helyzetben vagyok. *(Dr. Simon Miklós: Az előterjesztők nevében szeretnék szólani.)* De előterjesztőként minden további nélkül, természetesen, csak már lezártuk - de parancsoljon, képviselőtársam!

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Az előterjesztők nevében szeretnék szólani néhány szót. Én Pócs János és Turi-Kovács Béla képviselő úrhoz csatlakozva, Nagyatádi Szabó István érdemeit méltatva szeretnék idézni az 1935-ben megjelent, a Nagyatádi Szabó István Emlékbizottság által kiadott életrajzi emlékkönyvből, Mayer János nyugalmazott magyar királyi földművelésügyi miniszter előszavából, aki Nagyatádi Szabó Istvánról

a következőket mondja: „Megjelenése a magyar közélet terén valóságos új fejezet, mert Nagyatádi Szabó Istvánon keresztül lépett be a földműves nép a törvényhozásba. Szabó Istvánnak egy nemzetlátás jutott osztályrészül - ahogy Ravasz László állapította meg róla -, és az ő ténye az volt, hogy ennek engedelmessékedett. A látást Isten adta, aki a magyar tehetségeket teremtette.” Még egy gondolat: „Egyéniségében volt valami Deák Ferenc ősmagyar bölcsességéből, hallgatagságából és biztos ítélőképességéből.”

Én szeretném megköszönni képviselőtársaimnak azt, hogy ezen kezdeményezés mellé álltak. Nagyon köszönöm a nemzeti összetartozás kormányának, hogy lehetőséget adott arra, hogy ezen emléknapi kitűzése megvalósulhasson. Annyit szeretnék még hozzatenni képviselőtársaim gondolataihoz, hogy véleményem szerint az emléknapi alkotása példaképeadás az ország számára.

(18.50)

Ez volt a célja véleményem szerint Torgyán Józsefnek is a 2000-es években, amikor ezen javaslatot először megtette. Szerettük volna, ha Nagyatádi Szabó István a gazdálkodók, a kisgazdálkodók emlékezetében úgy marad meg, hogy azt egy emléknappal tudjuk a példaképek sorába emelni.

Még egyszer szeretném megköszönni a támogatásukat, és remélem, hogy a holnapi szavazáson lehetőséget kap ez a határozati javaslat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra, mint korábban bejelentettem, a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Szabó Szabolcs képviselő úr, LMP-képviselőcsoport: „Hajlandó-e a kormány a soroksáriak életét megkeserítő, közúti közlekedési problémát megoldani?” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

SZABÓ SZABOLCS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az utóbbi bő egy hónapban nagyon sokat, nagyon sokszor hallhattunk arról, hogy a választókerületemhez tartozó Csepelen és Csepel-szigeten milyen közlekedési problémák alakultak ki. Én magam is a parlamentben ezt többször szóba hoztam. De azért fontosnak tartom megjegyezni, hogy ne felejtkezzünk meg arról, hogy a Kis-Duna túoldalán fekvő Soroksáron sem jobb érdemben a helyzet, és nagyon sürgős segítségre lenne szüksége Soroksárnak is.

Az a helyzet ugyanis, hogy egyrészt ugyanúgy, mint Csepel esetében, itt is megfigyelhető, hogy a budapesti agglomeráció déli részéről egyre többen és

többen jönnek be reggel Budapestre, és utaznak haza este a lakóhelyükre. A szuburbanizációnak van egy ilyen káros mellékhatása, amit sajnálatos módon a közlekedési infrastruktúra egyszerűen nem követett. Az én irodám például ott van Soroksáron a Grassalkovich út 144. mellett. Ha kimegyünk az iroda elé - van egy rossz szokásom, sajnos hogy dohányzom, remélem, ezt senki nem veszi reklámnak, mindenki szokjon le, ezt üzenem innen is -, nem tudunk beszélgetni egymással, azzal például, aki ott sétál az utcán, mert olyan hangzavar van. Ilyen nagy forgalom van Soroksáron a Grassalkovich úton.

Rádadásul van egy még nagyobb probléma ennél, nevezetesen az, hogy a Budapest-Kelebia vasútvonal budapesti szakasza átvágja a kerületet. Érdemben három helyen lehet átmenni ezen a vasútvonalon. Van a Tárcsás utcai szintbeli kereszteződés, van a Vecsés úti kereszteződés, csak sajnos az sehova nem vezet, tehát a túloldalon nincs kiépítve az úthálózat, és van egy lehetőség még, hogy az Ócsai út felé tegyen valaki egy nagy kerülőt, ha át akar jutni a kerület túlsó felére. Csak ott az a baj speciál, hogy az az MO-áshoz tartozik, és mind az Mo lecsatlakozó része, tehát az M51-es, mind az M5-ös városba bevezető szakasza autópályamatrixa-köteles. Magyarul: spórolás miatt az emberek merre közlekednek Soroksár egyik részéből a másikba vagy a túloldalon lévő bevásárlóközpontokba? A Tárcsás utcai kereszteződésnél.

Mindenkinek tudom javasolni, hogy ha van egy kis ideje és vezet autót, akkor kerüljön arra egyszer egyet, és meglátja azt, hogy mennyire kezelhetetlen az a helyzet, hogy folyamatosan szinte le vannak eresztve a sorompók, mert napi 80 vonat megy el ott nagyjából egy nap, és nagyon szűk, keskeny utcák vannak, ahol egyirányúsítással próbálták kicsit rendezni a forgalmat, de a valóságban az történik, hogy a csúcsidőszakban százméteres sorok alakulnak ki. Nemcsak önmagában az a baj, hogy aki az autóban ül, nem tud előrehaladni, hanem feleslegesen áll, ez levegő- és zajszennyezéssel jár, az út mellett élőket - mondom, nagyon keskeny, szűk utakat kell elképzelni -, az ő egészségüket károsítja ezáltal. Aki ott lakik, az nem tud az autójával ki-beállni, magyarul, reggel nem tud elindulni a munkahelyére, este nagyon sokszor nem tud hazamenni, mert ő is belekerül a dugóba, és mivel, mondom, egyirányú utcákról beszélünk sokszor, ezért a mentő sem tud rendesen közlekedni.

Ezen mindenféleképpen változtatni kell. Rövid távú megoldás az lenne, hogy legalább az M51-es, illetve az M5-ös bevezető szakasza legyen autópályamatrixadíj-mentes. Én ezt már fölvettem a minisztériumnak, de elutasították. Innen javasolnám még egyszer a kormánynak, hogy ezt fontolja meg, mert érdemben tudna levenni a Tárcsás utcai kereszteződés forgalmáról ez a megoldás. Ez nem lenne nagy kiesés, valljuk meg őszintén.

A másik megoldás pedig az lenne, hogy kell egy vasúti aluljáró. Régen volt egy vasúti felüljáró, csak azt lebombázták még a világháborúban. Az már nem

is felelne meg a mostani követelményeknek, csak a csonkjai állnak. Azt kellene csinálni, hogy a Vecsés út környékén egy vasúti aluljárót kellene építeni. Ezt tudja mindenki. Jártam a MÁV-nál, ők is elismerték, hogy nagy a forgalom, kellene, de ők nem tudnak vele mit csinálni. Még akkor elmentem a MÁV-hoz, amikor tervezési szakaszban volt a Budapest-Belgrád vasútvonal kialakítása, a felújítás tervezése, de nem sikerült elérni, hogy beletegyék ebbe a 750 milliárdos projektbe, ebből sajnos kiesett. Innentől kezdve az önkormányzatra hárulna a feladat. A kerületi önkormányzatnak annyi pénze volt, hogy egy tervet készítsen erre, és el is fogyott az erre szánt pénze, hiszen nincs 10-15 milliárdja. A fővárosnak meg nincs pénze.

Éppen ezért fontos lenne, hogy a kormányzat szánjon erre pénzt, mert a soroksáriak érnek annyit, hogy ne hagyjuk őket a dugóban állni és rossz levegőt szívni. Úgyhogy kérem a kormányt, támogassa ezt a projektet.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Fenyvesi Zoltán képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Egész évben Balaton!” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

FENYVESI ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Magyarországon évek óta a világ- és az európai átlagot meghaladó mértékben nő a turizmus, és ezek a számok évről évre megdőlnek. 2017-ben ez a tízmilliós ország közel 12 millió vendéget fogadott a kereskedelmi szálláshelyeken, ők összesen közel 30 millió vendégéjszakát töltöttek el itt. Az idei eddigi statisztikák alapján a 2018-as év várhatóan túlszárnyalja az eddigi rekordokat is. Az idei év első hét hónapjában a tavalyi évhez képest 5,6 százalékkal nőtt a vendégéjszakák száma hazánkban, és 8,5 százalékkal nőtt a szálláshelyek bevétele is. Idén július végéig 7,1 millió vendég összesen 17,5 millió vendégéjszakát töltött el a hazai szálláshelyeken.

Továbbra is élénk a magyarok belföldi utazási aktivitása, amit az első héthavi összesítésben a belföldi vendégek számának 4,7 százalékos növekedése is mutat. A belföldi turizmus bővülését a SZÉP-kártya mellett az is segíti, hogy a magyar családok egyre több pénzzel rendelkeznek, egyre több jut a szabadidő tartalmas eltöltésére is. Az év első hét hónapjában a bérek 12,1 százalékkal nőttek.

A Balaton Budapest után hazánk második legfontosabb turisztikai desztinációja. Az ország kereskedelmiszálláshely-árbevételének több mint 15 százaléka ebből a térségből származik. A belföldi vendégéjszakák több mint negyede, azaz 25,5 százaléka ebben a térségben realizálódik. A Balatont nemcsak a part menti települések alapján szükséges értelmezni, hanem tágabb értelemben a háttértelepülésekkel

együtt. A Balaton térsége óriási fejlődés előtt áll, hiszen tudjuk, hogy a kormány 365 milliárd forintot szán a Balaton térségében fejlesztések megvalósítására. A cél a négy évszakos Balaton megteremtése, a szezonális csökkenése, a tartózkodási idő növelése. A Balaton turisztikai teljesítménye is magabiztos növekedést mutat az elmúlt években. 2017-ben 2010-hez képest a balatoni térség kereskedelmi szálláshelyein a vendégek száma 46,2 százalékkal, a vendégéjszakák száma pedig 36,4 százalékkal nőtt. Azt látjuk, hogy a Balatonon mind a belföldi, mind a külföldi vendégek száma évről évre jelentősen emelkedik, de a balatoni térség összes vendégét tekintve a belföldi forgalom a meghatározó, a vendégek háromnegyed része belföldről érkezik a Balatonra. 2018 első hét hónapjában is tovább nőtt a balatoni térségben a vendégek és a vendégéjszakák száma, mind külföldi, mind belföldi tekintetben. A balatoni térség kereskedelmi szálláshelyeinek bevétele is nőtt az idei év első hét hónapjában, 13,2 százalékkal volt magasabb az előző évihez képest.

(19.00)

Számomra, Veszprém megyei számára, Ajka, Tapolca, Sümeg, a Káli-medence és a Balaton-felvidék képviselőjének öröndetes adat, hogy Veszprém megye turisztikai teljesítményének növekedése meghaladja a Balatoni térség egészét: 2018. január és július vége között 8,5 százalékkal több vendég közel 9 százalékkal több vendégéjszakát töltött el az előző év azonos időszakához képest. Ezen belül a külföldi vendégek és vendégéjszakák száma 10 százalékkal növekedett. Az idei első hét hónapban a Veszprém megyei kereskedelmi szálláshelyek bevételei is növekedtek, az összbevétel 20 százalékkal volt magasabb az előző évhez képest.

Választókerületem jelentős részében, a Káli-medencében, Badacsony, Sümeg, Tapolca környékén és a Lesence-vidéken a turizmusból élnek a legtöbben. A Balaton-felvidék azonban nemcsak nyáron, hanem ősszel és télen is gazdag programokkal várja az odalátogató turistákat. Meg kell említeni a hétvégén lezajlott pisztráng- és borfesztyvált Tapolcán, továbbá a szüreti mulatságokat, a Bortriatlont, „Helló Ősz!”-t Badacsonyban, a süllőfesztyvált Szigligeten, a Márton-napi vigasságokat, a forraltborfőző-versenyt és a kocsonya-szépségsversenyt Badacsonytördemicen, az év végi csobbanást Ábrahámhegyen és az újévi Szigligeten, a pincetúrákat a Lesence-vidéken, Szent György-hegyen és a Balaton-felvidéken, amelyek továbbra is szeretettel várják a bel- és külföldi turistákat. Mert ne feledjük: egész évben Balaton! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ungár Péter képviselő úr, LMP-képviselőcsoport: „Nyugat királynője 4.” Megadom a szót, képviselő úr.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm szépen. Én most egy olyan témáról szeretnék beszélni, ami bár sokszor szóba került eddig az Országgyűlésben, sohasem a nyugat-magyarországi régióval, így Győr-Moson-Sopron megyével és Vas megyével kapcsolatban, ez pedig a lakhatási problémák, azok a problémák, amiket a lakhatás jelent, különösen az Ausztriához közel eső nyugat-magyarországi régióban.

Szeretném azzal kezdeni talán, ahol a legakutabb ez a probléma ebben a régióban, az Mosonmagyaróvár, ami nemcsak Ausztriához van közel, hanem Szlovákiához is. Itt azt lehet látni, hogy a lakásárak drámaian magasak, sokszor magasabb egy átlagos 60 négyzetméteres lakás bérleti díja, mint amennyi ez Budapest belvárosában, és ez azért van, mert Szlovákiából és kisebb mértékben Ausztriából emberek beköltöznek, és így fölnyomják egy magasabb fizetési rátahoz szokott albérlőket.

Itt azt lehet látni, hogy amellet, hogy ez egy nagyon súlyos probléma az albérlőárakban, ez nagyon súlyos problémát jelent például az olyan helyeken, mint az orvosi ellátás, iskolai ellátás, ugyanis több mint 15 ezer olyan ember van Mosonmagyaróváron, akik nincsenek bejelentve, akik vagy vendégmunkások, vagy a magyar belső migráció miatt, vagy pedig egyéb okokból költöztek oda, és nekik ugyanúgy jár orvosi ellátás, vagy mondjuk, iskola a gyermekeiknek, de ők semmilyen módon nem fizetnek ott helyben adót, nem vesznek részt ott helyben a közteherviselésben, így ezeket a mosonmagyaróváriaknak kell állniuk.

Azt is lehet tudni, hogy bár elindult valamilyen szinten Mosonmagyaróvár környékén az építkezés, ez nem jelent elegendő lakást arra, hogy lenyomja ezeket a viccesen magas árakat, amiket valaki, aki mondjuk, magyar fizetésből próbál gyermeket nevelni Mosonmagyaróváron, nem tudna kifizetni.

Rátérnék Győrrre, ahol kisebb azoknak a száma, akik napi szinten ingáznak, de azért szintén jelentős, valamint azért is, mert egyetemváros, itt is jelentősen megnöttek az albérlőárak.

Győrben a másik gond, ami itt megjelent - ez már lassan rávezet Sopron problémájára is, hiszen ez mind a két helyen hasonlóan problematikus -, az a munkásszállók problémája. A munkásszállók olyan családi házakat, ingatlanokat jelentenek, amiket utána a belső migráció számára, vagy szerb, illetve ukrán munkásoknak adnak ki. Ezekben a munkásszállókban sokszor amúgy illegális módon 12-13 ember lakik, akik sokszor a közösségi normákat nem tartják be, hangoskodnak, olyan területeket a városban, ahol alapvetően családok emberek próbálnak gyermekeket nevelni, összeférhetlenné teszik, és ezek az emberek ebből a szempontból jelentős problémát jelentenek. Ugyanakkor azt is el kell mondani, hogy a munkásszállók, bár problémát jelentenek az ott lakóknak, azoknak az embereknek, akik a belső migráció hatására Kelet-Magyarországról Nyugat-Magyarországra költöztek munkát vállalni, nincs más lehetőségük, ők

albérletet rendszeresen a piacon legtöbbször nem kapnak, és ezért van az, hogy idekényszerülnek.

Sopronban emellett az is hatalmas probléma, hogy egy-két hét után nagyon sokan elmennek fizetés nélkül, vagy feketén vannak fizetve, ezért az albérletpiacnak egy nagyon jelentős része Sopronban feketén van, sokkal nagyobb része, mint akár Budapesten is. Ezt egy módon lehetne megoldani, az LMP-nek van egy megoldási javaslata erre a kérdésre, ami a nyugat-magyarországi régiót illeti: osztrák mintára az állam, az önkormányzat, illetve a munkaadó magát az albérleti díjat is támogassa egy változó mértékben. Tehát hogy magát azt az egyre növekvő albérleti díjat támogassa részben az állam, részben a munkáltató, amit azért kell a munkavállalónak kifizetni, mert egy olyan helyre költözött, ahol drágábbak az albérletek. Ez ugye azt is jelentené, hogy tulajdonképpen állami módon támogatnánk azt, hogy a lakáspiac kifehéredjen. Nagyon fontos, hogy a lakáspiac kifehéredjen, mert akkor lehetséges az, hogy több lakás tud épülni piaci alapon.

Szombathely problémája, ami szintén súlyos a lakhatás területén. Ott amellett, hogy szintén van ez az ingázás, a környező gyárak, illetve munkahelyek miatt szintén nagyon nagy a belső migrációs nyomás, szerb, illetve ukrán munkások vannak több százan, több ezren, akik szintén jelentős terhet jelentenek azon az albérletpiacon, ami amúgy is nagyon szűk, különösen Szombathelyre.

Zalaegerszegről is tudok egy példát mondani, ami ugyanezt a példát jelenti. Zalaegerszegen a Gartner osztrák fuvarvállalatban, ha száz kamionsofőrt vesz az ember, közülük nincs harminc, aki magyar lenne. A többi szerb vagy osztrák.

Ez azt jelenti, hogy mind Zalaegerszeg, mind Szombathely, mind Vas megye egyéb részein és az egész régióban olyan lakhatási problémákkal kell szembenézni, ami részben adódik a belső migrációs nyomásból, részben adódik külföldi vendégmunkásokból. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Dúró Dóra képviselő asszony, független képviselő: „A szívhang-ügyről” címmel. Megadom a szót, képviselő asszony.

DÚRÓ DÓRA (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Egy olyan kérdéssel szeretnék önöknek beszélni, amelynek az igazságában és a helyességében nagyon mélyen hiszek: az abortusz kérdéséről van szó. Ezt érinti egy javaslatom, amely röviden összefoglalva azt indítványozza, hogy az abortusz előtt az édesanyák hallgassák meg a magzat gyermek szívhangját, és ezt követően hozzák meg döntésüket.

Szeretném a felszólalásomban is, illetve a későbbi remélt vitákban önöknek bebizonyítani azt,

hogy az abortusz elsődlegesen értékrendi kérdés. Nagyon sokszor halljuk azokat a gyermekvállalással kapcsolatos aggodalmakat, hogy az anyagi jólét befolyásolja azt, hogy ki hány gyermeket vállal, ugyanakkor az én igazamat támasztja alá ebben az ügyben az, hogy például a 37 millió lelket számoló Lengyelországban mindössze évente ezer abortuszt végeznek el, holott hasonló történelmi sorsú és hasonló gazdasági teljesítményű országról van szó, mint hazánk. Magyarországon ugye kevesebb, mint tízmillióan vagyunk és még mindig 30 ezerre tehető nagyságrendileg az abortuszok száma.

A terhességmegszakítások kapcsán nagyon gyakran emlegetett érv, hogy a prevencióra kell a nagyobb hangsúlyt helyezni, és a fogamzásgátlással kapcsolatos felvilágosítás az, amit tovább kell szélesíteni, ami valóban így van, ugyanakkor ebben a kérdésben, ebben az ügyben a forradalom már lezajlott. Minden egyes magyarországi kutatás azt mutatja, hogy 90 százalék fölötti az érintett korosztályban azoknak a nőknek az aránya, akik érintettek a várandósság vagy potenciálisan érintettek a gyermekvállalás tekintetében. Tehát azt mondhatjuk, hogy míg mondjuk, az ötvenes években ugyanez a szám nem érte el az 50 százalékot, ma már 90 százalék fölötti azoknak az aránya, akik valamilyen módon védekeznek. És ha hozzávesszük azt, hogy vannak bizony olyanok, akik akár vallási indíttatásból, akár gyógyszerellenesség miatt tudatában vannak ezeknek a folyamatoknak, de tudatosan nem védekeznek ilyen módon, akkor azt mondhatjuk, hogy nagy előrelépést e tekintetben most már nem fogunk tudni elérni. Amit meg tudtunk előzni a fogamzásgátlás elterjedésével, azt már nagyságrendileg megtettük.

Ugyanakkor ennek van egy olyan további negatív hatása, hogy a gyermekvállaláskor az anyai életkor bizony rendkívüli mértékben kitolódott, most már majdnem 30 évesek a magyar nők, amikor az első gyermeküket vállalják, és 30 évesen egy nő például három és félszer nagyobb eséllyel meddő, mint 20 évesen ugyanez a nő. Tehát a meddőség problémájának a megjelenéséhez is hozzájárult ez a fogamzásgátlási szemlélet.

(19.10)

A harmadik kérdésem, amiről beszélni szeretnék, ez a bizonyos súlyos válsághelyzet és az erre való hivatkozás, amit a jelenlegi magyar szabályozás lehetővé tesz. Felmérések szerint Magyarországon már egy hónappal a terhességmegszakítás elvégzését követően az édesanyák 10 százaléka megbánja, hogy ilyen döntést hozott, egy hónappal később. Egy felfokozott érzelmi helyzetben egy édesanya a saját gyermekéről visszafordíthatatlan döntést hoz, és egy hónappal később már a nők 10 százaléka ezt megbánja. Ez 3 ezer magyar gyermeket jelent minden egyes évben, és minden kutatás azt támasztja alá, hogy az idő

előrehaladtával azoknak az aránya, akik megbánják ezt a cselekedetüket, növekszik.

Macedóniában ehhez a szívhangos javaslatomhoz hasonló, közel azonos szabályozást vezettek be, amiről egy macedón országgyűlési képviselő egy budapesti demográfiai konferencián számolt be. Ennek következtében náluk évente 20 százalékkal sikerült csökkenteni a terhességmegszakítások számát, ami óriási előrelépés, úgy gondolom. Nálunk ugyanezt a hatást elérve ez körülbelül 6 ezer gyermeket jelentene évente.

Végezetül engedjék meg, hogy két embert idézzek, akik már megszólaltak ebben a vitában. Az egyik Gavra Gábor lesz, a Hetek szerkesztője, aki azt írta ebben a lapban, hogy „Dúró Dóra mindössze arra tett javaslatot, hogy legalább egyszer az életben kommunikáljon egymással a magzat és a sorsáról döntő anya”. Ennyi az, amit én a javaslatomban indítványozok.

Valamint Sólyom Lászlót szeretném még önknek idézni, aki azt írta: „A kérdés az, hogy kiterjedjen-e az ember jogi fogalma is a születés előtti egészen a fogantatásig. A jogalanyiség ilyen kiterjesztésének jellege és hordereje csak a rabszolgaság eltörléséhez hasonlítható, de annál is jelentősebb lenne. Ezzel az ember jogalanyiséga elérné elvileg lehetséges végső határát és teljességét.” (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*) Ez az, amiért én küzdeni szeretnék. Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Hegedűs Lorántné képviselő asszony, Jobbik-képviselőcsoport: „Nem adjuk a Postás Strandot!” címmel. Megadom a szót, képviselő asszony.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! (*Az ellenzéki padsorok felé fordulva:*) Engedjék meg, hogy így álljak, ne fordítsak senkinek hátat. Ha megengedi az elnök úr is, így talán kényelmesebb és méltóbb is.

Egy olyan kérdésre szeretnék legelőször is válaszolni, különösen most, az önkormányzati választások közeledtével, hogy mi az értelme, mi a valódi tartalma az önkormányzatiságnak manapság. Azért, hogy minél egyszerűbb legyen a helyzetünk, magát az önkormányzati törvényt, egyébként a Fidesz által megalkotott önkormányzati törvényt fogom önknek most ideidézni. Így szól pontosan az erre a kérdésre adott válasz a normaszöveg szerint: „A helyi önkormányzás a település választópolgárai közösségének joga, melynek során érvényre jut az állampolgári felelősségérzet, kibontakozik az alkotó együttműködés a helyi közösségen belül.”

Ez egy rendkívül szép és tartalmas mondat, de lássuk, hogyan is valósul ez meg a mindennapokban például Szentendrén, egy Fidesz által vezetett településen, a NER rendszerén belül hogyan értelmezik a saját törvényüket.

Történt az, hogy 2018. július 29-én egyébként egy nem különösebben előterjesztett indítvány került a képviselők elé, mégpedig arról, hogy az ottani Duna-part utolsó, még beépítetlen, egyébként helyi jelentőségű természetvédelmi területét, ami egy összefüggő Duna-parti sáv, az úgynevezett Postás Strandot most átalakítanák az előterjesztés szerint, méghozzá úgy, hogy jelentős részét be is építenék.

Mi fog itt történni egész pontosan? Kérem tisztelettel, egy CYEB Kft. nevű cég - egy mintegy 5 millió forintos törzstőkével rendelkező, meglepően jó fideszes kapcsolatokat ápoló gazdasági társaságról van szó - benyújtotta a fejlesztési elképzeléseit, és a jelenlegi besorolást, ami egyébként zöldfelületi besorolás, tehát beépítésre alig-alig ad lehetőséget, szeretnék ők megváltoztatni, méghozzá úgy, hogy jelentősen növelik a beépítési százalékot. Összességében a jelenlegi terepszinthez képest mintegy 15-17 méter magas irodaházat, pontosabban két nagy irodaházat építenének egymás mellé, gyakorlatilag a Duna-partra úgy, hogy jelentős részét a jelenlegi zöldterületnek is igénybe veszik. Számításuk szerint ez összesen 3842 négyzetméterrel csökkentené a Postás Strand területét.

A tervezési szerződés, a településrendezési szerződés pontosabban, amelyet a beruházóval kötne az önkormányzat, csak arról szól, hogy azt a módosítást, amit a helyi építési szabályzatban ezért át kell vezetni, kifizeti ez a beruházó cég. Arról egy szó sincsen, hogy egyébként, mondjuk, milliárdos vagyoni értékű jogot kap azáltal ez a beruházó ott, hogy az építési paramétereket ilyen jelentős módon megnövelik. Arról egy szó sincsen, hogy milyen infrastrukturális beruházások szükségeltetnek még, nyilván a közösség pénzéből.

De arról sincsen egy szó se, hogy egyébként nem is olyan régen, alig két évvel ezelőtt egy közösségi tervezésen keresztül már megvalósult itt egy beépítési elképzelés vagy egy rehabilitációs elképzelés. Hívjuk inkább rehabilitációs elképzelésnek, hiszen itt irodaházról meg nagyobb jelentőségű építményekről szó sincsen, sokkal inkább arról, hogy miként lehetne még inkább szebbé és jobbá tenni ezt a partszakaszt, és minél használhatóbbá a helyi, szentendrei lakosok számára, illetve bárkinek, aki oda kilátogat. Sajnálatos módon a fideszes többség gyakorlatilag azonnali hatállyal ezt elfogadta.

Az érdekessége az egész történetnek az, hogy tárgyalásos eljárást írtak ki a helyi építési szabályzat megvalósítására, magyarul: gyakorlatilag éppen az alkotó együttműködés lehetőségét vették el, amit az önkormányzati törvény is lehetőségként elénk tár, attól fosztották meg a helyi embereket.

Arra buzdítok mindenkit, különösen a szentendrieiket (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), hogy ne hagyják magukat, álljanak ki jogaikért, mert a helyi építési szabályzat mint rendelet még nem lett elfogadva, még joguk és lehetőségük, sőt kötelességük is beleszólni a jövőjükbe.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkező Lukács László György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Gucci, Prada, Micheal Kors. Nem csak ezek a dizájnerek, hanem a drogok is. Mit tehetünk a zombi-drogok visszaszorítása érdekében?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Bármennyire is furá kimondani ezeket a divatmárkanéveket, amelyek egyébként úgynevezett dizájnerek tervezői, divat- és ruhaelemeket tartalmaznak, nemcsak ezeket viszik, mint a cukrot, hanem az úgynevezett dizájnerdrognak nevezett új pszichoaktív szereket is. Ez az a megnevezés, amellyel ezeket a drogokat illetjük, illetve mindenki így ismeri, de az utóbbi időben ennek is egy különösebb válfaja, még hozzá különleges tüneteket vagy különleges állapotot produkáló, az új pszichoaktív anyagok egy alfaját képező zombidrogok jelentek meg.

Hogy mekkora probléma ez? Ha az elmúlt időszakban valaki a közösségi médiába tévedt, akkor sorra láthatta azokat a videókat, amelyekben az éppen az ilyen szer hatása álló fiatalok vagy kevésbé fiatal emberek szinte magukból kivetkőzve, magukról semmit nem tudva dülöngélnek, többnyire egyébként a budapesti tömegközlekedési útvonalak mentén, illetve akár a Hős utcát is említhetnénk. Óriási probléma egyébként ez a fertőzöttség és a zombidrogok piacra való terjedése. Nemcsak Budapesten, hanem vidéken is, választókerületben, illetve tágabb otthonomban, Jász-Nagykun-Szolnok megyében is sorra ütök fel azokat az eseteket a fejüket, akár Kunmadarason vagy Tiszaföldváron vagy akár Zagyvarékason is, ahol befolyással volt a fiatalok életére, és a drog fogyasztását követően bűncselekmény elkövetéséhez vezetett az állapotuk.

(19.20)

Zagyvarékason sajnos ebből egy haláleset is volt, ahol egy idősebb, egyedül élő hölgyet egy vélhetően egy ilyen új pszichoaktív anyag hatása alatt lévő személy megölt. Nem állunk tehát messze attól, hogy azt mondjuk, hogy egy-egy új keletű vagy egy új korszakú pestissel állunk szemben, hiszen eddig is tudtuk, hogy a dizájnerdrogok, amelyek javarészt keleten készültek, és amelyeket különböző kémiai mechanizmusok kihasználásával, vegyületek egymáshoz adásával készítették, és szinte napról napra újjak jelentek meg belőle, de ehhez képest még rosszabb hatásúak az úgynevezett zombidrogok.

Hogy mit tud tenni mégis az állam, mit tudnak tenni a törvényalkotók, azzal is kell foglalkoznunk, hi-

szén nem elég azt nézni, hogy jellemzően a zombidrogokkal kapcsolatban egyrészt közbiztonsági kérdéstről, másrészt egészségügyi kérdéstről beszélünk, de meg is kell tudnunk valahogy oldani. Elvitathatatlan, ahogy mondtam, hogy a közbiztonsági oldalával gond van. Itt a megoldás talán egy olyan jogi szabályozás és akár a Btk.-ban való szabályozás lehetne, amelyben - és tudom, hogy ez egy kicsit furán hangzik - megfordulna egy kicsit a bizonyítási teher. Aki egy ilyen intoxikált állapotban van, tehát valamilyen módon befolyás hatása alatt van, bármi is legyen vele, addig biztonsági őrizetbe kerülne. S bár nem tudjuk, mert a mostani tesztek alapján ezek még nem kimutathatóan drogok, de az eredmény későbbi tudatában neki kellene az eljárás során bizonyítani, hogy az a szer, amelyet fogyasztott, amelynek hatása alatt áll, az nem illegális szer. Ez lehetne az egyik megoldás, ami egyrészt közbiztonsági megoldás.

A másik: nyilvánvalóan a gyermekeknek és a fiataloknak, hiszen ők vannak legjobban kitéve ennek a zombidrogoknak, az ezzel kapcsolatos felvilágosítás lenne. Bár ezzel kapcsolatban kritikusak lehetünk, illetve fogalmazhatnánk úgy is, hogy az eddigi nemzeti drogstratégia sem érte el a megelőzésben a megfelelő hatásfokot, vélhetően a zombidrogokkal kapcsolatosan sem fogja elérni a megfelelő hatásfokot.

Így a harmadik opció főként az ezen drogok kereskedelmi helyének a sokkal hatékonyabb ellenőrzése lenne, ez pedig az internetes árusítás sokkal alaposabb átnézése, illetve ellenőrzése lehetne. Tudjuk, hogy az internetet nagyon nehéz úgy szabályozni, vagy akár a vásárlói körülményeket úgy szabályozni, hogy kiszűrhetőek legyenek, de megakadályozható lehetne valamilyen módon mégis ennek a modern kori pestisnek a terjedése.

Az viszont szintén a teendők közé tartozik, hogy nekünk, jogalkotóknak meg kell fontolnunk, hogy egyáltalán milyen gyorsasággal tudunk fellépni ezeknek a drogoknak a terjedése ellen. Ugyanis bevett gyakorlat volt, hogy az egészségügyi salátatörvénnyel egy időben érkezik be általában a kormányrendeleteknek egyfajta visszacsatolásaként azoknak az új pszichoaktív anyagoknak a megnevezése és megjelölése, akár a vegyületüknek is a megjelölése, amivel mindig utólag lépést tartva próbálja a kormány tiltani ezeket az anyagokat. Csak hát az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy ezekben a droglaborokban fényekkel előtte járnak a bűnüldöző hatóságoknak, és mire valaki kitalálja az egyiket és be tudja azonosítani, hogy káros, addigra már a harmadik-negyedik változatát legyártották, és az interneten megrendelhető.

Úgyhogy mi, jogalkotók egy sokkal flexibilisebb, rugalmasabb, egy jobban és gyorsabban reagáló egyrészt törvényi környezetet meg egy kormányrendeleti környezetet tudnánk tenni, és akkor lehet kiegészíteni ezt a területet egyrészt a prevencióval, másrészt a büntetőhatalom lesújtásával. S akkor nem járunk úgy - s ezzel zárom soraimat -, mint az egyik választó-

kerületemben lévő település, Kunmadaras, ahol az elmúlt három évben folyamatosan és nagyon látványosan nőtt az ilyen droghasználatból származó vagy ezzel kapcsolatos bűncselekmények elkövetése.

Képviselőtársaim, ennek a helyzetnek a kezelésére most nagyon gyorsan lépni kell. Remélem, hogy egyrészt a törvényhozás, másrészt a kormány is a helyzet magaslatára tud kerülni és tenni tud valamit. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Tiszteletet az éveknél, megbecsülést az időseknek!” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az idősek világnapja van ma. Ezen a héten egész biztosan sok helyütt tartanak majd ünnepeket, összejöveteleket különféle nyugdíjasszervezetek, és ott fognak bukkanni majd kormánypárti politikusok, képviselők is, akik el fogják ismételni ezeket a szavakat, hogy tiszteletet az időseknek, megbecsülést az éveknél, és ezeknek a különféle variánsait. Viszont ha megnézzük azt, hogy a magyar valóság milyen, akkor ezt inkább ahhoz tudjuk hasonlítani, amit archaikus, primitív társadalmaknál figyeltek meg, hogy bizony előfordult az is, hogy fölzavarták az időseket egy fára, elkezdtek a törzs életerős tagjai rázni azt a fát, aztán aki lepotygyant, az valóban öreg volt, az így járt, attól megszabadult ez a primitív, archaikus társadalom, a többiek meg még élhettek egy kis ideig.

Az, hogy egy társadalom mennyire becsüli meg a szépkorú tagjait, sokat elárul ennek a társadalomnak az értékrendjéről, a kultúrájáról. Az a helyzet, hogy Magyarországon is a rövid távú politikai célok áldozatául esett az idősség, holott egy ciklusokon átívelő és társadalmi konszenzusnak örvendő kérdés kellene legyen ez az egész, hiszen megérdemlik azok az idős honfitársaink, akik ezért megdolgoztak, akik építették ezt a társadalmat, akik gyermeket neveltek. Viszont még egyszer mondom, hogy a valóság sok esetben másként fest.

Játékszerévé vált a politikának, annak a politikának, amely bizony pszichopatizáló hatással bír. Azt kell látni, hogy ilyesféle tendenciák érvényesülnek benne, hiszen ha megnézzük azt a karaktergyilkos és a másik embert, az ellenfelet a földbe taposó metódust, ami itt Magyarországon érvényesül, akkor fel kell tennünk a kérdést, hogy követelhetnék, hogyan adhatnának ezek az emberek valódi tiszteletet és megbecsülést az idős honfitársainknak.

Hozzájárul természetesen mindehhez az is, hogy az arányok brutálisan felborultak, a társadalmi kötelek szétszakadtak. Ha megvizsgáljuk azt, hogy az 1960-as évek elején csupán 9 százalék volt az idősek aránya Magyarországon, mostanra ez 19 százalékra

nőtt, és a század közepére el fogja érni az egyharmados arányt, vagy ha azt nézzük, hogy 1990 táján száz gyermekkorúra 65 időskorú jutott, most viszont már 120, akkor látni kell, hogy egy olyan társadalmi rétegről beszélünk, amelyik nagyon széles, és elesettségnél, gazdasági erejénél fogva is nagyon kiszolgáltatott a politikumnak.

Mindannak az eredői, hogy így fölborulhattak az arányok, természetesen évtizedekre nyúlnak vissza, arra, hogy fölborult a magyar korfa, arra, hogy a népességi helyzetünk katasztrofális, és abból a demográfiai hullámvölgyből, amiben most vagyunk, bizony nagyon könnyen elérhetünk a demográfiai hullámsír aljára. Nem csoda, hiszen 1958-ban a „Születésszabályozás” című könyvben voltak olyan, magyarnak nevezett szerzők, akik kimondhatták, hogy Magyarországon tízszer akkora a népsűrűség, mint a Szovjetunióban, erre semmi szükség, és hát bizony az abortusz is sokkal olcsóbb, mint a szülés.

Így jutottunk ide. Így jutottunk oda, hogy a human tőke fölnevelése nem örvend Magyarországon olyasféle megbecsülésnek, mint amivel egyébként meg kellene becsülni, hiszen a jövőnkéről van szó. Így váltunk egy elöregedett társadalommá, és Keynes óta mindenkinek illene tudnia, hogy a lakosság szerkezete, korösszetétele és a gazdaság között igen erős a kapocs, igen erős összefüggések vannak. Az az elöregedési recesszió, amely itt Magyarországon is iszonyatos erővel hat, bizony destabilizálhatja az egész társadalmunkat.

Egy ilyen nap alkalmával kell szólni arról is, hogy az a népegészségügyi helyzet, amibe Magyarország sodródott, illetve a regnáló kormányok sodorták, mennyire megkövetelné azt, hogy a becsülettel évtizedeket ledolgozó embereket megbecsüljük, és mondjuk, 40 év munkaviszony után a férfiak is nyugdíjba vonulhassanak, hogy még tudják élvezni azt az életet, még egy kicsit unokázni tudjanak vagy a hobbijuknak tudják szentelni magukat, amelyet kiérdemeltek. Erről sajnos Magyarországon szó sincs. Azok az urak, akik a saját élethelyzetükből kiindulva úgy képzelik, hogy minden nagyon szép, minden nagyon jó, még a kordedvezménynek a lehetőségét is eltörölték Magyarországon.

Nagyon sok idős honfitársunk él egyedül, gondoskodni kellene róluk, megbecsülni azokat a dolgozókat, akik a szociális szférában tevékenykedve hittel munkálkodnak azon, hogy ezeknek az idős embereknek a napjait szebbé varázsolhassák. Ezekről is kellene majd beszélni ezeken az összejöveteleken a kormánypárti képviselőknek.

Köszönöm az önök figyelmét. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Brenner Koloman képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Nyugat-magyarországi régió, balkáni úthálózat” címmel. Öné a szó.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A címben nem túloztam, amikor balkáni úthálózatról beszéltem a soproni régióban. Erről a régióról Magyarországon belül valószínűleg a legtöbb embernek az jutna az eszébe, hogy egy kiválóan fejlett régió.

(19.30)

Ez bizonyos értelemben, gazdasági szempontból és azért, mert a soproni munkavállalók egy jelentős része már a szomszédos Ausztriában dolgozik, talán igaz is lehet. Ugyanakkor a közutak az országos átlaghoz képest is valóban balkáni állapotokat mutatnak. Egyszerűen döbbenetes és méltatlan a helyzet. Egy nagyon kicsi adalékot szolgáltatnék ehhez, amit a soproni régióban képviselőjelöltként, a településeket járva tapasztaltam. Mégpedig az egyik kisebb település polgármesterével beszéltem. Megkérdezte tőlem, hogy Brenner úr, mit gondol, mikor újították föl a településre vezető közutat legutóbb teljes körben. Én hátradőlve mondtam egy évszámot, 1975. A polgármester úr teljesen le volt döbbenve, hogy Jézusmária, Brenner úr, ezt ön honnan tudja, 1973-ban volt ez a felújítás.

Ráadásul néhány adatot azért idéznék a Magyar Közút Zrt. vonatkozó jelentéséből, hogy ne csak retorikai elemekkel érzékeltessem a balkáni úthálózatot a soproni régióban, hanem száraz tényekkel is alátámasszam mondanivalómat. Tehát, a megyei utak egyenetlenségi mutatója 253 kilométeres szakaszon nem megfelelő, 573 kilométeren pedig rossz minősítést kapott a Magyar Közút Zrt. legutolsó vonatkozó jelentése szerint. Ez nagyon-nagyon komoly problémát jelent az emberek mindennapjaiban, hiszen az országos átlaghoz képest ezeknek a mellékutaknak a forgalmi terhelése kiemelkedően magasnak tekinthető, pontosan azért is egyébként, merthogy mindenki átjár Ausztriába dolgozni, tehát minden nap mindenkinek be kell ülnie általában a dzsipjébe. És nem azért vásárolnak idős korú dzsipeket az emberek, mert olyan jómódúak, hanem azért, mert különben nem tudnának eljutni a saját településükre úgy, hogy ne szenvedjenek tengelytörést.

70 milliárd forintból a teljes régió összes közútját azonnal fel lehetett volna újítani, tisztelt képviselőtársaim, ha meg lett volna az idevonatkozó politikai szándék, és ezeket a pénzeket nem a rendszerszintű korrupcióra vagy pedig az érdemtelen támogatásokra használták volna fel a helyi kormánypárti vezetők. Tisztában vagyok azzal, hogy főleg európai uniós támogatásból ütemezetten valóban megkezdődött az utolsó időszakban, az utolsó hónapokban ezeknek a közutaknak a felújítása, ugyanakkor azt gondolom, hogy itt nagyon komoly késésben vagyunk. Nagyon-nagyon megérdemelné végre ez a magyarországi régió, hogy nagyon gyorsan ez a soproni régió olyan

közutakon közlekedhessen, ami valóban megfelel a XXI. századnak, nem pedig egy balkáni úthálózat. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Meddig még?” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hétről hétre kevesebb kormánypárti képviselőtársamnak számolhatok be arról, hogy bizony zajlanak a kilakoltatások Magyarországon, borzalmas eseményeknek vagyunk szemtanúi. Elképesztően feszítő érzés az, hogy a családok évének nevezett esztendőben, május óta mintegy 1300 kilakoltatási esemény következett be Magyarországon. Jó szívvel talán egyik kormánypárti képviselőtársam se magyarázhatja ezt a bizonyítványt.

Szeretném elmondani önöknek, hogy Magyar Zoltán képviselőtársammal és Nunkovics Tibor kiváló választókerületi vezetőnkkel Bajóton jártunk múlt héten, Komárom-Esztergom megyében, ahol egy, a 70-es éveiben járó, tisztességben megöregedett bányászember kilakoltatási kísérletén voltunk jelen. Itt tipikus lakásmaffias módszerekkel tarkított ügylet során a volt élettárs, a feleség gyakorlatilag olyan hiteletet vetetett fel az úriember nevére feltételezhető módon, amely összegek felhasználásához az idős embernek nem volt köze. Ugyanakkor még az a dokumentum, ami által az ő tulajdonrészét átírták erre a volt élettársra, még az is egyértelműen hamisnak tűnik. Bár egymagam szakjogászai véleményt semmiképp nem állítanék ki egy ilyen esetben, a Jobbik természetesen biztosítja a jogi segítséget annak az embernek, akinek pár hét múlva lesz a tárgyalása, amely tárgyaláson ki fog derülni az igaza. Ki fog derülni, hogy okirat-hamisítást követtek el vele szemben, mégis, a tárgyalás előtt pár héttel volt pofájuk megkísérelni őt kilakoltatni.

Szeretném elmondani, hogy a Nemzeti Eszközkezelő megbízásából a helyszínen megjelent szakemberrel a kapcsolatfelvétel megtörtént. A bácsi helyzetének rendezése azért is lehet folyamatban, mert őtőle egy kilencezer-néhány száz forintos bérleti díjat követelnek, és mivel több évtizeden keresztül bányász volt, a nyugdíja nagyjából 200 ezer forintra tehető. Tehát látható a mellékelt ábrából, hogy nagyon könnyen lehet tudni ennek a kötelezettségnek, hacsak maffiamódszerekkel nem lehetetlenítik el ezt az embert, és nem takarítják el az otthonából.

Azt is szeretném elmondani, amellet, hogy ilyen esetekben igyekszünk segítséget nyújtani, most a héten az én szűkebb élőhelyemen, Óbudán lesz még egy kilakoltatási kísérlet. Nagyon remélem, hogy az utolsó pillanatban bírósági úton sikerül ezt megakasztani, hiszen itt a szociális védőháló hiányosságaira tudunk rávilágítani.

Egy olyan, egyébként ereje teljében lévő, ötvenes férfiemberrel van szó, aki átesett egy agyvérzésen. Sajnálatos módon nagyon sokakkal megtörténik mindez. Ő abban az időben, amikor a munkaviszonyát megszüntették, hogy a stressz hatására vagy más okból, azt csak a Jóisten tudja, de elszenvedte ezt az egészségkárosodást. Bizony, egy éve ráment arra, hogy vissza tudjon jönni a tevékeny emberek sorába. Ez egy nagyon kemény harc volt az ő részéről, hogy tevékeny emberként most végre újra munkaviszonyhoz tudjon jutni. A helyzet az, hogy az eközben felhalmozódott tartozásai terhére, ami egyébként szintén nem több tízmilliósi tétel, hanem egy belátható összeg, részletfizetést kért. Tehát még most is szeretné törleszteni azt, amivel egészségkárosodása folytán elmaradt.

Itt nyilvánvaló módon minden felet lehet hibáztatni, lehet körülményeket vizsgálni, de az az elképesztő helyzet, hogy egy dolgozó, produktív szférába tartozó magyar ember, ha önhibáján kívül egészségkárosodást szenved, tulajdonképpen az egész életét el kell veszítse, egészen elképesztő. Azt kell mondjam, hogy itt természetesen a családsegítő segítségére, támogató kezeire lehet számítani. Én magam mindent meg fogok tenni azért, hogy a helyi önkormányzat is segítsen, hiszen tudom, hogy tisztességes és jó szakemberek dolgoznak ott. De önmagában tarthatatlan az a helyzet, hogy a szociális védőháló egy ilyen brutális krízisszituációra se terjedjen ki, tehát hogy az az alapvető biztonságérzet, amiről önök itt államtitkári, miniszteri szinten folyton beszélnek, egy átlagos magyar élethelyzetben ne járhasa át azt a magyar polgárt.

Mert meg kell akadályozni a migrációt, egyértelmű, a tudatos betelepítést és egyébként részben a Fidesz által folytatott lakosságcsere is lassítani kell vagy meg kell akadályozni. De mennyi értelme van mindennek, ha mindeközben a mindennapokban egy egyszerű magyar embert egy sajnós, bárcsak ne lenne az, de tipikus magyar élethelyzetben a szociális védőháló foszlányai sem tartják közöttünk?! Ez az ember most harcol az igazáért. Nagyon remélem, hogy azt az apróságot, amit ő szeretne, egy 60 vagy 100 hónapos részletfizetési lehetőséget meg tudja kapni. Nem akarja elvenni senki jussát, vissza akarja fizetni azt, amivel tartozik, csak szeretné megtartani legalább azt a bérleményét, amiben van.

Direkt nem devizahiteles esetet hoztam most ide másodsorban, hogy látható legyen, a szociális védőhálón ezrek, tízezrek hullanak ki. Attól függetlenül, hogy milyen kétes háttérű ügylet áll a kérdéses dolgok mögött, milyen banki praktikák, üzelmek vagy éppen egy egészségkárosodás, közös felelősségünk, hogy ne hagyjuk ezt így, hogy senkit ne hagyjunk az árok szélén Magyarországon. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentke-

zett Hajdu László képviselő úr, Demokratikus Koalíció: „A kapuskirály emlékére” címmel kíván felszólalni. Megadom a szót.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Elnök Úr! Egy olyan emberre szeretnék emlékezni, akit a múlt héten, 27-én kísértünk az örök futballmezők útjára, távozás közben búcsúztunk el tőle a Szent István bazilikában. Dr. Géczi Istvánra, aki született Sajóörsön, volt ifjúsági labdarúgó, a Ferencvárosban futballozott, majd a magyar válogatott játékos volt. Egyetemi docens lett és országgyűlési képviselő volt itt, öt évig, ebben a Házban. Nem kértük és nem is kezdeményeztük a múlt héten, hogy egy perc néma felállással adózzunk emlékének, de úgy gondolom, hogy dr. Géczi Istvánról, arról a focistáról szeretnék pár szóban megemlékezni, aki még olyan futballcsapatban játszhatott, amikor 80 ezer néző ült a lelátón, és olyan válogatott csapatban játszhatott, amelyik Dániát itt is 6:0-ra és Dániában is 6:0-ra tudta megverni.

(19.40)

Dr. Géczi István 18 éves korában Egerben érettségizve ifjúsági válogatott kapus lett. A Ferencváros-hoz igazolták át, noha vagy 8 csapat hívta. Egy hónapon belül a Fradiban már az első csapatban védett. 13 éven keresztül a nevével kezdődött a Ferencváros összeállítása. Olyan szerencsés adottságai voltak, hogy sérülést nem kellett soha jelentenie.

Géczi István több mint 500 alkalommal játszott a Ferencvárosban tétmérkőzést, egy olyan időszakban, amikor a magyar első osztályú csapatoknál szinte mindenhol európai szintű kapusok voltak. Csak 24 alkalommal tudott bekerülni a magyar válogatottba, de 24 alkalommal úgy, hogy abból mindössze két alkalommal volt vesztes csapat kapusa. Tehát egy sikerkapusról akarok szólni, egy olyan emberről, aki mellett, hogy válogatott sportoló volt, tanult, diplomát szerzett, egyetemi docens lett; a Kertészeti Egyetem tanszékvezetője, majd pedig dékánja lett, és innen vonult vissza.

Miután nem véletlen, hogy XV. kerületi-ként - több mint 50 évet élt ott - én emelek szót az emlékére, dr. Géczi István a XV. kerület sportját is nagyon kiemelten segítette. Ezt követően mint tanárember az utánpótlás-nevelést választotta a fő hivatásának.

A REAC futballcsapatának felébresztője lett, hiszen 1945 után a ma már több mint 100 éves egyesületet bezárták, megszüntették. Ő az újraalapítója volt a REAC csapatának, és újra eljutott az első osztályba, az NB I-be ez a futballcsapat, egy teljesen más minőségű csapat.

Dr. Géczi Istvánnak országgyűlési képviselőként 1985-1990 között e Ház falai között számos hozzászólása volt. Nézegettem, hogy milyen hozzászólásai voltak. Láttam, hogy a honvédelmi bizottság tagja volt

egy darabig. Azt követően pedig - a személyes javaslata is le van írva a jegyzőkönyvekben, az archív anyagokban - az ifjúsági bizottságot alakította meg. Ifjúsági és sportbizottság első alkalommal ebben a Házban az ő javaslatára alakult.

Úgy gondolom, példát mutatott Géczi István abban a tekintetben, hogy lehet sportolni nemzetközi szinten, lehet tanulni, kiváló és tudományos fokozatot szerezni, és amikor a magasról lejjebb megy valaki, lehet az utánpótlásért, a magyar sportért dolgozni. A keze alól több száz fiatal került ki, aki ma büszkén vallja, hogy Géczi-tanítvány.

Úgy hiszem, a mai fiataloknak is példát mutatva kell hogy ma emlékezzem rá, hiszen a múlt héten volt a búcsúztatása. Sok kitüntetést kapott, a Fradi örökös

tagja. Azt kell mondjam, az egyetlen olyan, aki a KK-győztes magyar csapat kapusa is volt, és még számos olimpiai érmes. Köszönöm, hogy meghallgattak. Búcsúzóom tőle. *(Taps a DK, a Jobbik és a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. **Az ülést bezárom.**

(Az ülésnap 19 óra 44 perckor ért véget.)

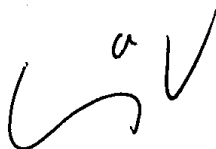
Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Szabó Sándor s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)